ΧΕΙΡ. 12

ΧΓΦ.12

Ιερά Μητρόπολις Κιτίου

ρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέως· καὶ
ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσω
μεν· τῷ δεσπότῃ καὶ χ(ριστ)ὸν ὀψόμεθ(α)·
δικαιοσύνης ἥλιον· πᾶσι ζωὴν
ἀνατέλλοντα·
Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν· οἱ
ταῖς τοῦ ᾅδου σειραῖς συνεχόμενοι·
δεδορκότες· πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο
Χ(ριστ)έ· ἀγαλλομένῳ ποδί· πάσχα
κροτοῦντες αἰώνιον·
Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι· τῷ
προϊόντι χ(ριστ)ῷ ἐκ τοῦ μνήματος·
ὡς νυμφίῳ· καὶ συνεορτάσωμεν
ταῖς φιλεόρτοις τάξεσιν· πάσ
χα θ(εο)ῦ τὸ σωτήριον·
Φωτίζεται θεϊκαῖς ἀκτῖσιν· καὶ ζω
ηφόροις ταῖς τῆς ἐγέρσεως τοῦ
υἱοῦ σου θεομῆτορ ἄχραντε· καὶ χαρ
μονῆς ἐμπίπλαται· τῶν εὐσεβῶν
ἡ ὁμήγυρις·
Οὐ κλείοις ξας πύλας παρθένου· ἐν τῷ
σαρκοῦσθαι μνήματος· οὐκ ἔλυσ(ας)

τὰς σφραγῖδας βασιλεὺς τῆς κτί-
σεως· ὅθεν ἐξανέστης τάφου· θεα-
σαμένη ἡ [illegible]

Ἀπῆλθες εἰς [illegible] τοῖς κάτω τοῖς τῆς
γῆς· καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰ-
ωνίους κατόχους· πεπεδημέ-
νους Χριστέ· καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κή-
τους Ἰωνᾶς· ἐξανέστης τοῦ τάφου:-

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστὲ ἐ-
ξηγέρθης τοῦ τάφου· ὥσπερ τὰς κλεῖς
τῆς παρθένου μὴ λυμηνάμενος·
ἐν τῷ τόκῳ σου· καὶ ἠνέῳξας ἡμῖν
παραδείσου τὰς πύλας:-

ῶτερ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον ἱερά-
ον ὡς θεὸς· ἑαυτὸν ἑκουσίως· πρὸς
αγαγὼν τῷ πατρὶ· συνανέστησας·
παγγενῆ τὸν Ἀδάμ· ἀναστὰς ἐκ
τοῦ τάφου:-

μοι κτὰ τὸ πάλαι κρατούμενον
ἐκ θανάτου καὶ διαφθορᾶς· διὰ τοῦ
σαρκωθέντος ἐκ σῆς ἀχράντου
γαστρὸς πρὸς τὴν ἄφθαρτον· καὶ ἀ-

ἀποίησον ζωήν· θ(εὸ)ς ἐκ παρθένου:
κατῆλθεν ἐν τοῖς κατωτάτοις τόποις τῆς
γῆς· ὁ λα[illegible] σὺ τοῦ αὐτὴν ἡ κατὰ πελ-
θῶν καὶ οἰκήσας καὶ σαρκωθεὶς
ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ συνήγειρεν· ἑαυτῷ
τὸν ἀδάμ· ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου:
Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνα- ὁμ(οιον)
τε· ἀλλὰ τοῦ ᾅδου καθεῖλες τὴν δύ- ος
ναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς Χ(ριστ)ὲ πλ
Χ(ριστ)ὲ ὁ θ(εὸ)ς· γυναιξὶ μυροφόροις τὸ
χαῖρε φθεγξάμενος· καὶ τοῖς σοῖς
ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος·
ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν:— οἰ
Τὸν πρὸ ἡλίου ἥλιον δύναντά κος:—
ποτε ἐν τάφῳ· προέφθασαν
πρὸς ὄρθρον· ἐκζητοῦσαι ὡς ἡ-
μέραν· μυροφόροι κόραι· καὶ
πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλαι·
δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑφαλεί-
ψωμεν· σῶμα ζωηφόρον καὶ
τεθαμμένον· σάρκα τὴν ἀνιστῶ-
σαν τὸν παραπεσόντα ἀδάμ· κειμ-

ἐν τῷ μνήματι· αὐτὸν ὑμνοῦμεν· [illegible]
μεν ὡς ὑπὲρ ἡμῶν [illegible] σοι· καὶ προσκυνοῦ
σι μεν· καὶ [illegible] μεν τοῦ
μύροις ὡς [illegible] ἐν [illegible]
μῆς· ἀλλ' ἐν [illegible]
καὶ κλαίουσαι μέν· καὶ κραυγάζουσαι
ὁ δὲ [illegible] ἐξηγέρθη τῇ· Ὁ τοῖς
πεσοῦσι [illegible] παρέχων ἀνάστασιν:–
παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος·
γενόμενος ἄνθρωπος πάσχει ὡς θνητός·
καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν ἀφθαρ
σίᾳ ἐνδύει εὐπρέπειαν· ὁ μόνος
εὐλογητὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερ:–
γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες·
ὀπίσω σου ἔδραμον· ὃν δὲ ὡς
θνητὸν μετὰ δακρύων ἐζήτουν
προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα
θεόν· καὶ πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς
Χριστὲ μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο:–
ανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν· ᾅ
δου τὴν καθαίρεσιν· ἄλλης βιοτῆς·
τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν Χριστέ· καὶ σκιρ

τοντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον·
τὸν μόνον εὐλογητὸν τὸν τῶν πατέρων
θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.
ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος· αὕ
τη ἡ σωτήριος νύξ καὶ φωταυγὴς
τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς
ἐγέρσεως οὖσα προάγγελος· ἐν ᾗ
τὸ ἄχρονον φῶς· ἐκ τάφου σω
ματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.
Νεκρώσας ὁ υἱός σου τὸν θάνατον·
πάναγνε σήμερον· πᾶσι τοῖς
θνητοῖς· τὴν διαμένουσαν ζω
ήν· εἰς αἰῶνας αἰώνων δεδώρηται·
ὁ μόνος εὐλογητὸς ὁ τῶν πατέρων
θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.
Ὁ πάσης βασιλεύων τῆς κτίσεως·
γενόμενος ἄνθρωπος· ἐν κενώσει σου
θεοχαρίτωτε παρθένε· καὶ σταυρὸν ὑ
πομείνας καὶ θάνατον· ἀνέστη
θεοπρεπῶς· συνεξεγείρας ἡμᾶς
ὡς παντοδύναμος.
ὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα· ἡ
μία

τῶν σαββάτων· ἡ βασιλὶς καὶ κυρί-
α ἑορτῶν ἑορτή· καὶ πανήγυρις τῶν
πανηγύρεων· ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν χ(ριστὸ)ν
εἰς τοὺς αἰῶνας:~
Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννή-
ματος· τῆς θείας εὐφροσύνης· ἐν
τῇ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως·
βασιλείας τε τοῦ χ(ριστο)ῦ κοινωνήσωμεν·
ὑμνοῦντες αὐτὸν ὡς θ(εὸ)ν εἰς τοὺς αἰῶ(νας):~
Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς
σου σιὼν καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἥκασίν
σοι θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες· ἐκ
δυσμῶν καὶ βορρᾶ· καὶ θαλάσ-
σης· καὶ ἑῴας τὰ τέκνα σου·
ἐν σοὶ εὐλογοῦντα χ(ριστὸ)ν εἰς τοὺς αἰῶ(νας):~
Πάτερ παντοκράτορ· καὶ λόγε καὶ
πνεῦμα· τρισὶν ἑνιζομένη· ἐν ὑ-
ποστάσεσι φύσις· ὑπερούσιε καὶ ὑ-
πέρθεε· εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα·
καὶ σὲ εὐλογοῦμεν εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας:~
Ἦλθε διὰ σοῦ εἰς τὸν κόσμον ὁ χ(ριστὸ)ς

παρθένε θεοτόκε· καὶ τὴν γαστέρα τοῦ ἅ-
δου διαρρήξασα θνητῆς· ἀθανα-
σίαν ἡμῖν ἐδωρήσω· διὸ ὑμνολογοῦ-
μεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:
Ἰδὲς ἐκ μὲν χρεῶν μετερθὲν τὴν παρθένε·
ὃν σαρκικῶς ἀπορρήτως ἐκυοφόρησας
λόγον· καὶ χαρᾶς τὴν ψυχὴν ἐπλη-
ρώθης· διὰ τοῦ συγκατ[...]σαν·
αἰνοῦμεν ὁμολογοῦντες σε αὐτὸν θεοτόκον:
Φωτίζου φωτίζου· ἡ νέα Ἱερουσα-
λήμ· ἡ γὰρ δόξα κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτει-
λεν· χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών·
σὺ δὲ ἁγνὴ τέρπου θεοτόκε ἐν τῇ ἐγέρ-
σει τοῦ τόκου σου:
Ὢ θείας ὢ φίλης· ὢ γλυκυτάτης σου
φωνῆς· μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ
ἐπηγγείλω ἔσεσθαι· μέχρι τέρ-
ματος αἰῶνος Χριστέ· ἣν οἱ πιστοὶ ἄ-
γκυραν ἐλπίδος κατέχοντες
ἀγαλλόμεθα:
Ὦ πάσχα τὸ μέγα καὶ ἱερώτατον Χριστέ·
ὦ σοφία καὶ λόγε τοῦ θεοῦ καὶ δύ-
ναμις·

ἰδοὺ ἡ μὴ νεκ τῶν ποτέρων σου με-
τὰ χαρᾶς· ἐν τῇ σαμε σαρκ ρω ἡ μεραπῆς
βασιλείας σου:–
ὑμνοῦμέν σε παρθένε μεστὴ καὶ χαρίζω-
μεν πιστοί· χαῖρε πύλη κυρίου· χαῖρε ροις
πόλις ἔμψυχε· χαῖρε δι' ἧς ἡμῖν ἔ-
λαμψε σήμερον φῶς· τοῦ ἐκ σοῦ
τεχθέντος ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος:–
υ φρ[illegible]ρου ἀμάλλον· ἡ θεία ἀπ[illegible]λην
τοῦ [illegible]τος· ὁ γὰρ δίκαιος ἐν ταῖς φω-
ταῖς ἀμετειλεν· λάμψας ἡλίου φαι-
δρό[illegible]ου· καὶ τοῖς πιστοῖς· παν-
τας κα[illegible] θεο χαρίτωσ τε
δε[illegible] [illegible] ζωοποι ἀλλάριν:–
ὑμνοῦμεν [illegible] θνητός· ὁ βα-
σιλεὺς καὶ κύριος· τρι[illegible] ἡμέρας ἐξανέστη
ἀδάμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς· καὶ καταρ-
γήσας θάνατον· πάσχα τῆς ἀφθαρ-
σίας τοῦ κόσμου σωτήριον:– κ τρίτο
ις τοῖς ἄσμασι προσάγομεν χ α
ὕδωμεν τῷ δ ἀνυψώσωμεν τὸν ἀναστάντα
ὑμνοῦμεν σου χριστέ· τὸ σωτήριον πάθος κ

ψυχὰς ἡμῶν:-

ὑπ(ὸ) ἡ(χος) ... μέρα·

Πάσχα τὸ τερπνόν· πάσχα κ(υρίο)υ· πάσχα

πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· πάσχα ἐν

τέλει ... πάσχα ἐν χαρᾷ ἀλλήλοις

περιπτυξώμεθα· ὢ πάσχα λύτρο

λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμε

ρον ὥσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμψας χ(ριστό)ς

τὰς γυναῖκας χαρᾶς ἔπλησε λέγων κη

ρύξατε ἀποστόλοις:- δόξα καὶ νῦν

ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυν

θῶμεν τῇ πανηγύρει καὶ ἀλλή

λους περιπτυξώμεθα· εἴπωμεν

ἀδελφοί· καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς

συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀνα

στάσει· καὶ οὕτως βοήσωμεν· χ(ριστὸ)ς

ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· θανάτῳ θάνα

τον πατήσας· καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνή

μασι ζωὴν χαρισάμενος:-

Ἀρὴ [illegible] κάμ· ὁ τῇ μεταπομένα τ...

μόν· ἀναγινώσκεται ὁ λόγος τοῦ

ὁ εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος:-

ἡ λιτὴ καὶ ... κ(ύρι)ε ... τὸ κ(ύρι)ε ἐλέ(ησον)

κραυγάσαι· αἴνων ἵστα καὶ ψάλλομεν στιχ(ηρὰ)
ἀναστάσιμα γ' ἀνατολικὰ γ' ἦχος β'
Ὃν προαιώνιον μόνον ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα·
τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα ἐκ Παρ-
θένου Μαρίας· δεῦτε προσκυνήσω-
μεν· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας τῇ ταφῇ
παρεδόθη ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν· καὶ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ἔσωσέ με τὸν
πλανώμενον ἄνθρωπον:—
Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν· τὸ καθ' ἡμῶν χειρό-
γραφον προσηλώσας· τῷ σταυρῷ ἐ-
ξήλειψε· καὶ τοῦ θανάτου τὸ κρά-
τος κατήργησε· προσκυνοῦμεν
αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν:—
Μετὰ ἀρχαγγέλων ὑμνήσωμεν Χριστοῦ
τὴν ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρω-
τής ἐστι· καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·
καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ· καὶ κραταιᾷ
δυνάμει πάλιν ἔρχεται· κρῖναι
κόσμον ὃν ἔπλασεν:—
Ἐσταυρωμένον καὶ ταφέντα·
ἄγγελος ἐκήρυξεν δεσπότην καὶ ἔ-

λέγειν τοῖς γηγενέσιν· δεῦτε ἴδετε τό-
που ἔκειτο ὁ Κς· ἀνέστη γὰρ καθὼς
εἶπεν ὡς παντοδύναμος· διό σε
προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνα-
τον· ζωοδότα Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς:-
ν τῷ σταυρῷ σου κατήργησας τὴν
τοῦ ξύλου κατάραν· ἐν τῇ ταφῇ
σου ἐνέκρωσας τοῦ θανάτου τὸ κρά-
τος· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου ἐφώτισας τὸ
τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· διὸ ... σοι
βοῶμεν· εὐεργέτα Χριστὲ ὁ Θς ἡμῶν δόξα σοι:-
Ἠνοίχθησάν σοι Κε· φόβῳ πύλαι θα-
νάτου· πυλωροὶ ᾅδου ἰδόντες σε
ἔπτηξαν· πύλας χαλκᾶς
συνέτριψας· καὶ μοχλοὺς σιδη-
ροῦς συνέθλασας· καὶ ἐξήγαγες
ἡμᾶς ἐκ σκότους· καὶ σκιᾶς θανά-
του· καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν δι-
έρρηξας:- ὁ ξ
ὸν σωτήριον ὕμνον ᾄδοντες ἐκ στομά-
των ἀναπέμψωμεν· δεῦτε πάν-
τες ἐν οἴκῳ Κυ προσπέσωμεν

λέγομεν· ὁ ἐπὶ ξύλου ἀρτίως θ(εὸ)ς καὶ
ἐκ νεκρῶν ἀναστάς· καὶ ὢν ἐν κόλ
ποις τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς· ἱλάσθητι ταῖς ἱκε
σίαις ἡμῶν·   ἀμήν:

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου· τῆς χά
ριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος
οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη· οὕ
τως παρθένος ἔτεκες· καὶ παρθέ
νος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρὸς δι
καιοσύνης· ἀνέτειλεν ἥλιος· ἀντὶ
στύλου πυρὸς δικαιοσύνης· ἀνέτει
λεν ἥλιος· ἀντὶ μωϋσέως χ(ριστὸ)ς ἡ
σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν:
[illegible] χ(ριστὸ)ς [illegible] θ(εὸ)ς [illegible]
ἡμῶν· στί(χος) ἐγνώρισας ἐν τοῖς λα
οῖς [illegible] δύναμίν σου. στί(χος) β' καὶ εἶ
πεν [illegible] ἐξ αὐτοῦ προσ[illegible]
κ(ύριο)ν· στί(χος) γ' [illegible] τῶν μερ
[illegible] κ(ύριο)ν· [illegible] ἅγιος θ(εὸ)ς [illegible] ἀπὸ
στί(χος) ὁ ἀναστάς [illegible] χ(ριστὸ)ς β'
ἀναστάσεώς σου χ(ριστ)ὲ σ(ωτ)ὴρ· [illegible]
φωτισ[illegible] ἐν τῷ οἴκου [illegible] καὶ

ἆρε καὶ λέξον τὸ ἴδιον πλάσμα·
παντοδύναμε κ(ύρι)ε δόξα σοι:
[illegible] χ. μακαρί[illegible] ὁ θ(εό)ς αἰχμα-
ἱερὸν ἡμῶν σήμερον [illegible] πολεμ-
οι [illegible] μακαρί[illegible] ἡμέρας καὶ λαμ[illegible]:

[illegible] εἰς ὄρθρον
τὸ χαῖρε [illegible]

καὶ [illegible] τὸ [illegible]
[illegible] [illegible] θ[illegible]
[illegible] τοῖς [illegible] [illegible]
[illegible] καὶ φαῦλο[illegible] [illegible] χ
Π[illegible] καὶ [illegible] σ[illegible]
[illegible] κ(ύρι)ε· ὅτι δι' αὐτοῦ [illegible]
θαυμαστὴν καὶ τηρήσασα [illegible]
ἐκ τοῖς λαοῖς· τὴν μέχρι [illegible]
Τ[illegible] [illegible] φιλό[illegible]
ἐπίστευσαν οἱ Ἰουδαῖοι· [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible] τηρο[illegible]
βασιλεύει· δι' αὐτοῦ [illegible] ὅλοι τοσοῦ κ(ύρι)ε
φύλαξεν [illegible] τῆς ζωῆς·
[illegible] [illegible] σου· [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible] σου· λ[illegible]
[illegible]·

δόξα αὐτοῦ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου σωτὴρ ἡμῶν
χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε. μέλος:
ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ
μνήματος· αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελί-
σατο εἰπών· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· ὁ σωτὴρ
τοῦ κόσμου καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμ-
παντα εὐωδίας· χαίρετε λαοὶ καὶ ἀ-
γαλλιᾶσθε:—

Τέλος μὲν τὸ χαῖρε· πρὸ τῆς σῆς
συλλήψεως κύριε· τῇ [illegible] χαριτωμένῃ
ἐκόμισεν· ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ
ἐνδόξου σου μνήματος· ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει
μακαρίως ἀπεκύλισεν· ὁ μὲν ἀντὶ τῆς
λύπης εὐφροσύνης σύμβολα μη-
νύων· ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου δεσπότην
ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν· διὸ βο-
ῶμεν τοῖς μύροις· εὐεργέτα τῶν ἁπάντων
κύριε δόξα σοι:— εἶτα [illegible] Χριστοῦ τοῦ πάσχα·
Χριστὸς [illegible] μακαρ[illegible] θεὸς πάσχα ἱερὸν ἡ-
μῖν· αἱ παλαιοὶ [illegible] ὁ ποθεν:
[illegible] κύριε ἐλέησον: τρὶς κύριε ἐλέησον

κράξαι Χριστοῦ μακαρισμοί ἦχος γ'

ια τοῦ σταυροῦ Χριστὲ σῶτερ· θανάτου κράτος
λέλυται· καὶ διαβόλου ἡ πλάνη κα-
τήργηται· γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σω-
ζόμενον· ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην
ἐφώτισαν τὰ σύμπαντα τὸ γ' προσφέρει:
τὴν ἀνάστασίν σου κύριε· καὶ ὁ παρά-
δεισος πάλιν ἠνέῳκται· πᾶ-
σα δὲ ἡ κτίσις εὐφημοῦσά σε
ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει:
Δοξάζω τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ τὴν
δύναμιν· καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὑμνῶ τὴν
ἐξουσίαν· ἀδιαίρετον ἄκτιστον
θεότητα· τριάδα ὁμοούσιον·
τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνας αἰώνων:
Τὸν σταυρόν σου τὸν τίμιον προσκυ-
νοῦμεν Χριστέ· καὶ τὴν ἀνάστασίν σου
ὕμνοις καὶ δοξάζομεν· τῷ
γὰρ μώλωπι τῷ σοῦ· ἡμεῖς οἱ πάν-
τες ἰάθημεν:
Ὑμνοῦμεν τὸν σωτῆρα· τὸν ἐκ τῆς παρθένου
σαρκωθέντα· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη·
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη· δωρούμενος

μενος ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος:
οἷς ἐν ᾅδη καταβάς· Χ(ριστ)ὲ ἔβη πελίσαι
τοῖς· θαρσεῖτε λέγων· νενίκηκα· ἐγὼ
εἰμὶ ἡ ἀνάστασις· ἐγὼ ὑμᾶς ἐξάξω·
λύσας θανάτου τὰς πύλας· δόξα:
ἡμεῖς ἀναξίως ἑστῶτες· ἐν τῷ ἀχράντῳ
σου οἴκῳ ἑσπερινὸν ὕμνον ἀναπέμ-
πομεν ἐκ βαθέων κραυγάζον-
τες Χ(ριστ)ὲ ὁ θ(εὸ)ς ὁ φωτίσας τὸν κόσμον·
τῇ τριημέρῳ ἀναστάσει σου· ἐξελοῦ
τὸν λαόν σου· ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν
σου φιλάνθρωπε:— καὶ νῦν:
ὡς καὶ θαυμάσωμεν· τὸν θεανδρι-
δρικόν σου τόκον πάνσεμνε·
πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη
πανάμωμε ἔτεκες ἀπάτορα υἱὸν
ἐν σαρκί· τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ π(ατ)ρὸς
γεννηθέντα ἀμήτορα· μηδα-
μῶς ὑπομείναντα τροπὴν ἢ φυρ-
μὸν ἢ διαίρεσιν· ἀλλ᾽ ἑκατέρας οὐσί-
ας τὴν ἰδιότητα σώαν φυλάξαν-
τα· διὸ μῆτερ παρθένε δέσποινα· αὐτὸν

ἱκέτευε· σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν
ὀρθοδόξως θ(εοτό)κον ὁμολογούντων σε·
δόξα. Χ(ριστὸ)ς ἀρεσ· θ(εὸ)ς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ
καὶ ἐν τῇ γῇ· στί(χος)· ἐν ἐξόδῳ ἰ(σρα)ὴλ ἐξ αἰ
γύπτου· (στί(χος) β΄ ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔ
φυγεν· στί(χος) γ΄ τί σοί ἐστι θάλασσα
ὅτι ἔφυγες· καὶ πά(λιν)· ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν ἐν τῷ οὐ
ρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· ἀπόστιχ(α) ἦχος γ΄
Ὁ τῇ παρθενικῇ σου Χ(ριστ)ὲ αἰ μαρμαρύσσας τὸν
ἥλιον· καὶ τοῦ φωτὸς τῆς σῆς ἀνα
λάμψεως· φαιδρύνας τὸν κόσμον ἅπαν
τα· πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἐ
ναρίθμων ὕμνων ... λάμψει· ἦχος π(λ)
τοῦ ... στί(χος) ἐν μακρ... ... θ(εὸ)ς ... τοῦ λό(γου)·
τῆς ἑορτῆς ὄρθρον· ὁ καιρῶν
τῆς λαμπρᾶς κυρ(ια)κῆς εἰς ιβ΄ ἰς ... ἀπ(όστιχα)
πάσης ... στί(χος) ... ἦχ(ος) πλ. α΄
Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη· γνῶτε τοῦ
φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν·
Χ(ριστὸ)ς γὰρ ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ὁ ἐν ἀρχῇ λόγος
ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς· καὶ ἐκ νεκρῶν ἀνέστη·
καὶ ἀπέστη ἐκ νεκρῶν· τοῦ σῶσαι

ται σύμπαθ[illegible]ται· αὐτὸν προσκυνήσω-
ιη γένος τὸ πᾶν τεταπεινωθαι [illegible]:
μάστια· οἱ φύλακες ἐξέστησαν· ἀλλ᾽ ἀπὸ
συνέδριον τῆς ματαιότητος [illegible]
ρώσαν [illegible] δεξιὰν ἀκμήν·
κρύπτειν [illegible] ἀναστάσιμα
[illegible] ἐκ σοῦ μνήματος:
καὶ [illegible] πληρώσαι· τὰς
ἀρχὰς [illegible] τὴν περιέλκ[illegible] φο-
ται· Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνή· ἐπὶ
τὸ μνῆμα ἐλθοῦσα· εὗρεν ἄγγελον ἐ-
πὶ τὸν λίθον καθήμενον· τοῖς
ἱματίοις ἐξαστράπτοντα καὶ λέ-
γοντα· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα
μετὰ τῶν νεκρῶν· οὐκ ἔστιν ὧδε·
ἀλλ᾽ ἐγήγερται· καθὼς εἶπε προ-
άγων ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν:
ν τῷ φωτί σου Δέσποτα· ὀψόμε-
θα φῶς φιλάνθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν
νεκρῶν· σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων
δωρούμενος· ἵνα σε πᾶσα κτίσις
δοξολογῇ· τὸν μόνον ἀναμάρτη-
τον

ἐλέησον ἡμᾶς:— ἦχος τοῦ σταυροῦ τὸν τύπον:
σταυροῦ μακαρίστου ὁ θεός· ἀρχαῖον ἱερὸν ἡ-
μῖν σήμερον ἀπόστολος·
ἦχος β' στιχηρὰ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στίχους
σταυροῦ καὶ ψάλλομεν σταυροῦ μακαρισμοί
Τὸν ζωοποιόν σου σταυρὸν· ἀπαύστως
προσκυνοῦμεν Χριστέ· τὴν τριήμε-
ρόν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν· διὰ
τῆς ταφῆς ἐνεκαίνισας· τὴν κατα-
φθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν παν-
τοδύναμε· καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς
ἄνοδον· ἀνεκαίνισας ἡμῖν· ὡς
μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος:—
Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς· τὸ ἐπιτί-
μιον ἔλυσας σωτήρ· τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ
ἑκουσίως προσηλωθείς· καὶ εἰς ᾅδου
κατελθὼν δυνατέ· τοῦ θανάτου
τὰ δεσμὰ ὡς θεὸς διέρρηξας· διὸ προσ-
κυνοῦμεν· τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀ-
νάστασιν· ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες·
παντοδύναμε κύριε δόξα σοι:—
Πύλας ᾅδου συνέτριψας κύριε· καὶ τῷ
σῷ

θαυμάστωι· τοῦ θαυμάστου τὸ βασίλειον
ἔλυσας· γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον· ἐκ φθο-
ρᾶς ἠλευθέρωσας· ζωὴν καὶ ἀφθαρ-
σίαν· τῷ κόσμῳ δωρησάμενος καὶ
τὸ μέγα ἔλεος· [illegible] τὰ ἀναστάσιμα ἦχ(ος) δ'
δι' [illegible] πολλὰ [illegible] λαοί· τὴν τοῦ
σταυροῦ τριήμερον ἔγερσιν· δι' ἧς ἐλυτρώ-
θημεν [illegible] τοῦ ᾅδου ἀλύτων δεσμῶν·
καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν πάντες ἐλά-
βομεν· κράζοντες· ὁ ὑψωθεὶς καὶ
ταφείς· καὶ ἀναστάς· σῶσον ἡμᾶς
τῇ ἀναστάσει σου φιλάνθρωπε·
Τέλος καὶ ἀρχὴ [illegible] σταύρωσιν
τριήμερον ἔγερσιν· δι' ἧς καὶ τὴν
γνῶσιν τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα·
καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· πάντες
ἐλυτρώθημεν· κράζοντες· ζω-
οποιὲ παντοδύναμε σῶτερ· σῶσον
ἡμᾶς τῇ ἀναστάσει σου φιλάνθρωπε·
Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας· καὶ μοχλοὺς
συνέθλασας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ γένος ἀνθρώπων
ἐκ τοῦ κόσμου ἀνέστησας· διὰ τοῦτο

συμφώνως βοῶμεν· ὁ ἀναστὰς
ἐκ τῶν νεκρῶν κ(ύρι)ε δόξα σοι. Ὅσα
ἔνεκ(εν) πρ(ὸ)ς σου γέννησις. ἄχρονος
ὑπάρχει καὶ ἴδιος· ἡ ἐκ παρθένου
σάρκωσις· ἄφραστος ὁ μονογ(ενὴς) καὶ ἀπερ-
μένοντος· καὶ ἡ εἰς ᾅδου κάθοδος.
φοβερὰ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις
αὐτοῦ· θάνατον γὰρ πατήσας τρι-
ήμερος ἀνέστης· ἀφθαρσίαν παρέ-
χων ἀνθρώποις· χ(ριστ)ὲ τὸ μέγα ἔλεος. ἄλ(λο)
Διὰ σὲ θεοπάτορ προφήτης Δαβὶδ
μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώ-
νησε· τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαν-
τι· παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξι-
ῶν σου. σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς
ἀνέδειξεν· ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆ-
σαι εὐδοκήσας θ(εό)ς· ἵνα τὴν ἑαυτοῦ
ἀναπλάσῃ εἰκόνα· φθαρεῖσαν
τοῖς πάθεσιν· καὶ τὸ πλανηθὲν
ὀρειάλωτον εὑρὼν πρόβατον
τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ πα(τ)ρὶ
προσαγάγῃ καὶ τῷ ἰδίῳ θελή-
ματι.

ταῖς ὀ[illegible]ίαις σου [illegible] ἀδιαλείπτως μεσιτ[illegible]
σῶσον θεὲ τὸν κόσμον, Χριστὲ ὁ ἔχων τὸ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος. [illegible]
ρο[illegible] [illegible] φωνή μου προσκυνεῖ
κράζων [illegible] μὴ μεταστραφῇς τὸ πρόσωπον
μου [illegible] ἐξέζη [illegible] [illegible]
μα τὸ παρακλη[illegible] ἡ ψυχή μου·
[illegible] Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου καὶ
[illegible] μου πρὸς Χριστὸν [illegible]
ἐσφελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ τὴν προγο-
νικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας·
καὶ κατελθὼν ἐν τῷ ᾅδῃ τοὺς ἀπ'
αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας·
ἀφθαρσίαν δωρούμενος τῷ γένει
τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες
δοξάζομεν τὴν ζωοποιόν σου καὶ
[illegible]ριόν σου ἔγερσιν. Εἰς τοὺς [illegible]
πάσας [illegible] ὁ Θεὸς πάσας ἱερὸν
ἡμῶν [illegible]
2 ἰσὸρ [illegible] ἦχος α' στίχος ιβ
ις [illegible] αἴνους [illegible]
[illegible] ὑπὸ μέριμνας καὶ θαύματος [illegible]

ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν· παντοδύνα-
με κε· δοξάζομέν σου τὴν ἀνά-
στασιν·
Ἐν τῷ σταυρῷ σου Χε· τῆς ἀρχαίας κα-
τάρας· ἠλευθέρωσας ἡμᾶς· καὶ ἐν
τῷ θανάτῳ σου· τὸν τῇ φύσει ἡ-
μῶν τυραννήσαντα διάβολον κα-
τήργησας· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου· χα-
ρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας· διὸ βοῶ-
μέν σοι· ἐγερθεὶς [...] τῶν ἀπάντων
Τῷ σταυρῷ σου Χε σωτὴρ· ὁδή-
γησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου·
καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ
ἐχθροῦ· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν·
ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ
ἁμαρτίᾳ· ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου
φιλάνθρωπε κε· τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἁγίων σου·
Τῶν πατρικῶν σου κόλπων· μὴ χω-
ρισθεὶς μονογενὲς λόγε τοῦ θῦ·
ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν· ἄνος
γενόμενος ἀτρέπτως· καὶ σταυρὸν
καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί·

ὁ ἀπαθὴς τῇ θεότητι· ἀναστὰς δὲ
ἐκ νεκρῶν· ἀφθαρσίαν παρέσχες
τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ὡς μόνος παν
τοδύναμος: [illegible] ... τι χριστὲ ... ης χαρ
πρᾶς· κυριακῇ ἦχος πλ. ... μακάριος
θς· ... [illegible] ... ἥμερον καιταλ:

ἡ δι ... [illegible] ... κου στερ
ἰσοδ... ἐκ νεκρ ... σου ... ἀ
... [illegible] ... ἀναστάσιμα ἦχ
πα καὶ τὸν τίμιον σου σταυρὸν χριστὲ· διὰ βο
λῆς ... καὶ διὰ τῆς ἀναστά
σεώς σου· τὸ μὲν ὄρος τοῦ μαρ
τυρίου ... καὶ ἐσώσας
ἡμᾶς ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανά
του· δοξάζομεν μονογενῆ σοῦ
τὴν ἀνάστασιν δι' ἧς ... τῷ γένει
τῶν ἀνθρώπων· ὡς πρόβατον ἐπὶ
σφαγὴν ἤχθη· ἔφριξαν τοῦτον
οἱ ἄρχοντες τοῦ ᾅδου· καὶ ἐπήρ
θησαν πύλαι ὀδυνηραί· ἀνεισή
λυθε γὰρ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης χριστός·

λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε· καὶ
τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλύπτεσθε·
ἐπέστη καὶ ὁ τῶν ἀοράτων
κτίστης δι᾽ ἄφατον φιλανθρωπίαν· σαρκὶ πα-
θὼν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ἀθάνατος· δεῦτε πατρι-
αὶ τῶν ἐθνῶν· τοῦτον προσκυνή-
σωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνί-
ᾳ ἐκ πλάνης κρ[illegible] ἐν τρι-
σὶν ὑποστάσεσιν [illegible] ἕνα θεὸν ὑμνεῖν
μεμαθήκαμεν [illegible] ματος — Χριστός

Ἑσπερινὴν προσκύνησιν προσφέ-
ρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί·
τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων ὡς ἐν
ἐσόπτρῳ διὰ σαρκὸς λάμψαν-
τι τῷ κόσμῳ· καὶ μέχρις ᾅδου
κατελθόντι· καὶ τὸ ἐκεῖ σκό-
τος λύσαντι· καὶ τὸ φῶς τῆς ἀνα-
στάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι· φω-
τοδότα κύριε δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν Χριστὸν
δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νε-
κρῶν ἀναστάντος· ὁ κόσμος ἐκ

πλάνης σέσωσται· χαίρα χορὸς ἀγγέ-
λων· φεύγει δαιμόνων πλάνη·
ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται· διάβολος
καταργεῖται:
ι τῆς κα[illegible] ἐν μνήμῃ χαίρω τὸν ῦ
τὸν [illegible] ἐπερχόμενον· καὶ λύτρω-
τὴν χῦ τ[illegible] εἰρήνην· καὶ λάβε τὴν ἀργύ-
ρια· κ[illegible] ὅτι νῦν μέλλομεν κοινω-
μεν μ[illegible] κλάους ξένον λη-
θησόμεθα κρ[illegible] δὲ τῆς ἤχου στε-
μεν κρότον καλ[illegible] ποτέ· μάλι-
στα ἐσ[illegible] ρον καὶ γυμνὸν·
καταλι[illegible] τῶν τῶν φω-
των ἐν τῷ θρι[illegible]ατου· καὶ πλάνα-
θεὶ ἰουδαῖοι· καὶ ἀθετεῖ τὰς ῥήσεις τῶν
προφητῶν· καὶ τηροῦσιν ὅτι αὐ-
τὸς ἐστιν ἀληθῶς· ὁ λυτρωτὴς τοῦ
κόσμου καὶ παντοδύναμος:: δο
ἐ ὅ τὸν ἀΐδιον συλλαβοῦσα· καὶ τὸν
θάνατον παύσασα σῆρ ἡμῶν·
ὁ φωτίσας τὸν κόσμον· τῶν ἀνθρώ-
πων τιμῶ ἐλέησον ἡμᾶς:- [illegible]:

 16

ν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. τῆς ἀπει-
ροτόκου νύμφης· εἰκὼν διεγρά-
φη ποτέ· ἐκεῖ μωϋσῆς διαιρέτης
τοῦ ὕδατος· ἐνθάδε γαβριὴλ ὑ-
πηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν
βυθὸν ἐπόρευσεν ἀβρόχως ἰσλ(ραήλ).
νῦν δὲ τὸν χ(ριστὸ)ν ἐγέννησεν
ἀσπόρως ἡ παρθένος· ἡ θάλασσα,
μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ἰσραὴλ ἔ-
μεινεν ἄβατος· ἡ ἄμεμπτος με-
τὰ τὴν κύησιν τοῦ ἐμμανουὴλ
ἔμεινεν ἄφθορος· ὁ ὢν καὶ προὼν·
καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος θ(ε)ὲ ἐλέησον ἡμᾶς·
εἴσοδος προ(κείμενον) ἦχ(ος) β΄ εὐχαρισ[...]ήσομέν σοι ὁ θ(εό)ς
στίχ(ος) α΄ πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου.
στίχ(ος) β΄ ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν.
στίχ(ος) γ΄ ἐγὼ πρὸς τὸν θ(εὸ)ν ἐκέκραξα· ἀλ(ληλούια)
ἐνώτισαι ὁ θ(εὸ)ς τὴν προσευχήν μου.
α΄ ἀπ(όστολος) στ(ίχος) [...] πρ(ὸς):
ἐ τὸν σαρκωθέντα σωτῆρα χ(ριστὸ)ν· ὧν τ(ὸν)
ὅμοιον μὴ χωρισθέντα· ἐν φωναῖς
ἀσμάτων μεγαλύνομεν· ὅτι

αρον

καὶ θάνατον καταδέξω· διὰ τοῦτο γένος
ἡμῶν εἰς φιλάνθρωπος χ(ριστ)έ· σκυλεύσας ἅ-
δου πύλας τριήμερος ἀνέστης· σώ-
ζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν:— [illegible] εἶτα τὸ
τοῦ πάσχα [illegible] ὁ θ(εὸ)ς πάσχα ἱερ-
ὸν ἡμῖν σήμερον· καὶ τὰ λοιπά:
ἦχ(ος) δ΄ [illegible] ὄρθρου καὶ ἄσεις [illegible]:
[illegible] ψάλλο[illegible]
[illegible]
ἐ[illegible]βαστῆς μέρου τοῦ τάφου· ὑ- γ
πὸ τῶν πορευομένων· προῆλθες κ(ύρι)ε
τοῦ μνήματος· καὶ ὡς ἐτέχθης κ(ύρι)ε
τῆς θ(εοτό)κου· οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρ-
κώθης οἱ ἀ[σώ]ματοί σου ἄγγε-
λοι· οὐκ ᾔσθοντο πότε ἀνέστης· οἱ
φυλάσσοντες στρατιῶται· ἀμ-
φότεροι γὰρ ἐσφραγίσθησαν· τοῖς ἐ-
ρευνῶσι πεφανέρωται· δὲ τὰ
θαύματα τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν
πίστει τὸ μυστήριον· ὃ ὑμνοῦ-
σιν· ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν
καὶ τὸ μέγα ἔλεος:—

ἐ τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους
συντρίψας· καὶ δεσμοὺς διαρρήξας
τοῦ μνήματος ἀναστὰς· καταλι-
πόμενον τῶν ἐνταφίων εἰς μαρ-
τύριον· τῆς ἀληθοῦς τριημέρου
ταφῆς σου· καὶ προηγήσω ἐν τῇ γα-
λιλαίᾳ· ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμε-
νος· μέγα σου τὸ ἔλεος· [illegible] καταλι-
πτε [illegible] ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς·

Καὶ ταῖς γυναιξὶ κατελθούσαις ἐπὶ τὸ
μνῆμα τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν τὸν δι'
ἡμᾶς παθόντα· καὶ προσελθοῦ-
σαι εὗρον ἄγγελον [illegible] τὸν λίθον
καθήμενον· [illegible] ἀποκυλισ-
θέντα· καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέ-
γων· ἀνέστη ὁ Κύριος· εἴπατε τοῖς μα-
θηταῖς· ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ
σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν —

Καὶ ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισ-
μένου τοῦ τάφου· οὕτως εἰσῆλθες
καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων·
πρὸς τοὺς μαθητάς σου· δεικνύ-
ων αὐτοῖς

τατου σπέρματος πάθη· ὅπερ κα
τεδέξω σῶτερ μακροθυμήσας· ὡς
ἐκ σπέρματος δαδ· πάλιν [illegible]
πέμψας· ὡς υἱὸς δὲ τοῦ θῡ, κόσμον
ἠλευθέρωσας· μέγα σου τὸ ἔλεος ἀ
κατάληπτε σῶτερ ἐλέησον ἡμᾶς:
ἵνα [illegible] οὕτως [illegible] πράγματα [illegible]
ἀρχιερὸν ἡμῖν σήμερον [illegible]
[illegible] ἐν τῆς [illegible] κινησί [illegible]
μου [illegible] πατέρας [illegible] τὸ κε ἐκέκραξα
[illegible] μασι [illegible]
ἵνα [illegible] χειρ [illegible] κατὰ τοῦ ἀ
[illegible] ον ἐν [illegible] ἐνῆλθες· ἵνα [illegible]
ἐν σκότει [illegible] τον καθημένοις·
[illegible] σεις ἐξ αὐτοῦ· ὁ ἐν νεκροῖς
ἐλεύθερος· ὁ τὴν [illegible] ζωὴν [illegible] ἐξοι
κεῖον [illegible] τος· [illegible] σῶτερ
ἐλέησον ἡμᾶς:-
ἡμέρα [illegible] θαυμαστὸν [illegible] Ἰησοῦ
θεὸς [illegible] [illegible] ἀγαλλία
σιν [illegible] ἑορτὴν [illegible] ἵνα
[illegible] κραυγάζοντες· τὸν [illegible]

μνημονεύοντος εἴπωμεν· ἡ πηγὴ τῆς
ζωῆς· τὸ ἀπρόσιτον φῶς πάτερ τὸ δύ-
ναμαι ὑπὲρ ἐλέησον ἡμᾶς:·
ἐ χ̅ε̅ τὸ μόνον παρὲν ἐν πάσῃ τῇ κτίσει· ἀ-
μαρτωλοὶ τοῦ φύσωμεν· ἐν τῷ
οἰκτιρμῶν αὐτὸς καὶ αὐτοῖς κεῖς· ἐ[...]είδη
ἐπὶ[...]θη
τοῦ [...]θαι[...]ρ σου δέ
[...]ομεν·
σοὶ προσ[...]ζομεν·
ὁ ἀμνὸς ἅπας ἐκ[...]ς κρίσιν· ἐλέησον
ἡμᾶς:· Ἔτε[...]ολι χ̅ τὰ
μ πῶς παρ[...]θαι καὶ
τὴν ἀμαρτίαν[...]νομεν καὶ
δοξάζομεν· σὺ γὰρ ὁ θ̅ς̅ ἡμῶν· ἐκ-
τὸς σοῦ ἄλλον οὐ κοίδαμεν:—
Δόξα τῇ δικαιοσύνῃ σου κ̅ε̅· ὅτι καὶ ἀφ-
θάρσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θα-
νάτου· ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τῆς
ἀροῦσου· δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν
αἰώνιον τοῖς βουλομένοις // Ἐκ φθαρσί:—
τοῦ τὸν χ̅ν̅· ὑμνεῖ σε τῶν ἀναπαυσιν
αὐτοῦ.

ἄρον γὰρ ὑπομεμάμας· θαυμάσιε· θά-
νατον ἐκλέσεν:· όξα
ταφῇ σου Χ(ριστ)έ· τοὺς ἐξ [illegible] τοῦ ᾅδου·
[illegible] ἔρρηξεν ἡ ἔχμε-
χρειῶν [illegible] ὕμνος [illegible] με-
φο[illegible] φιλάνθρωπε δόξα σοι:· νῦν:·
εις [illegible] παναγία
παρθ[illegible]μνήσει σου
τὸν ἀ[illegible] ὁ γὰρ ἀχρό-
νως ἐκ π[illegible] λάμψας υἱὸς μο-
νογενὴς ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς
προῆλ[illegible]τως σαρκωθείς.
φύσει θε[illegible]ων καὶ φύσει γενό-
μενος [illegible] ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυ-
άδα προσώπων τεμνόμενος·
ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων· ἀσυγχύ-
τως γνωριζόμενος· αὐτὸν ἱκέτευε·
σεμνὴ παμμακάριστε· ἐ-
λεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:·
ἰσόδοξος ρο χ' [illegible] γαπήσω
σε Κ(ύρι)ε ἡ ἰσχύς μου [illegible] θ(εό)ς μου
βοηθός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτ(όν)

τι γ κουσε με ἐκ μακροῦ ἁγίου αὐτοῦ 19
αι τοῦ [illegible] σαυτῆ [illegible] ποιεῖ τῇ
μαι τάζω μοι [illegible]
καὶ ἐμ[illegible] σου [illegible] αὐτοῦ ἐλοι
ὑμνοῦν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἐ [illegible] κατ [illegible] ἐγκα
θαρ [illegible] καρδία [illegible] εἰ τῶ
[illegible] μεγάλα [illegible] τῇ
ἐαμ [illegible] θεὸς [illegible] ἱεροῖς αὐτοῦ [illegible]
ἡ πάρα [illegible] μενους
Ἰουδ [illegible] ἀλλο [illegible]
σαι [illegible]
Ὁ πρὸ [illegible] ζωὴ [illegible]
[illegible] τῷ λαῷ [illegible]
[illegible] πειθόντες· σὲ τὸν μάρτυρα [illegible]
τοῦ θῦ [illegible] ὑμνοῦμεν [illegible] ἐλέησον ἡ[illegible]
[illegible] καὶ [illegible] χαῖρε [illegible]
[illegible] τὸν [illegible] ἐκ
νεκρῶν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶ
μεν· σὺ ζωὴ ὑπάρχεις· ἡμῶν μὴ
ἀφαιρέσεις· ἐλέησον ἡμᾶς:~
Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ· ἐκ τοῦ τάφου

καὶ θεῖος ἐκ πραπίδων· σὺ εἶ γέρας· τὸν
προπατόρων ἡμῶν· διό σε καὶ δοξά-
ζει· τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀμν-
μᾶμ σοῦν τὴν θεότητα:- πλ

μα τικ

χος πλ

ἔμεγα καὶ φοβερὸν ὑπὲρ λόγον τὸ σὸν
ἀναστάσεως τὸ μυστήριον· οὔ-
τως γὰρ προῆλθες ἐκ τοῦ τάφου·
ὡς νυμφίος [illegible] παστάδος· θα-
νάτῳ θάνατον λύσας· ἡμᾶς ὁμα-
λῶς ἐλευθερώσεις· ὅθεν ἐν ὕ-
μνοις ἄγγελοι χαίρουσι· καὶ ἐπὶ
γῆς ἄνθρωποι δοξάζουσι· τὴν σὴν
μεγ [illegible] ἐν [illegible]
αν [illegible] :· ἕτερον
πᾶσαι [illegible] θεός· πᾶσαι ἱερ-
ἡ μὲν σήμερον ἀναδέδεικται· καὶ τὰ

λογ

ἡ παροῦσα [illegible] τῆς διακονίας
σήμερον [illegible] κεκράγαμεν·
[illegible] ἀναψάλλομεν [illegible]
περιμονὴν ὕμνον καὶ λογικὴν
λατρείαν· σοὶ Χριστὲ προσφέρομεν

χος πλ

ὅτι ηὐδόκησας· τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς
διὰ τῆς σῆς ἀναστάσεως:-
Ἐκέ· μὴ ἀποῤῥίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου· ἀλλὰ εὐδόκησον τοῦ
ἐλεῆσαι ἡμᾶς διὰ τῆς ἀναστάσεως:-
ἀρέστω ὑμνῳδίαι μῆρ τοῦ ἐκκλη
σιαστωρι θῦ κατοικητήριον· σὺ γὰρ
ἐδέξω πρώτη· ἄφεσιν ὑμῶν μαρτι
ῶν διὰ τῆς ἀναστάσεως:- [illegible] ὁ πολ
Ὁ ἐκ θῦ πρς λόγος· πρὸ τῶν αἰώνων
γεννηθεὶς ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρό
νων· ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀπειρογάμου
σαρκωθεὶς βουλήσει· σταυρὸν θά
νατον ὑπέμεινας· καὶ τὸν πά
λαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσεν
διὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀναστάσεως:—
Π[illegible]ρεχμε κρ[illegible]του [illegible]σαν· δο
ξολογοῦ[illegible] ψυχαί· δι' ἧς ἠλευθερώ
σας· ᾅδου μὲν ἀνομ[illegible]γένος· ἐκ τῆς
τοῦ ἀδόντου ραμμίδος· καὶ ἐδω
ρήσω τοῖς κόσμοις σου θς· ζωὴν αἰ
ώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος:—

ὁ ἐξ ἀχρόνου Χριστὲ σωτὴρ υἱὲ θεοῦ μονογενές· ὁ
προσπαγεὶς ἐν τῷ σταυρῷ· καὶ ἐγκαθι-
ἐκ τῶν φο[illegible]τρικῶν μέρος: ὁ ξα
ἐδοξάσαμέν σε· τὸν ὑπήκοον ὡς δι'
ἡμᾶς· σταυρὸν ὑπομεμενηκότα [illegible]· καὶ
σὲ προσκυνοῦμεν [illegible] τὸ δ' ἔλεος
μέγα σωτήρ· καὶ κατὰ παρρησίας ἡμεῖς ὁ-
τοῦ προσώπου σου· ἀλλὰ [illegible]
σον καὶ σῶσον ἡμᾶς· διὰ τῆς ἁγία
σου σαρκώσεως φιλάνθρωπε:— καὶ νῦν:
ἐξαπέστειλας τὸν μονογενῆ υἱὸν διὰ φιλανθρωπί-
αν· ἐπὶ τῆς γῆς [illegible] καὶ τοῖς
ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ παρθέ-
νου γὰρ ἁγίας σάρκα προσλαβόμε-
νος· καὶ ἐκ ταύτης προσελθὼν μετὰ
τῆς προσλήψεως· εἷς ἐστιν υἱὸς
διπλοῦς τὴν φύσιν· ἀλλ' οὐ τὴν ὑ-
πόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν θεὸν
καὶ τέλειον ἄνθρωπον· ἀληθῶς κηρύτ-
τοντες· ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν θεὸν
ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε· μῆτερ ἀνύμφευ-
τε· ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:·

ἰσο ... ἦχος πλ. δ' δικαι καὶ κληρονομ

ἦχος α' ποτῶν περάτων τῆς γῆς·

ἦχος β' κε παθὴς σου καὶ ἐν τῇ σκε·

ἦχος γ' ὕπας φαιλ [illegible] σου καθ' ἡμᾶς·

αὐτοῦ δι.. καὶ κ [illegible] ουπ

νῆλθες ἐπι...ρου· ιυ [illegible] τοις βαλε

χόμενου· ἦλθες ἐπὶ θάνατον· ἦλθες

ἡ ... πρὸς τοὺς ἐν σκότει

τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· πρὸς τὸ

πεσὸν ταῖς ... πάντων ἀνθρώποις·

ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ σὴρ ἡμῶν δόξα σοι·

εἰ ... ἦχος ... τοῦ ... ἱερ ... αὐτοῦ·

... ἐξ ... συγκλεισόμενοι.

εἰς τὸν ὄρθρον· τὸ ... ἦχος ... συνή

θεις· τὸ τοῦ ἱερέως· καὶ ὅ αν καθίσ

καὶ εἰς β' εἰς τὸ ἄμεν(?) ... ἦχος πλ.

καὶ ψάλλ ... ἀνάστ ... ἦχος πλ.

Κύριε καὶ κρίτην ... ὑπο

λύοντου κρ... ... ἄλλου καὶ πελή

φθης τοῦ θρόνου τοῦ πρὶν συγκαθε

ζόμενος· καὶ ἀνέστης ἐκ νεκρῶν·

τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας· ἐκ τ

Right margin: ἦχος πλ.

Δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου· ὡς οἰκτίρ-
μων καὶ φιλάνθρωπος:·

Ἔθηκας νεκρὸν ἐν μνημείῳ [illegible] ἀίδιου
λαός [illegible] θεὸν τοῦ ἀλλ[illegible]
[illegible]
[illegible] ἐθνῶν [illegible] ζωὴς θυ-
[illegible] ἀφθ[illegible]
[illegible] ἀφθαρ-
σίαν [illegible] ψυχ[illegible]:·

Τὸ πλῆθος [illegible] βόλου· τὸν
[illegible] σου ἡμεῖν [illegible] φιλάν-
[illegible] τρόμος· μηδ ἔρωμεν [illegible]
[illegible] νεκροῖς
[illegible] καὶ τὴν ἐργη-
σίαν [illegible] οὐμεν·
[illegible] σου καὶ [illegible] ἐγερσιν:·

Ὁ ἄγγελός σου κε· [illegible]
κυρίζει· [illegible] φύλακας κατε-
φόβησε· τὰς δὲ γυναῖκας βοῶν ἐλέ-
γων· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ
τῶν νεκρῶν· ἀνέστη θεὸς ὤν· καὶ τὴν οἰ-
κουμένην ζωὴν ἐδωρήσατο:·

29

πάντα [illegible] ἠσμε[illegible] κυ[illegible] χ[illegible] μα
[illegible] τιμῶ θεός· [illegible] ἱερ[illegible] [illegible] ο
[illegible] τερ [illegible] [illegible] [illegible]

Κύρι[illegible]

γίνεσθαι [illegible] [illegible] μετὰ [illegible]
ριμένι [illegible] [illegible] χρειάζεται καὶ
μὲν [illegible] [illegible] [illegible] μέν οὖν δ
[illegible] τοῖς καὶ δ[illegible] πρός [illegible] [illegible]
τοῖς· ἔπειτα τοῖς [illegible] χ[illegible]
Τ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] μεν
ἃ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὸ δίκαια
[illegible] ἰσοῦ θεοῦ [illegible]· καὶ [illegible] ἐν με
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] πρός με μηδὲ
πρὸς ἔπαιξα· καὶ μὴ δὲ μοῦ
χωρίζεσθαι ἀπὸ ἱερουσαλὴμ·
ἐμοῦ ἐν δ[illegible] [illegible] μέξ ὕ[illegible]
[illegible] μ· διὸ βουλόμενοι· ὁ
φωτισμός

χφ καὶ ἡ ἁγία ἀνάστασις· ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμέρας το-
ῦ μαθητῶν δὲ τοῦ λόγου τῶν·
τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἐπέστης ὁ σωτήρ·
οὗ ἦσαν [illegible] μαθ(η)ταί σου· καὶ τὸ
ἀρ[illegible]δοιω τοῦ θ(εο)ῦ μας ἐβόησε·
Δαβὶδ ῥεῖ αὐτῷ ... ψηλάφησον
πλευράν μας· ἀλλ' ὅμως ὁ λόγος ἐ-
πέτυχε· ἐκ [illegible]
θ(εο)ῦ μας· τῶν [illegible] τῆς καρ-
δίας ἃς ἐπίστευσεν ὁ Χ(ριστό)ς· καὶ
μεγαλοφόβου ἐβόησε· ὁ κ(ύριό)ς μου καὶ ὁ θ(εό)ς
χφ ἐθ ἡμέρας ὀκτὼ τῆς [illegible] μου δόξα σοι·
ἐπέσ[illegible]
μαθη[illegible]σου· ἐν τῷ [illegible]μου
ἐκεῖ γενόμενοι· καὶ τὴν φρέαν
λόγου τοῦ θ(εο)ῦ μας ἐβόησεν δὲ
ῥεῖ αὐτῷ [illegible] πλευ-
ρὰν μας· ἀλλ' ὅμως ὁ λόγος ἐπέτυχε·
ἐκ κοιλίας ἀπαρτὶ τοῦ θ(εο)ῦ μας·
τῶν πιστῶν τῆς καρδίας ἃς
ἐπίστευσεν ὁ Χ(ριστό)ς· καὶ μεγαλοφόβου
ἐβόησε· ὁ κ(ύριό)ς μου κ(αὶ) ὁ θ(εό)ς μου δόξα σοι·

ω καχίας ὄλετο μέρος διδύμως· οὐκ ἂν
μακαριστῶν· ὁ πεισθεὶς ἦλθε χριστὲ κεκλᾶς
μένων τῶν θυρῶν· ὅθεν καὶ ἄ
πὸ [illegible] τοῖς ῥη[illegible]ματῶν· ἐ
ξαπατᾶσαι [illegible] βειῶν·
οὐ καταλήξει ὡς [illegible] δὲ ἐγερθῇ· ὑπὸ
διδάξαι ἀκαταπαύστως τὴν δέχραν τὸν πλευ-
ρὰν [illegible] τῶν χηρῶν καὶ τῶν
ποθοῦντων [illegible] μόλω παι· ὁ δὲ
φιλαφήσας ἰδὼν· ὁμολογῆσαι
σε· εἶναι θεὸν οὐ τὸν μητρὸν καὶ ἄνθρωπον
οὐ ψιλόν· καὶ βοᾷ· ὁ κύριός μου καὶ
ὁ θεός μου, δόξα σοι :~ χορὸς β
Μετὰ τὴν ἔγερσίν σου κύριε· μείνας η
ἡμέρων τῶν μαθητῶν σου·
Καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων
ἐν μέσῳ ἔστης· ἀρρήτως διδοὺς αὐτοῖς·
πιστεύσας δὲ καὶ ὁ θωμᾶς· τὴν ὠ
ραίσει τῶν χειρῶν καὶ τῆς πλευ-
ρᾶς σου χριστὸν καὶ θεὸν σε ὁμολογήσας·
σπεύδομεν τοῦτο ἐπισέβοντας
εἰς σὲ φιλάνθρωπε :~ χορὸς β

χβ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπιστὰς
τοῖς μαθηταῖς· ἀφοβίαν καὶ
εἰρήνην ἐδίδου· εἶτα λέγει τῷ Θω
μᾷ· τί ἀπιστεῖς ὅτι ἀνέστην ἐκ
νεκρῶν· φέρε ὧδε [illegible] τὴν χεῖρά σου
καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου καὶ
ἴδε· σοῦ γὰρ ἀπιστοῦντος οἱ πάν
τες ἔμαθον τὰ πάθη καὶ [illegible] ἀνά
στασίν μου· κράζειν μετὰ σοῦ·
ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι· δόξα
τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης
Χριστὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· τότε Θω
μᾶς οἰκονομικῶς οὐχ εὑρέθη μετ'
αὐτῶν· ἔλεγε γὰρ οὐ μὴ πιστεύσω·
ἐὰν μὴ ἴδω καὶ αὐτὸς τὸν ἐξεγερθέντα·
ἴδω τὴν πλευράν· ὅθεν ἐξῆλ
θεν τὸ αἷμα τὸ ὕδωρ τὸ βάπτισμα·
ἴδω τὴν πληγήν· ἐξ ἧς ἰάθη
τὸ μέγα τραῦμα ὁ ἄνθρωπος· ἴδω
πῶς οὐκ ἦν ὡς πνεῦμα· ἀλλὰ
σὰρξ καὶ ὀστέα· ὁ τὸν θάνατον
πατήσας· καὶ Θωμᾶν πληροφορή
σας· κύριε δόξα σοι·

+

24

ιε τὴν λ[illegible] ιγ Χ(ριστ)ὸς δ

Ἐ(ν) τῇ ἀναστάσει τῆς σῆς θεότητος ἐπέ-
στη· τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐ-
στας ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν τὴν
πλευρὰν ἔδειξεν σὺν μώλωψι σου· καὶ τραυ-
μάτων σου χειρῶν καὶ τῶν πο-
δῶν τοὺς τύπους διὰ χειρῶν· ἀθυ-
μίαν τὴν [illegible] δι' ὕμνων·
σαφῶς ἐφώνησας· ὃν προσμέ-
μενοι καθορᾶτε ὦ φίλοι· τῆς σαρ-
κὸς τὴν πρόσληψιν οὐ [illegible] φέρω
φύσιν· τῷ δὲ διστάζοντι μαθητῇ·
προτρέπων ψηλαφῆσαι φρικτῶς·
προσφόρων· ἐρευνήσας ἅπαντα,
δι' ἀριθμοῖς [illegible] ἀμφίβαλλε· ὁ
δὲ ἐνδούμενος ἐν τῇ χειρί· τῆς σῆς
διπλῆς οὐσίας ἐμφόβως ἀνεβόα πι-
στῶς· τῷ πεπεισμένος· ὁ κ(ύριο)ς
ἄ(λλο) μου καὶ ὁ θ(εὸ)ς μου δόξα σοι. Χ(ριστ)ὸς πλ

Ἀγαθὲ Θωμᾶ· τῇ χειρὶ τῆς πλευρᾶς
λέγει Χ(ριστό)ς· καὶ τοὺς τύπους τῶν
ἥλων δι' ἀκριβείας ψηλάφησον· πίστιν
ἐρεύνησον· καὶ γενοῦ μοι πιστῶς.

καὶ μὴ γίνου ἄπιστος· ὁ δὲ Θωμᾶς
τῷ δακτύλῳ ὡς ἥψατο τοῦ δεσπό-
του, μεγαλοφώνως ἐβόησεν· σύ μου Θ(εὸ)ς καὶ
κ(ύριο)ς ὑπάρχεις [illegible] δόξα σοι· [illegible]
ῶν μαθητῶν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν τ-
ῶν μαθητῶν συνηθροισμένων ἐπέ-
στη ὁ σ(ωτή)ρ· οὗ ἡ σαρκ(ὶ) σὺν ἡμῖν·
καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν, λέγει τῷ
Θ(ω)μᾷ. δεῦρο ψηλάφησον καὶ
ἴδε τοὺς τύπους τῶν ἥλων· ἐκ-
τεῖνόν σου τὴν χεῖρα· καὶ ἅψαι τῆς
πλευρᾶς μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος·
ἀλλὰ πίστει κήρυξον· τὴν ἐκ νεκρῶν
μου ἀνάστασιν :– [illegible] ἦχ(ος) ὢ
τοῦ παραδόξου θαύματος· ἀπι-
στία πίστιν βεβαίαν ἐγέννησε·
εἰπὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς· ἐὰν μὴ ἴδω
οὐ μὴ πιστεύσω· ψηλαφήσας δὲ τὴν
πλευράν· ἐθεολόγει τὸν σαρκω-
θέντα· τὸν αὐτὸν υἱὸν τοῦ Θ(εο)ῦ· ἐ-
γνώρισεν ὡς παθόντα τῇ σαρ-
κί· ἐκήρυξεν τὸν ἀναστάντα
Θ(εό)ν· καὶ ἐβόησε λαμπρᾷ τῇ φω-
νῇ·

ὁ κ(ύριο)ς μου καὶ ὁ θ(εὸ)ς μου δόξα σοι.
Τῇ [illegible] ἐπιτελ(οῦμεν) μνήμην τὴν κ(αινὴν)
τοῦ παραδόξου θαύματος τ(ῆς)
πυρὸς ἐς χόρτος· ἀ[illegible]μερος ὅτε
σώματι [illegible] ... γὰρ ὁ θ(ωμ)ᾶς
ἐν τῇ πορείᾳ ἡ πλευρὰ [illegible] χεῖρα
ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ τοῦ θ(εο)ῦ οὐ κατεφλέχθη
τῆς ψηλαφήσεως [illegible] τῆς ἀρχῆς γὰρ τὸ
ν μετασχὼν [illegible] ... ἐς [illegible]
πνευματικῶς θερμῶς ἐκεκράγει μέ
γα [illegible] βοῆς· ὁ δὲ αὐτῆς
[illegible] καὶ θ(εό)ς· ὁ ἐκ με[illegible] ἐν τῇ [illegible]
[illegible]ος δόξα σοι. ἐπὶ τοῦ περὶ [illegible] σχ[illegible]
τοῦ παραδόξου θαύματος· ἰωάν
νης [illegible]θη τοῦ λόγου ἀμέ[illegible]· θω
μᾶς δὲ [illegible] πλευρὰν· πρὸς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]· ἄλλο μὲν ἐ
κ [illegible] θερμῶς· θεολογία [illegible] θ
ἀμέλ[illegible] τὴν οἰκονομίαν· ὁ δὲ
ἠξίωται μεγάλου [illegible]
παρ[illegible] τὰς ἀποδεί[illegible]ξεις πρά
γμασι· τῆς ἑτέρας [illegible] χ(ριστο)ῦ ἐκβοῶν· ὁ
κ(ύριο)ς μου καὶ ὁ θ(εό)ς μου δό(ξα σοι).

ἱλασμέ· μάλου καὶ ἀφίκαυσον τὸ
πλῆθος τῶν μοι χτῆρ μειν μ σου·
ὅτι ἐμακροθύμησας· ὑπὸ Ἰουδαί
ων ῥαπιζόμενος· ὑπὸ ἀποστόλου
φιλαφόμενος· καὶ ὑπὸ τῶν μαθη
τουμ τῶν σε πολυπραγμονούμε
νος· πῶς ἐσαρκώθης· πῶς ἐ
σταυρώθης ὁ ἀναμάρτητος· ἀλ
λὰ συνέτισον ἡμᾶς· ὡς τὸν
θωμᾶν βοᾶν σοι· ὁ κς μου καὶ
ὁ θς μου δόξα σοι:– ἀπολυτίκιος ἦχ
σφραγισμένου τοῦ μνήματος
ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας χε ὁ
θς· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμέ
νων τοῖς μαθηταῖς ἐπέστης· ἡ
πάντων ἀνάστασις· πνεῦμα εὐθὲς
δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν
κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· καὶ νῦν θεοτ
τὸ αὐτὸ ᾳ' ἀθ' χ ϙ οὐ λίθου σφραγίς:–
ὡ φόβω τῶν ἑβρέων· κεκρυμμέ
νων τῶν ἀποστόλων· καὶ ἐν τῇ
σιῶν συνηγμένων· ἃ σπλαθ

προς αὐτοὺς ἔφη. καὶ ἔστη κεκλεισ-
μένων τῶν θυρῶν. ἐν μέσω αὐ-
τῶν χαρμοποιός. καὶ ὑπέδειξεν αὐ-
τοῖς τὰς χεῖρας. καὶ τὴν ἄχραντον
σου πλευρὰν αὐτοῖς [illegible]. λέ-
γων τῷ ἀπιστοῦντι [illegible]
φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρεύνησαι. ὅ-
τι αὐτός εἰμι ὁ διὰ σὲ παθητός:—
Δόξα τὸ [illegible]
πόλιν τὸ αὐτὸ [illegible] χριστὸς [illegible]
Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν ἡ ζωὴ τῶν πάν-
των καὶ ὤφθης ἀληθῶς [illegible]
[illegible]
[illegible] τὴν χεῖρα-
σου. καὶ ψηλάφησον ἐν τῇ πλευ-
ρᾷ μου τοὺς ἥλους. ὁ δὲ ἔλεγεν.
σὺ ὑπάρχεις θεός μου καὶ κύριος:—
[illegible] τὸν πολυέλεον χριστὸν [illegible]
τὸν σὺν ἀνάρχω λόγον:—
Ἀνέστης ἐκ τοῦ μνήματος. καθὼς
ηὐδόκησας. καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισ-
μένων. τοῖς μαθηταῖς σου χε.

ὤφθης δεικνύων τὰς πληγὰς σκιρ-
τῶν ἥλων σου· καὶ ἀπιστοῦντα
τὸν Θωμᾶν· ἐπίστωσας ὁ μέγας· ὅ-
θεν κραυγάζειν σοι τῷ δεσπότῃ·
ὁ Κ(ύριο)ς καὶ Θ(εό)ς μου· αὐτὸς ὑπάρχεις·
ὁ ἐγκεχρισμένος αὐτοῦ: Δόξα. τὸ αὐτὸ· τέλος:
αἰνοῦμεν τὸ αὐτὸ ... πα ὀφ... ν τί φῶ
τοῦ δ' ... χου· πρὸ ... ποίημα ἰλημ... τω:
...θ... τί ἐνίσχυσε ... μοχλοὺς:
ὁ παλαιὸς ... Κατὰ Ματθαῖον
... ὀφ ... καιρῷ ἐξ ... ἀνεγέρ-
θη καὶ μαθηταὶ ... ἀπ...
θεάσασθαι ... κα... ἁρμοῖς
μαθητῶν ... ...πρὸ ... ἀρια ... ιβ
ἀναμνήσ... καὶ ... ᾠδὴ α΄ ἦχος ... ὁ εἱρμός:
Ἄσωμεν πάντες λαοὶ· τῷ ἐκ πι-
κρᾶς δουλείας· Φαραὼ τὸν Ἰσρα-
ὴλ ἀπαλλάξαντι· καὶ ἐν βυθῷ
θαλάσσης· ποδὶ ἀβρόχως ὁδη-
γήσαντι· ᾠδὴν ἐπινίκιον ᾄ-
σωμεν ὅτι δεδόξασται:
Σήμερον ἔαρ ψυχῶν· ὅτι Χριστὸς ἐκ τάφου

ὥσπερ ἥλιος ἐκλάμψας τριήμε-
ρος· τὸν ζωοφόρον Χριστὸν μοι ἀνατείλα-
σε τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν· αὐτὸν
ἀνυμνήσωμεν ὁ θεὸς δοξάσας:—
Βασιλεῖς πορφυρῶν· τὴν λαμ-
προφόρον ἡμέραν· ἡμέραν τὴν
βασιλίδα φαιδρο[illegible] δορυ-
φοροῦσα τερπνεῖ [illegible] κριτοῦ τῆς
ἐκκλησίας λαόν· [illegible] ὑμνεῖ
μνοῦσα τὸν ἄνακτα [illegible]:—
Πύλας τοῦ ἅδου Χριστὲ· οὐδὲ τοῦ τά-
φου σφραγῖδας· οὐδὲ κλεῖθρα τῶν
θυρῶν συλ[illegible]σας· ἀλλ' ἀνα-
στὰς ἐπέστης τοῖς φίλοις σου·
ἀρ[illegible] δὲ [illegible] μνος
[illegible] ὑπερέχουσαν:—
ὠδὴ ζ' Χαῖρε [illegible] σε [illegible] μέλ[illegible]
Ὑπερέωσόν με Χριστὲ· ἐπὶ [illegible]
[illegible] πολεμῶν σου· καὶ φώ-
τισόν με [illegible] τοῦ προσ[illegible]
οὐκ ἔστιν [illegible] σου φιλάνθρωπε:—
[illegible] ἀνθρώπων· ἀν[illegible]
φθαρτ[illegible]

λὲ ἀφθάρτοις· δι' αὐτοῦ Χριστὲ τελέσ
ῃ μας· ἐγκαινόμενα τῇ ζωηρᾶς πολι
τεύεσθαι ἀξίως προστάξας:—
Ἐν τῷ δείπνῳ περικλεισθεὶς· τῇ περι
γραφομένῃ σαρκί σου· ὁ αὐτὸς περίγραπτος·
Χριστὲ ἀμέτρητος [illegible] κλάσας μὲν μνημ
δὲ· ἐ[illegible]σου τοῖς μαθηταῖς
παρ τὸ δ[illegible] αἷμα:—
Τοῖς μαθ[illegible]πεσόν Χριστὲ· σοῖς ἔχον
σι ὡς ὑπὲρ [illegible]· ὑπερμαχῶν τοῖς μα
θηταῖς σου· ἐφύλαξας μαρτύρι
ον τῆς [illegible] ἔλεγχος ἐν δόξῃ οὐδὲ
μ[illegible] [illegible] ὅπερ το
μα [illegible] Χριστὲ [illegible].
Σὲ ἐμμένοντι τῶν μαθητῶν ὁ παρεστὲ
μου [illegible]· [illegible] δοτο αὐτοῖς·
ἐλθὲ καὶ μαθητὴ [illegible] [illegible]:
ἐ[illegible] μυστήριον τῆς [illegible] Χριστὲ
οἰκονομίας· τοῦτο γὰρ ἀμείβειν
προβλέπων θεοπτικῶς ὡς ὁ Ἀμ
βακούμ· ἐξῆλθες ἐβόησε· εἰς
σωτηρίαν λαοῦ σου φιλάνθρωπε:—

ὅλης μεμελετευ σώματος· τὴν πό-
τευσιν ἰώμενος· μὴ νῦν ἰδὲ σὴν
κηρίω μέλιτος· τοῦ φωτισ-
μοῦ· μεταδίδου Χριστὲ τὸ πρωτοπά-
τορι· καὶ τῆς αὐτοῦ γλυκύνας με θέ-
αις ἐρρυόμενος διὸ [illegible] ξεως:-
φιλάνθρωπε προς τοῦτ[illegible] προτρέπεις
τὸν θεὸν καὶ προτεί[illegible]· διὰ παντὸς ὑμνῶ
τι τὴν πλευρὰν· τὸν υἱὸν μου πα-
σούμενος· τὴν σὴν Χριστὲ τριήμερον
Π λουτὸν μάρρυσαίμενος· ἔγερσιν:-
ἐκ θησαυροῦ τοῦ ἀσύλητου· τῆς
θεάσεως [illegible]ης· δι᾽ ἀμοιβὴ
τεῖς σου πλευρᾶς· σοφίας καὶ
γνώσεως· ἁμαρτίαι πλοῦτον χοῦς
μονόδιδημος:-
Σοῦ ἡ ποιμ[illegible] χάριτος· ὑμνεῖτε
πλεῖω στα[illegible] δίδημε· πρώτη γὰρ βασε-
βοῦς· θεῦ τε τὸν ζωοδότην ἐν μ· κηρύ-
ττη ἡ κλ· ἐκ τῆς σῆς φῆς πληθυνεῖς δὲ
χάριτος:- καταλυσαι ἐπὶ τὸ θάλας φῶν:
κ μυκτὸς ὀρθρίζοντο· ὑμνοῦντ-
ες Χριστόν·

τὸν μ(ὲν) τῶν περὶ (ἐμὲ) ἀμαρχον· καὶ πρέποντ
ψυχῶν ἡμῶν· τὴν εἰρήνην πα-
ράσχου φιλάνθρωπε·
πίστεις τοῖς φίλοις σου· ἀθυμοῦ-
σιν ὁ σωτὴρ· τὴν παρουσίαν ἀπαγ-
γέλλων [illegible] καὶ τὴν φίλαν· καὶ
σκιρτῶσιν ὅτι [illegible] τῶν ἁμαρ-
τιῶν [illegible] ἐπ[illegible]μου ... στη·
τοῦ θανάτου δὲ [illegible] τῆς ἐν χάριτι σεως·
πολλὴ ... ἡ ... φήσεμ·
... ῥᾶν ... θεῷ ... κυρία ... παρα-
... [illegible] ... τοῦ θανα-
μη ... τρι ... [illegible] ... τοῦ θεῷ
καὶ ὑπε... [illegible] ... σύν ... [illegible]
τῆς σοφίας σου· πρόμορφος συνειδε-
ρόν ... φιλάνθρωπος· κάθισμα·
ρθρί σου ... θρόνου· ... δα[illegible]
ιβ' ὁ μὲν προφήτης δι' ἔπεισας· ἐκ
κη ... φιλάνθρωπε· καὶ με τοῦ θεοῦ
θεοῦ ... μάτων ὁμομά ... γεδέξομ(εν)·
ὁ μὲν θάνατος οὐ κατέλιπε· βα-
σιλεύομεν δὲ ... βυθοῦ
πασίας·

που λάβων προτείνας ἐξερευνῶν :~
ὅπερ ἤμελλεν ἔλαβεν· ψηλαφῶν τὸ μέ
ἴδετε· ὅτι σάρκα καὶ ὀστᾶ φοροῦν
τα ἐγνωσοὺ κηλλοί ωμαι :~
ὦ πλευρὰν ἐψηλάφησεν· αὐτὰ
ἀπίσας φιλάνθρωπε· ἀ[...]ας μὴ πα
ρῶν σου τὴν πρώτην ὁδὸν σκρῆμα :
αὐτοῦ βασάνια καὶ ἐπλήθεσεν τοῖς χα:
χον πάκιν ἦχ' πλ

Τῇ φιλοπράγμονι [...] δεξιᾷ· τὴν
ζωοπάροχόν [...] πλευράν· ὁ θω
μᾶς ἐξηρεύνησεν [...] χε ὁ θς· συγ
κεκλεισμένων [...] θυρῶν
ὡς εἰσῆλθες· σὺν τοῖς λοιποῖς
ἀποστόλοις βοῶσα· κς ὑπάρχεις καὶ θς μου:~

Τίς ἐφύλαξεν τὴν τοῦ μαθητοῦ οἶκος
παλάμην· τότε ἄφλεκτον· ὅ
τε τὴν πυρίνην πλευρὰν προσῆλθε
τοῦ κυ· τίς ἔδωκεν ταύτην
τόλμαν· καὶ ἴσχυσεν ψηλαφῆ
σαι. φλογεροῦσαν ὀστοῦν πάντως,
ἡ ψηλαφηθεῖσα· εἰ μὴ γὰρ ἡ
πλευρὰ

Δέωμαι μὴ ἐχ(θ)ρὴ γνῶσεμ· πολλάκις ἔδειξι
σὸ· παῖδες εἰ χ(ριστ)ὲ ψάλλαφ ἡ θυσία· πα
θὴ μάστιν [illegible] σαμ ται· τοὺ ἀ
μ ων καὶ [illegible] αὐτῇ ἡ χάρις θῶ
μαὶ ἔβλεψ [illegible] τοὺ [illegible]πην ψάλλω
φη [illegible] χ [illegible] ζο [illegible] σαι· ης ὑπέρ
χει [illegible] ζ' εἱρμός
Ε[illegible] μου στὶ κ(ύριο)ς συμφο
νίας· σύγκαλον κέμ κολακείσω· ἐκ
τῶν [illegible] δὸ μ[illegible]· πρὶ
κῶς [illegible] τυ ρῶ μ μον ἐ
λυσαμ [illegible] πα·
καὶ [illegible] ἐς ἀρόσου μεμ[illegible] μα
λομ· [illegible] μέλπομ· παῖς· ὅν
περυψοῦ μενος· τῶν πρ[illegible] θς·
[illegible] ὑπάρχει [illegible] ρ ω μ καὶ κυ
ρία· [illegible] προσφόρος αὐτῇ· ἐμ [illegible]
γὰρ [illegible] ἄξιον· τὸμ καιρὸμ καὶ
θάσομ λαόν· ἐμ πρόμ[illegible] φέρει γάρ·
καὶ [illegible] τὸμ τύπομ· ὅ τ[illegible] δὲ σπε
λοῦντα [illegible] μέλλομ πας· ἐμ [illegible]
μέλψομεν· ὁ ὑπερυψούμενος τῶν π(ατέ)ρων
κ(ύριο)ς ὁ θ(εὸ)ς εὐλ(ογητός)·

θη πόλις σου· ἐκ πέτρας μακρολίμνου·
ἐ τὸν χοϊκὴν παλάμην· φιλα
φόμενον πλουσίαν· καὶ ἐκφλέ
ξαν τὴν ταπείνωσιν· πυρὶ τοῦ αὐ
λου· θείας οὐσίας· ἐν ὕμνοις μα
καλλέομεν· [illegible] ὁ ... θεὸς
μακρὸν μελῶν [illegible]· ἐξερεύνη
σας τὰς πληγὰς ... μαθεῖν καὶ
ἀναπαύσας· ... ἐδέν πα
θοῦσα σε· σύ με καθη[illegible] ὁμο
φρονεῖ· καὶ ζῶν παρ' ἡμῶν ἐθὺ·
ἡμέρων ἔαρ μυρίζει· καὶ κα
μὴν κτίσας χαρῶ βη· σὴ μέρον
αἴρον τοῦ κλεῖθρα ἐβυρίων τε
τῆς ἀπαθοῦς αὐγῆς· θαυμαστοῦ φί
λου βοῶντος· ὁ κύριος καὶ θεός μου·
εἰς τοὺς αἴνους· ... μεν τίδ
καὶ ψάλλομεν· προσόμοια ἦχος α
πανεύφημοι μάρτυρες·
Ἀναστὴ μὲν ἐκ τοῦ τάφου σου φιλάνθρωπε·
ζωοδότα ἐγερσιν· ἐν ὃ περ
ὁ φαιστὶ δόξαις· οὐκ ἐξέλιπες· Χριστὲ τὸν
ἀμήτωρ μαστὸς· οὐ τοῖς κεχλιο

μέμνησ θηρίων μ(ου) σελήλυθας· πρ(ὸς)
τοῖς πάθεσιν κλέψας αὐτοῦ ἀπολογοῦμ(αι)·
χαρᾷ τοῖς ὑμνοῦσιν αὐτούς· καὶ σὺ θεέ σου
παρεχόμενος τούτοις τὴν διαί
ωνίαν ὁ καὶ δή ἄφατον ἔλεος:
Σὺ μόνος οὖν καὶ ἦν· τοῖς μαθηταῖς
ἔφθης κ(ύρι)ε· ὅθεν ἡ πίστις σε· τὴν
σὴν ἀνάστασιν· καὶ τοῖς καλ
λούσι πε· ψόνα μὴ βάλλω τὸ
δάκ[illegible]ον· εἰς τὴν πλευράν
αὐτοῦ· καὶ τῶν ἥλων τοὺς τύ
λώματα· οὐ πιστεύσω ὅτι ἐγε
σθέλης ψηλαφήσω Πέπερται:—
θωμᾶ· ὁ Χ(ριστὸ)ς ἐβόησεν· βάλε
τὴν χεῖρά σου καὶ συνεύθημαι· ὅτε
ἀέχρυται· καὶ ἐγεῖρε διεσσὸν μα·
καὶ μὴ γίνου ἄπιστος· ἐπίστευσ
δὲ τῶν μαθητῶν [illegible] πιστεύθη τι ὁ
δὲ βοήσεν· ὁ Θ(εό)ς μου καὶ ὁ Κ(ύριο)ς
σὺ ὑπάρχεις· δόξα τῇ ἐγέρσει
σου:— όξα χ π
ἔθηκε μέρας ὀκτὼ τῆς ἐγέρσεως
σου Ἰ(ησο)ῦ βασιλεῦ· μονογενὲς λό(γε)

γε τοῦ θῦ· ὁ ὀφθεὶς τοῖς μαθηταῖς
σου· κεκλεισμένων τῶν θυρῶν·
τὴν εἰρήνην σου δωρησάμενος·
καὶ τὸν ἀπιστοῦντα μαθητὴν τοῖς
τύποις [illegible] ὁ δείξας τὴν πλευράν
σου τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας·
καὶ τὰς ἀκηρά[illegible] μου πλευ
ρᾶς· ὁ δὲ [illegible] ἐβόησεν· ὁ κς
μου καὶ ὁ θς μου δόξα σοι:
[illegible] περ [illegible] ὁ ξολο[illegible] εἰς
καὶ ἀπόλυσις:
Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας· εἰς τὸ κε ἐκέκραξα:
στιχηρὰ πρὸς ὅμοιον τῆς ἑορτῆς· ἦχος α' εὐ
φημοι [illegible] με [illegible] φο[illegible]
προεγράφη εἰς τὴν [illegible] τοῦ [illegible]
πρὸς ὅμοιον τοῦ μηναίου [illegible] ἦχος
τὸ ἀπὸ [illegible] τῶν θυρῶν καὶ κλεισ
μένων· τῶν μαθητῶν συνη
θροισμένων: εἰς τὸ ἑσπέριν
προκείμενον ἦχος [illegible] τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς
ἡμῶν: στιχηρὸν [illegible] σαι ἐν τοῖς λα
οῖς [illegible] ἐν [illegible] ἠρξάμην:
στίχος μετὰ [illegible] τῶν μερ[illegible] κν:

ις τον π̄ρ̄ ... μα κά ρι σον χ̄ς αι
ὑ πε ρι μας ἡ μῶν· μ ἡ πρεσ βεί αις κ̄ε·
τὶ τὸ πέ λα γος πο λύ· ὁ θ̄ς χ̄ς
ε θη με ρα ὀ κ τῶ· τῆς ὑ πέρ σε ὡς σου
κ̄ε· ἐ φά νης τοῖς μα θη ταῖς σου ἐν
τό ὑ πε ρῴ ω ἦ σαν συ νη γμέ νοι· καὶ
φα νεὶς ἡ ... εἰ ρή νη ἡ μῖν
τῶν ἀ πο στό λων τοῖς μα θη ταῖς· τὰς
χεῖ ρας ὑ πέ δει ξας καὶ τὴν ἄ χραν
τον πλευ ράν· ὁ δὲ πι στεύ σας ἐ βό α
σοι· ὁ κ̄ς μου καὶ ὁ θ̄ς μου δό ξα σοι:-

ἦ(χος) β ἦς βεύ δο μα δος· ἐς ὄρ θρον·
καὶ τὸ α ... μα κα ρι σμὸν ἡ χ̄ς α
ὁ μ τα φον σου σ̄ρ̄· ἔ τε ρον κ α
ὁ τα μ ὑ κ τῖ κον:

μαθηταὶ μὲ συλ λη φθεὶς ε τοῖς ὅ α
σαν τος· οὐ τολ μη σαν τε γί σας
τὸ ὕ ψος τοῦ οὐ ρα νοῦ· ἀλ λὰ θαρ ρῶν
εἰς τὴν φι λαν θρω πί αν σου κρά ζω· ὁ
θ̄ς ἱ λά σθη τί μοι εἰς τὸν τε λώ νη
καὶ σῶ σόν με:

θλή σε ως κα ρι μα· καὶ πε φα

μνήμην ἀξίωμα· οἱ ἔνδοξοι ἀθλο
φόροι περὶ βέβλημαι τε σεκέ· καρ
τερίᾳ παρ᾽ ἀκις μνῆμην τοῦ ἀμό
μου ἐτρόπ[illegible]σαντο καὶ δυναά
μει θεϊκῆ ἐξουσίου [illegible] ἐδέ
ξαντο· αὐτῶν [illegible] ἱκεσίαις·
Χριστὲ σῶσον ἡμᾶς [illegible] τὸ μέγα σου
ἔλεος:: Δό(ξα) καὶ νῦν [illegible] ἦλθε
τευμένον κάθι(σμα) ἦχ(ος) β' [illegible] πρόκ(ειμενον):
Ἀμέτρητος τοῦ μη [illegible] ἐσφραγίς
μένον σῆρ· ἐ[illegible] τοῖς φίλοις
σου· σύγκεκλεισμένην τὴν θύρ(αν)·
Καὶ πῦρ ἐπλήρωσας· τό τε μὴ
ἐκδημοῦν δέ· ὁ θυμιάσας σοι ἐν πο
σί· ἀλλ᾽ ὅκ τὴν μαθητεύσας· καὶ
αὐτὸν ἐκδιδάξας· θεόν σε καὶ δε
σπότην· κύριε πῆμ ἐν τοῖς πέρα
σι:~ Δό(ξα) τὸ τέλος αὐτοῦ [illegible]
ν τῆς ἑορτῆς μεσοπεντηκοστῆς ἑρμηνεῦμ
ας κ: [illegible] τοῦ μηνός [illegible] τῆς
τῆς τῆς ἡμέρας ἕως τοῦ τυφλοῦ
[illegible] οὐ μικρόν· δόξα
[illegible] αὐτοῦ [illegible] τοῦ ἀμνοῦ

Χριστ(ὸς) μαρτύριον μα:: Χ(ριστὸ)ς ὑ

μνοῦ μέν σου Χριστέ· τὸ σωτήριον πάθος καὶ

μικτικά:: δοξάζο μέν σου τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν:: ἀπα

Α λλος στε κόσμος ψυχὴ ἁμαρτάνει μὴ

καὶ κρι τής· τασω με λλογ δη μο

σι έ κλημ κρυπτὸν καὶ δημα· μὴ

ούν ἐν μνήμης τοῖς ὁδε· ἀλλὰ

πρό φθασον βοήθησαι τε κριτὴ·

ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσον με::

οἱ ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ· δεῦτε

λαοὶ ἅπαντες τῶ τιμήσωμεν· ὑ

μνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· τοὺς

φωστῆρας τοῦ κόσμου· καὶ κήρυ

κας τῆς πίστεως· τὴν πηγὴν

τὴν ἀέναον· ἐξ ἧς ἀναβλύ

ζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα·

ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν·

τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ

κόσμῳ σου· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν

τὸ μέγα ἔλεος:: ὅζαι αἰμνῶν Χ

9 ρυ μαῖς ὅλε τὸ μνήμος δηδύμος

ὁ νκαλὸν μαρτύρων· ὁ πεδᾶ σῶλ

θεὸς Χριστὲ, κεκλησμένων τῶν

θηρίων· ὅθεν καὶ ἡ πλάξει ποῖς ρη-
θεῖσαν αὐτῶν· ἐξαπτοῖ ... βεβαίω.
οὐ καταπτήξεις ὅσα δεδίασι· ὑποδέ-
ξαι αὐτῶν τὴν χρείαν τὸν πολυβόρον
σου· καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν
ποδῶν τοὺς μόλωπας ... δὲ ψηλα-
φῆσαι καὶ ἰδεῖν ... ὁμολόγησεν
σε εἶναι θεὸν ὄντα ... καὶ ἄνθρωπον
οὐ φίλον· καὶ βοᾶ· ὁ κύριός μου καὶ
ὁ θεός μου δόξα σοι· εἰς τὸν ...
ἦχος β΄ οἶκος τοῦ ... [illegible]
Ἐλεπτοὶ καθαρθεὶς· ὑμνεῖ τὸ σὸν
αἰθέλοις· κροτοῦσι τὸν ἀμνὸν ἀνάστα-
σιν ἡμέραν ἐκ τάφου· καὶ κοσμο-
σωτῆρα ἀναστάντα· ... [illegible]
Ὤφθης τοῖς ἱερεῦσι σοῦ ... ἀποστόλοις·
τῶν θηρίων καὶ κλεισμένων θυρῶν διὰ
τὴν ... ἡ μὲν τὸ θεῖ-
ον πνεῦμά σου ... [illegible]
ἰδεῖν σε ... ἰδεῖν τὸ
οὐ βλεφάροις· ἀλλὰ καρδίαις
πόθῳ· θεὸν ... καὶ τὸν ἐν
μέσοις ... [illegible]

ὄρθρω αἶνοι ἦχ. δ'

ὧν μαθητῶν μὲν δι' ἀσπαζόμενον
τῆς ὁδοῦ ἡ ἡμέρα· ἐπὶ τὰ καινὰ ὄρη·
οὐρανὸν στήσας στεφάνωσέ μοι· καὶ τῶν εἰ-
ρημένων δοῦλος· τῷ Θωμᾷ ἐβόησε·
δεῦρο αὐτὸς ἀπόλεξαι ψηλάφησον
πάλαι μου· ἀλλὰ τοῖς ἥλοις ἐπι-
ζητῶν· ὧν καλῶς ἀπιστίᾳ αὐτοῦ Θωμᾶ·
τῶν παραινῶν ταῖς καρδίαις ἐπι-
στηρίζων ἦξε· καὶ μετὰ φόβου ἐ-
βόησεν· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δό-
ξα σοι:-

βασ. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα
στιχηρὰ προσόμ. ἦχ. ... ὡς γενναῖον ἐν μάρ-
τυσι:- ...
μάτων ἐκ τοῦ κηρύγματος· κε-
κλεισμένων ἐπέστης καὶ τῶν
θυρῶν τοῖς φίλοις σου παρὰ τὸ
δεῖγμα· καὶ τῷ Θωμᾷ μαθητῇ
ἀνέστησας τί· τῶν ἥλων ὑπέδει-
ξας διατρήσεις καὶ πλευράς·
μὴ ἐκλογισθεὶς ἐκ κέντησιν· βε-
βαιῶν αὐτῶν· καὶ πάντας ὁμο-
λογεῖν· ὡς αὐτὸς εἶ· ὁ διοικητὸν ὑπο-
μείνας· σταυρὸν πάθη ματα:-

ἐν πολέμω σου ἀκαταμάχητος βασιλεῦ· καὶ
διʼ οὗ ἐκ τῶν αἱμάτων κατόρθω-
μα ἐκέρδησας· ὁ ἐμφανὴς βουλεύ·
ἀλλʼ ἀπεπνεύθη ποδήγη με· ὁ
κ(ύριο)ς ἐφησε· ὡς αὐτὸς ἀμέτοχος· ὁ
παθὼν καὶ τριήμερος ἀναστὰς
ἐκ τοῦ ᾅδου· πάντα καλά· ἐκκε-
νώσας καὶ ζωώσας· τοὺς ἀπʼ αἰ-
ώνων τεθνηκότας —
Κ(ύριε) πλαστὰς σοι· εὗρας κενόν· ὁ θεω-
μάς ἀμετανόησεν· ὁ πλούσιος καὶ οἶδε
σε παντοδύναμον· σὺ δὲ θεὸς ὢν
καὶ κ(ύριο)ς· ἀνελάβου φιλάνθρωπε· ὡς αὐ-
τὸς δὲ ὁ παθών· καὶ τὰ πάθη
ἰώμενος· τῶν ψυχῶν ἡμῶν·
κηρύσσουσιν τὸ κράτος· καὶ τῷ
κόσμω· διαπέλων τὴν φιλανθρωπίαν
σου· καὶ παντοδύναμον ἀνέρ-
σιν· — Δόξα καὶ νῦν. ἦχος β
Μετὰ τὴν ἔγερσίν σου κ(ύρι)ε· συνη-
γμένων τῶν μαθητῶν σου·
Καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων.
ἐν μέσω ἔστης· ἀκριβείαν παρέχων
αὐτοῖς·

τῇ ὀξεῖς δὲ καὶ ὁ Θωμᾶς· τῆς ὠ-
ραιστεῖ τῶν χειρῶν καὶ τῆς πλευ-
ρᾶς σου· κ(ύριο)ν καὶ θ(εὸ)ν σε ὁμολόγησε·
σώζον ταῖ· τοὺς πταίσβον τας
ἀδελφὶ λάμπε:· ιε ... ἦχ(ος) α΄
ὑ κλῶ παστελκοισιῶν καὶ στε-
ριλαβζέστην· καὶ δόξη δὲ δόξη
ἐν αὐτῇ τοὺς ἀγίους σου τὴν ἐκ νεκρῶν
ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν· ὅλου
τρεῖς σου μένος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀ-
νομιῶν ἡμῶν· ⁘ κατανυκτικ(ά):—
τοὺς ἐμμνοις ἀσστομνκρᾶς· καὶ ἔργοις
καὶ τοῖς δεδου καὶ μὲ σπόρ· λογις-
μῶν μοι διέρησα· ἐπιστροφῆς
ὁ θ(εό)ς· ἵνα κράζω σοι σοῦ με· ἐ-
βερβαιωθεὶ καὶ ἐλέησόν με:—
ἐμποδίζω ἡμῖν ὁ μολοπιασ-
τος· τῶν δαιμόνων κατέπλη-
ξαν τὰς διανοιῶν· καὶ τῆς στά-
μνης τοῦ ἀμφοῖο ἠλευθέρωσα·
διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτε-
μνόμενοι ἐκράζετε· πεμπέσθω
κ(ύρι)ε· ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

Τὸ πρόσδεκτος ἐμὸ(ν) ποίησον σου·
ὅτι σε ποθήσαι τὸ(ν) καταφρο
νήσαι μὲν τῆς προσκαίρου ζωῆς
φιλάνθρωπε·— [illegible]

Θυρῶν κεκλεισμένων· ἐπι
στὰς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς μαθηταῖς· ἀφοβί
αν καὶ εἰρήνην ἐδίδου· εἶτα λέ
γει τῷ Θωμᾷ τί μοι ἀπιστεῖς·
ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν· φέρε ὧδε
τὴν χεῖρα σου καὶ βάλε τὴν
πλευράν μου καὶ ἴδε· σοῦ γὰρ
ἀπιστοῦντος· οἱ πάντες ἔμα
θον τὰ παθήματα καὶ τὴν ἀνά
στασίν μου· κράζειν μετὰ σοῦ·
ὁ Κ(ύριο)ς μου καὶ ὁ Θ(εὸ)ς μου δόξα σοι·—

Τῇ [illegible] τῆς δευτέρ(ας) [illegible] ἑβδο
μάδος· εἰς τὸν ὄρθρον: [illegible]
α κάθ(ισμα) κα(τὰ) [illegible] [illegible]
α Τὸν τάφον σου σῶτερ:—

Σταυρῷ προσηλωθεὶς· ἑκουσίως
οἰκτίρμον· ἐν μνήματι κατετέθης
ὡς θνητὸς ζωοδότα· τὸ κρά
τος συνέτριψας· διὰ θανάτου τοῦ

θανάτου· σὲ γὰρ ἔφριξαν· οἱ πυλω-
ροὶ τοῦ ᾅδου· καὶ συνήγειρ-
ας τοὺς ἀπ᾿ αἰῶνος θαμμένους· ὁ
μόνος φιλάνθρωπος:· [illegible]
εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται· ἐγὼ
ποῦ φανοῦμαι ὁ ἁμαρτωλός·
τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς
ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα· τοῖς
περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν· συν-
αρίθμησόν με ὁ θ(εό)ς καὶ σῶσόν με:·
μι ς καλοὶ ἀρεστ[illegible] εἶται· ὁμοφρό-
μος σοι ἀθλήσαντες· τὰς ἀπειλὰς
τῶν τυράννων μὴ πτοού-
μενοι ἅγιοι· προσήλθετε προ-
θύμως τῷ Χ(ριστ)ῷ· ἀράμενοι τὸν
τίμιον σταυρόν· καὶ τελέσαντες
τὸν δρόμον δι᾿ ὁμόνους τὴν νίκην
ἐλάβετε· δόξα τῷ ἐνισχύσαν-
τι ὑμᾶς· δόξα τῷ στεφανώσαν-
τι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι᾿ ὑμῶν
πᾶσιν ἰάματα:· [illegible]
χραν τέθηκε· ἡ ἐμόνοις [illegible]
Κ(ύρι)ε βασιλῆς δοξολογοῦμεν μν· χαι
ρε

ην ἀθλ... ἀμύνασθαι ... ἑορτάζει Χ(ριστο)ς
πᾶς ὁμονοίᾳ ... Χ(ριστο)ν
ὸν ἀπόστολον πάντες καὶ μα
θητὴν τοῦ Χ(ριστο)ῦ· εὐφημήσωμεν
ὕμνοις ἐπιτηδείοις αὐτόν·
θεοπρεπῶς γὰρ τὰ ἡμῶν διὰ
ἀγνοίας φωτίσας αὐτὸς· τοὺς
τύπους τῶν εἰδώλων ἀνεῖλε·
βεβαίως ποιμαίνει ἐκ ζήλου τῶν· ἐ
αἵρει ζεῦγμα τῷ κόσμῳ [illegible]· καὶ δι'
σοῦ πάντων τὸν σωτῆρα· ἐλευθερώθημεν ἡμεῖς:
Δόξα. καὶ νῦν τὸ αὐτό· Ὁ καιρὸς ... τῆς ἑορτῆς:
Μυστικῶς ... τὴν μνήμην ... αὐτοῦ μα
γαρον ... ἐκ ... μαθητῶν Χ(ριστο)ς
Ὁ ἄρτον ὑπομείνας καὶ θάνατον
καταργήσας· καὶ ἀναστὰς ἐκ
τῶν νεκρῶν· ἀρνούμενον ἡμῶν
τῆς ζωῆς Χ(ριστ)έ· ὡς μόνος τὴν ταπει
νὴν ἀποδοχὴν μνήμης [illegible] ἄνομος:
ἐκ σπέρματος τῆς ῥαθυμίας· τῆς
ἁμαρτίας σῶσον με χορηγῶν· διὰ
τῆς ... τὸν λόγον ... πρὸς
μετάνοιαν· καὶ τοῦ σοῦ ἀμπε

πολέμιος· Ἐν πάσῃ δοκιμασίᾳ α-
μάχαις ἐξ[illegible]ζόμενοι· δωρούμενός μοι
τὴν [illegible] ἐνδέξ καθ' ἑκάστης ὥρας· τὸν μέγαν ἀθλον
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑπὸ τοῖς ἀρετῆς τῆς· τοῦ ἰσαποστόλου
τῶν [illegible] λου· [illegible] τῆς ἐπισημασ[illegible]
δόξης [illegible] τῶν οὐρανῶν· πε-
μνήμαις καὶ φρόνησιν τῶν
βασάνων· καὶ τῶν πλάνων
[illegible]· ἀξίως στεφα-
νωθεὶς ἐποίησας παρακλ-
ησίς· [illegible] καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅσα [illegible] ἦχος δ'
Ἐν τῇ ἀναστάσει τῆς σῆς θεότητος
ἀνέστης· τῶν θυρῶν κεκλεισμέ-
νων· καὶ στὰς ἐν μέσῳ τῶν
μαθητῶν· τὴν πληροφορίαν δέδε-
γνώκασι· καὶ τραυμάτων σου
χειρῶν· καὶ τῶν ποδῶν τὰς ὠ-
τειλὰς δεικνύων· ἀθυμίας
καταφειδὼν τελῶν· σοφῶς ἐφώ-
νησας· ὅν πρότερον ἐμέμοι κα-
θοράτε ὦ φίλοι· τῆς σαρκὸς τὴν

προσληψιν· οὐ τῆς ἐφερω φύσιν·
τοῦ δὲ διαφόρου τῇ καθηκ... προ
πρέπον ψίλων φησὶ σαφρικτός·
καὶ φησὶν ἐρυμνὸς αὐτῶν
... διὰ ροαλίπον κ... κεφί
βαλε· ὁ δὲ ἐσθιόμενος· ἐν τῇ χα
ρίτης σκεδυπλησόνσίας· ἐν
φόβω ἀμεβό... τῇ πο
πειελκόμενος· ὁ κς μου καὶ
ὁ θς μου δόξασοι:· εἰς τὸν τῇ
... ἢ χ ... μοι κατ...
ηλάφησον λέγει τοῦ θεοῦ καὶ ἐ
κνεκρῶν πρὶν κερος ἐξ...αι
ὁ φίλαφος· καὶ ἴδε χεῖρας μου·
καὶ ποδῶν τὰς τρύσεις· καὶ πλευ
ρὰς τὴν κέντησιν· καὶ γνῶθι
με θν ἀμεταλλοίωτον· ... δεσφυ
ραμας· καὶ τοῦ σιαν μορφωσά
μενος· καὶ τὸ πάθος ἐν αὐτῷ
πορᾳ τὰς τρύσεις ἐ ... λεξάμενος:
νόρων· τῶν ποδῶν ὁ διδυμε·
καὶ τῶν χειρῶν ... κατα·
καὶ θαυμαζόμενος· ... φρι

κίωδεσθαι μαι· καὶ χειρὶ τῆς ἀ-
χράντου· πλευρὰν καὶ ψηλαφόν
καὶ ὁρώμενος· ἐξ ὧν ὑπέδειξεν·
ἀναμφίβολον τοῖς ἔθνεσιν·
τὴν ἐκ τάφου τριήμερον ἔγερσιν·
ἀναβαίνομεν πάλιν χαρμονήν·
τὴν σωτήριον ἔγερσιν· βεβαιού-
μενος θεώμενος· ἐξ ὧν ἠξίω-
ται· τῶν λαμπρῶν παρασκευάσων
ὅθεν μαθὼν ἐμφανίσθαι· διό σε τῇ ἀ-
ποστόλου δογματίζομεν· θεὸν
καὶ ἄνθρωπον ἐνεργείας δι' ἧς προσφέ-
ρονται· οὐ πιστῶς δὲ τῶν ἐξ ὧν
σεμνὰ τέθηκεν· Δόξα καὶ νῦν· ἦχος πλ. β' τὸ
ἱλαρὸν μαθητὴν καὶ ἀμφίβολον τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου·
ὅτι ἐμακροθύμησας· ὑπὸ ἰου-
δαίων ῥαπιζόμενος· ὑπὸ ἀπο-
στόλου ψηλαφώμενος· καὶ ὑπὸ
τῶν ἀθετούντων σε πολυπρα-
γμονούμενος· πῶς ἐσαρκώθης·
πῶς ἐσταυρώθης ὁ ἀναμάρτητος·
ἀλλὰ συνέτισον ἡμᾶς ἵνα σ'

θ(εό)ν καὶ βοᾷ σοι· ὁ κ(ύριό)ς μου καὶ ὁ θ(εό)ς
μου δόξα σοι:–
Τῇ γ' τῆς β' ἑβδομάδος· ἑσπέρας
εἰς τὸ κ(ύρι)ε ἐκέκραξα, στιχ(ηρὰ) ἦχος
τῆς ... α' ... προσόμοια:·
ἐρευνᾷ χ(ριστο)ῦ φιλαλήθως καὶ τὴν ψηλά-
φησιν· ὡς καὶ πρὸν παρουσίας
της· καὶ τὸν ἄδικον μόρον· τὸν
τάφον τριήμερος ἐξανέστη·
καὶ τὰς σφραγίδας οὐ κέκλεισαι·
καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων·
τοῖς μαθηταῖς ἐπέστης ... ὡς παν-
τοδύναμος:–
Ὢ τοῦ θαύματος ἀγία· τῆς κόσ-
μου σωτηρίας τοῦ θ(εοῦ) ... λόγου·
ἐξαίσιον ... θεωρῶν ἑτέροις
... τῶν χειρῶν· καὶ
ποδῶν τῶν ... ἐψη-
λαφοῦσαν πρὸς ... κοσ-
μικήν· δεξιὰ τοῦ φιλοπραγμον:–
... τῶν φόβων· τῶν
ἐκ τοῦ πάθους σου· τὸ μαρτυρο-
πόλων λόγων· καὶ θυρῶν καὶ

κλεισμένων· αὐφημωσίων ἡ συλθ·
μέσον αὐτῶν· τὴν εἰρήνην δωρού
μενος· καὶ τῷ θεῷ μου προσάγο
μενος ψηλαφῶν· τοῦ σεπτοῦ
πλευρᾶς σου μέλισμα:: ἰστα·
οὐ μυσάκου γ. ο/ ἀνυμω ἦχος πλβ·
ὤν θυρῶν καὶ κλεισμένων· ἐπέ
στης Χριστὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· τό
τε ὁ θεῷ μου οἰκονομικῶς ὁ χρι
ρέθη μὴ παρὼν· ἔλεγε γάρ· οὐ μὴ
πιστεύσω· ἐὰν μὴ ἴδω καὶ τὸν
τὸν δεξιὸν την· ἰδοὺ τὴν πλευράν·
ὅθεν ἐξῆλθε τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ τὸ
βάπτισμά μου· ἰδοὺ τὴν πληγὴν τὴν·
ἐξ ἧς ἰάθη [illegible] τὸ μέγα τραῦμά μου ὃ ἀ
μος· ἰδοὺ τύπος οὐ κλεῖς εἰς σημεῖα· ἀ
λλ' ὡς σὰρξ καὶ ὀστέα· ὁ τὸν θαῦμα
τον πιστεῦσαι· καὶ θεῷ μου πλη
ροφορῆσαι κύριε δόξα σοι:: εἰς τὸν στί
χον· τριώσιμα ἦχος α·
τρὶς κατεπόθη ἐν κρανίῳ· καὶ
ἐνθώσεν ἡ μεγάλη σοφία· ἐκ
πτῶσις ἀέμμαγ· πλευρᾶς στρ::

 39

ῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν καὶ προσ-
κυνήσωμεν Χριστόν· δοξάζοντες
αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν·
ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ ἐκ
τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ τὸν κόσ-
μον λυτρωσάμενος·
Τῆς καλλονῆς ὑμῶν παραστῆκα-
τε ἅγιοι· ὅτι ἀεὶ μετ' αὐτοῦ ἐδόξασα-
τε· καὶ ὁμοούσιον ἐκληρονομήσα-
τε· καὶ πρὸς καιρὸν παραδοθέν-
τες· ἀγωνίσασθαι τελεσθῆναι· ὄν-
τως καλὸν ἡμῶν τὸ ἐμπόρευ-
μα· φθαρτὰ γὰρ καταλιπόν-
τες· τὰ ἄφθαρτα ἀπελά-
βετε· καὶ σὺν ἀγγέλοις χορεύετε·
ὑμνεῖτε ἀπαύστως Τριάδα
ὁμοούσιον· — [illegible] ἦχος
Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ τῆς ἐγέρσεώς
σου Ἰησοῦ βασιλεῦ· μονογενὲς Λό-
γε τοῦ Θεοῦ· ὤφθης τοῖς μαθη-
ταῖς σου κεκλεισμένων τῶν
θυρῶν· τὴν εἰρήνην σου δωρησά-
μενος· καὶ τῷ ἀπιστοῦντι

μαθηταῖς τοῖς σου τύπους ἔδειξας·
δεῦρο ψηλάφησόν μου τὰς χεῖρας
καὶ τοὺς πόδας· καὶ τὴν ἀκήρα-
τόν μου πλευράν· ὁ δὲ πιστεύσας
ἐβόησεν· ὁ Κ(ύριό)ς μου καὶ ὁ Θ(εό)ς μου δό(ξα)

ἦχ(ος) δ' τὸ ὄρθρον κάθισμα

αὐθ' αὐθ' τριώσημα ἦχος α'

Σταυρωθέντος σου Χ(ριστ)έ· ἀνηρέθη ἡ τυ-
ραννίς· ἐπατήθη ἡ δύναμις
τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ ἄγγελος οὔ-
τε ἄνθρωπος· ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κ(ύριο)ς ἔσωσεν ἡμᾶς
μαχεῦ πρὸς τὸ μνή- δό(ξα)·—
μα· παρεστέμον τὸ ὄρθριαι· καὶ
ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμε-
ναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστρα-
πτε ζωήν· τὸ θαῦμα κατέπλη-
τεν αὐτάς· διὰ τοῦτο τὸ ἀπελθοῦ-
σαι τοῖς μαθηταῖς ἐκήρυττον
τὴν ἔγερσιν· τὸν ᾅδην ἐσκύλευ-
σεν Χ(ριστό)ς ὡς μόνος κραταιὸς καὶ δυ-
νατός· καὶ φθαρέντας συνήγειρ-
ας· τὸν τῆς κατακρίσε-
ως ἔλυσε φόβον ἀρ(?)·—

40

ἐκ ἀελ σκηδό μαι τῶν μάρτυρων· ἀεὶ
περ σου ἔπταισθον· διὸ πάθη τ
κέ· καὶ παῦσαι ἥμων τας ὀδύνας.
ἰάσασθαι φιλάνθρωπε δεόμεθα:–
ἱκέτευσον τὴν προστασίαν καὶ κτησώ-
παγίαν χρείαν σε· καὶ ταῖς σαῖς ἱκε
σίαις τῶν δεινῶν λυτρούμενοι· σταυρῷ
τοῦ υἱοῦ σου ἐν πᾶσι φρου
ρούμενοι· καὶ τῆς χρείας σε τὸ
τόκος βοηθεῖς μακαρίζομεν:–
μαρτυρικὸν β' κ(ατ)ὰ ... χ(ορὸ)ς α ὁ ... φορ...:–
Ἀψάμενος χειρὶ τῆς πλευρᾶς τοῦ
ἀπέκτου· ὁ δίδυμος Θωμᾶς·
οὐκ ἐφλέχθη τῇ ψαύσει· ἀλλὰ μᾶλλον
ἐν τούτῳ μαλλον πόθῳ· ψηλαφῶν
ἀκριβέστερον· καὶ φθεγγόμενος·
τὸν δι' ἡμᾶς λογχευθέντα· σύ μου
κ(ύρι)ε· σὺ καὶ θ(εό)ς μου ὑπάρχεις· καὶ ἀπ
παθος ὑπέμεινας:– δ' ὁ στίχος· κ(α)ὶ
τὸ αὐτό· ἱκανὸν ἦμες τῆς ἑορτῆς.
ἐπεὶ ἀρχὴ ἰς κ αἰ τοῦ μαυ αἰου
ἀσ ἰς τὴν αἰμ(?)· ... πρώτου ἦχ(ος)
... ζύλῳ προσπεσεῖν τα·

Καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότα·
ὡς σοφὴ καὶ δεξαμένη τὴν ψῆφον τοῦ ἀπαι-
τοῦ ἀϊδίως σκυλεῦσαι· ...ωις:
καὶ τὸν ἄμνον ἀμιαντὴσαι τῇ ἀμα-
ρτίᾳ σπεῖσον Χ(ριστ)έ· ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν
καθαρᾷ καρδίᾳ· ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν
μὲν παρευφημοῦμαι. Μάρ- σε:
τυρες· οὐ θλῖψις· οὐ στενοχωρία·
οὐ λιμὸς οὐ διωγμός· οὐδὲ κίνδυν-
ος· οὐ θυμὸς θηρίων· οὐ ξίφος· οὐ-
δὲ πῦρ ἀπαστράπλουσαι χωρῆσαι θ(εο)ῦ δε-
δύνηνται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τὸ
πρὸς αὐτόν· ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀ-
γωνιζόμενοι σώμασιν· τὴν
φύσιν ἐλάνθανες· θανάτου κατα-
φρονήσαντες· τοιόθεν καὶ ἐπαξί-
ως· τὸν πόνον ἡμῶν μισθὸν
ἐκομίσασθαι· οὐρανῶν βασιλείας
κληρονόμοι γεγόνατε· πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:- ὁ αὐτὸς Χ(ριστὸ)ς
τῶν θυρῶν κεκλεισμένων· ἐπέ-
στη ὁ σωτὴρ οὖν ἡ σαρκὶ στῆναι μοι·
καὶ πᾶσαν ἐν μέσῳ αὐτῶν λέγει· εἰρ(ήνη)

Θ(εο)ῦ μου· δεῦρο ψηλάφησόν μου· καὶ
ἴδε τοὺς τύπους τῶν ἥλων· ἐκ-
τ(ει)νόν σου τὴν χεῖρα· καὶ ἄψαι τῆς
πλευρᾶς μου· καὶ μὴ γίνου ἄπι-
στος· ἀλλὰ πιστὸς κήρυξον· τὴν ἐκ
νεκρῶν μου ἀνάστασιν· ιστ' π
ἦχ(ος) δ' οἱ περ...ομεν μάρτυ...:—
...μωσας ἐκ τοῦ μνήματος· κεκλει-
σμένων ἐφέστηκας· τῶν θυρῶν
τοῖς φίλοις σου· παρ... τὸ δέκα
με· καὶ τὸν Θωμᾶν ἀπιστήσαν-
τα· τῶν ἥλων ὑπέδειξας· διὰ
χειρὸς καὶ πλευρᾶς· τὴν ἐκ λό-
γχης ἐκκέντησιν· βεβαιῶν καὶ
τοῦτον· καὶ πιστούμενος λόγε·
ὡς αὐτὸς ἦ· ὁ δι' οἶκτον ὑπομείνας
σταυρὸν ὦ δι' παθήματα:—
Τὴν πολλήν σου γνωστοῦ βάσιν· ὁ
δι' οἶκτον ἀμέτρητον· καθορᾶ-
μου κένωσιν μὴ ἀμφίβαλλε·
ἀλλὰ πιστώθητι δι' ἐμέ· ὁ κτί-
σας ἔφησεν· ὡς αὐτὸς ἦ μετὰ σοῦ· ὁ
παθὼν καὶ τριήμερος· ἀνα

πάθει καὶ τοῦ ἄδου τὰ ταμεῖα· ἐκκε-
νώσας καὶ ζωώσας· τοὺς ἀπ' αἰ-
ῶνος τεθνηκότας:~
κύκλω περιέσχε με ἐνέδρα κε· ὁ θωμᾶς
ἀνεβόησεν· ὁ πλευρὰν [illegible] δεσπε-
σπεν τὸ δεύτερον με· σὺ εἶ θ(εό)ς μου
καὶ κ(ύριο)ς· πιστεύω φιλάνθρωπε· ὡς αὐ-
τὸς εἶ ὁ παθών· καὶ [illegible]
ὠμένος· τῶν ψηλαφῶν ἥμων·
[illegible] σου τὸ κράτος καὶ σῶ-
κόσμε· διὰ [illegible] τὴν φρίκην
σου· καὶ [illegible] ἔπερ-
σιν:- ὀξὺ καὶ μέγας ἦχος πλ(άγιος) α'
φανθῶμεν τῆς πολυφόρας τῇ χα-
ρι· λέγει χ(ριστό)ς· καὶ τοὺς τύπους
τῶν ἥλων· δεῦρο ψηλάφησον·
τὴν πλευρὰν [illegible] σου· καὶ [illegible] μοι
[illegible]· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος·
ὁ δὲ θωμᾶς τῷ δακτύλῳ αὐ-
φατο τοῦ δεσπότου· μέγα ἀνε-
βόησεν· σύ μου θ(εό)ς καὶ κ(ύριο)ς ὑπάρ-
χει [illegible]:
ἦχος [illegible] ἦχος βαρὺς δο[illegible]· [illegible]

...ρὸς σου, Χ(ριστ)ὲ, ἀπέφηνε μοι ἐκ
ταύταις ἐκ τοῦ φόνου σου φρικταῖς· τῶν
ὀδόντων ἐπερσῶν· ὡς περισφαλίδας
οὐ κέκλεισαι· Χ(ριστ)ὲ τοῦ μνήματος·
οὕτως κεκλεισμένων θυρῶν εἰσε-
λήλυθας· πρὸς τοὺς πανευκλε-
εῖς ἀποστόλους σου· χαροποιῶν
αὐτοὺς καὶ εὐθέσον παρεχόμενος·
τούτοις πᾶσι· δι' ἄμετρον ἔλεος·
Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν·
ἐν δὴ μέσῳ ἡνίκα σου· τοῖς μα-
θηταῖς ὤφθης Χ(ριστ)ὲ· ὅθεν ἠπίστη-
σε· τῇ σῇ ἀναστάσει· καὶ τοῖς κα-
τιδοῦσι σε· ἐὰν μὴ βάλω τὸν
δάκτυλον εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ·
Καὶ τῶν ἥλων τὰ τυπώματα·
οὐ πιστεύσω. ὅτι ἐξεγήγερται·
Ὡς θέλεις ψηλάφησον Χ(ριστὸ)ς· τῷ Θωμᾷ
ἐβόησεν· βάλε τὴν χεῖρα καὶ
γνῶθί με· ὅτι ὀστέα ἔχονται· καὶ
πεῶδες σῶμα· καὶ μὴ γίνου ἄ-
πιστος· ἐπίστευσε δὲ τῶν ἄλλων
τῷ παθόντι· ὁ δὲ ἐβόησεν· ὁ Θ(εὸ)ς
μου

καὶ ὁ Χ(ριστό)ς· σοὶ ὑπάρχει· δόξα τῇ εὐ-
σπλάγχνῳ σου· Τ οὐ μιμνήσκου· ὁ ... ἦχος
α τῶν μαθητῶν δῆ ... ὀδοῦν τῶν ... τὴν
ὀγδόην ἡμέραν· ἐπεὶ ἀκούσας· οὖν
ἡ σὰ μὴ σὴν ... μοι· καὶ τὴν εἰρή-
νην δούς· τῷ Θωμᾷ ἐβόησεν·
Δεῦρο ἀπόστολε· ψηλάφησον
παλάμας· ἃς τοὺς ἥλους ἔπη-
ξαν· ὢ καλὴ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ
τῶν πιστῶν τὰς καρδίας
ἀγε... πι... ... ἦ... ξε· καὶ μετὰ
φόβου ἐβόησεν· ὁ κ(ύριο)ς μου καὶ ὁ
θ(εό)ς μου δόξα σοι· ... ... ἦχος
ὢ τοῦ ... Χ(ριστ)έ· παθῶν ἠλ-
λευθερώθημεν· καὶ τῇ ἀναστάσει σου
σου· ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν Κ(ύρι)ε δόξα σοι·
τῶν ἀποστόλων παναρμόνι-
ος λύρα· ... κοινοῦ μεν
τὰς τῶν ... δαιμόνων
πλάνας κατήργησεν· καὶ τὸ μέ-
γα κῆρυγμα κηρύξασα· ἔθνη ἐλυτρώ-
σατο τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων·
καὶ προσκυνεῖν ἐδίδαξεν· τριάδα
μονούσιον·

ἀφέθη μοι μαρτυροῦν ἡμᾶς· ὃν Χ(ριστὸ)ς ἤ(δη)
κατέκρινεν· ἄλλ' ὁ μιᾶς ὑπεδέξα-
το· καὶ οἴγησαν ἡμῖν παραδείσου
πύλαι· καὶ ἐν τοῖς γενόμενοι· τοῦ
ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύει· Χ(ριστ)ὲ
πρεσβεύουσα· δωρηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην· καὶ τὸ μέγα ἔλεος·
[Π]αράδοξον ὑπὲρ σύνεσίν σου Κ(ύρι)ε· συνήγα-
γες τῶν μαθητῶν σου· καὶ ἐπιστὰς
θυρῶν κεκλεισμένων· ἐμ μέσῳ ἔ-
στης ἀρρήτως παρέχων αὐτοῖς· τὴν
ὄψιν δέ· καὶ ὁ Θωμᾶς· τὴν ἐρευνὰ
τῶν χειρῶν καὶ τῆς πλευρᾶς σου·
Κ(ύριο)ν καὶ Θ(εὸ)ν σε ὡμολόγησεν· σῶζον-
τα πάντας τοὺς σὲ φιλοῦντας·
τῇ ε' τῆς ἑβδομάδος· εἰς τὸν ὄρθρον
μετὰ τὸ α' κάθ(ισμα) ἦχος α'
Ἐν τῷ σταυρῷ προσηλώθης· ἡ ζωὴ τῶν
ἁπάντων· καὶ ἐν νεκροῖς ἐλογίσ-
θης ὁ ἀθάνατος Κ(ύριο)ς· ἀνέστης τρι-
ήμερος σωτήρ· συνήγειρας Ἀδὰμ ἐκ
τῆς φθορᾶς· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις
τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα·

Δόξα τῷ πάθει σου Χριστέ· δόξα τῇ ἀ-
ναστάσει σου μόνε φιλάνθρωπε∵
Ἰσοφοὶ τῆς οἰκουμένης ἁλιεῖς·
ἐκ θεοῦ λαβόντες τὸ συμπαθὲς·
πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν.
Βοῶμέν σοι Χριστέ· σῶσον τὸν λαὸν
καὶ τὴν πόλιν σου· καὶ τῶν σω-
εχόντων διανομέλλων θέρμως σου·
Διατάξεως ἀποστόλων καὶ ψυχάς ἡμῶν:
οἱ μάρτυρες Χριστοῦ· ἱκετεύσωμεν
πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν
σωτηρίαν αἰτοῦσι· καὶ πάντες
προσέλθωμεν· πρὸς αὐτοὺς μετὰ
πίστεως. οὗτοι θρόνου τῶν
ἰαμάτων τὴν χάριν· αὐτοὶ φά-
λαγγας ἀποσοβοῦσι τῶν δαιμόνων·
ὡς φύλακες τῆς πίστεως∵ δόξα, καὶ νῦν
ευφῆται σε τρανῶς· προκατή-
γγειλαν κόρη· μητέρα τοῦ θεοῦ· καὶ ἀ-
πόστολοι πάντες· ἐν κόσμῳ ἐκή-
ρυξαν· καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν.
ὅθεν ἅπαντες ... ὀρθοφρόνως
τιμῶντες· ἀνυμνοῦμεν σε· καὶ

θηκὸν κυρίως· ὃ καὶ δοξολογοῦμεν :·
καὶ τὸ β' αὐτὸ αὐτό ἦχος α' τὸν τάφον σου·
ἰδοὺ μου τὴν πλευράν· καὶ
πῖ ἅμα μοι πλέον· ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ·
ἐπεὶ ἄσου τινὸς σα· δακτύλω με ψη
λάφησον· καὶ χειρὶ ἐξερεύνησον·
καὶ γνωρίσαι μου τὰς ἐντολὰς τῶν
τραυμάτων· κόσμε κήρυττε τοῦ
ζωηφόρου μου πάθους· ἐκ τοῦ φονοῦ
μάρτυσι :— Δόξα καὶ τὸ αὐτό· τῇ ἑορ καὶ
τῆς ἑορτῆς· καὶ τὸ ἀρχὴ [illegible] ας καὶ τοῦ
μνημείου ἀσλ [illegible] ἐκ τοῦ [illegible] μου
στίχ· ἀναστάσιμα ἦχος α'
Τὴν θεοπρεπεία σου συγκατάβα
σιν· δοξάζομεν σε ὑμνοῦμεν σε Χριστέ·
ἐτέχθης ἐκ παρθένου καὶ ἀχώρι
στος ὑπάρχεις τῷ πατρί· ἔπαθες
ὡς ἄνθρωπος καὶ ἑκουσίως ὑπέμει
νας σταυρόν· ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου· ὡς ἐκ
παστάδος προελθών· ἵνα σώσῃς
τὸν κόσμον κύριε δόξα σοι :—
Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώνως ἀνευ
φημήσωμεν· λόγον καὶ μαθητάς·

μάρκον ἰωάννην· ἀνδρέαν θωμᾶν·
βαρθολομαῖον· σίμωνα τὸν κανα-
νίτην· ἰάκωβον καὶ φίλιππον·
καὶ τὴν ὁμήγυριν πᾶσαν τῶν μα-
θητῶν· ἐπαξίως ᾠδαῖς φημίσωμεν:-
Ἀγαλλιᾶσθαι μάρτυρες ἐν χαρᾷ· ὅ-
τι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσα-
σθαι· ἀντετάξατε βασιλεῦσιν· καὶ
τυράννους ἐνικήσατε· πῦρ καὶ
ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε· θηρῶν ἀ-
γρίων κατεσθιόντων τὰ σώμα-
τα ὑμῶν· χ(ριστ)ῷ μετὰ ἀγγέλων τὴν
ὑμνῳδίαν ἀναπέμποντες· τοῦ
τοις ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκο-
μίσασθε· αἰτήσασθε δωρηθῆ-
ναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ· καὶ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:- δό(ξα) καὶ
ἦχος β τῶν θυρῶν κεκλεισμένων· ἐπιστὰς
ὁ ἰ(ησοῦ)ς τοῖς μαθηταῖς· ἀφοβίαν καὶ
εἰρήνην ἐδίδου· εἶτα λέγει τῷ θω-
μᾷ· τί μοι ἀπιστεῖς· ὅτι ἐμὲ ἀκο
χ(ριστό)ς· φέρε ὧδε τὴν χεῖρά σου· καὶ
βάλε εἰς τὴν πλευράν μου καὶ ἴ

δε· σοῦ ταφαν τὰ ποιήσαντος· οἱ πάν τες
ἔμαθον τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστα
σίν μου· κράζαν μετὰ σοῦ ὁ κύριέ μου
καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι :- ις΄ στ στ
ἦχος α΄ ἀμνόν φησι μοι μὴ τύρβου :·
κλαύθησον λέγει τὸ θεῷ μαιεκμεκρ
τριήμερος· ὁ ἀμνὸς σὰς εἰς φιλάνθρωπος· κ
ἴδε χεῖρας μου· καὶ ποδῶν τὰς τρήσεις·
καὶ πλευρᾶς τὴν τόρνωσιν· καὶ γνω
θῆναι θεὸν ἀναλλοίωτον· τεθεὶς ὁ φύ
σει μας· καὶ τοῦ σίαν μορφώσαμε
νον· καὶ τὸ πάθος ἐν ὄντος δεξάμε
νον :· στιχ. Εἰς τὴν σάρκα τὴν ἀϊ :-
Ἀπόρει τὰς προσρήσεις ἐν ὁρῶν· τὴν
ποδῶν γὰρ ὁδοῦ μου· καὶ τὴν χεῖρ
τὰς ἥλωματα· καὶ τὴν θαυμαζού
μενος· τὸ φρικώδη θαῦμα· καὶ
χειρὶ τὴν ἄχραντον· πλευρὰν καὶ
ψηλαφῶν καὶ θεώμενος· ὁρῶν ὑ
πέδειξεν· ἀναμφίβολον τοῖς ἔθνε
σιν· τὴν ἐκ τάφου τριήμερον ἔπ
σιν :- στιχ. ἰωσὴφ δὲ κηδεύσας :-
ἀναβάλλων μαγείαν χαρμονήν·

σοι σῶτερ μου ἑσπέρασιν· βεβαιούμε-
μαι θεόμενος· ἐξ ὧν ἠξίωσας· τολ-
μηρῶν πραγμάτων· ὅθεν μαι ἐ-
φεύψαι λύπαι· δι᾽ ὧν σε τὸν δυσπλοκίαν δο-
ξαστίζομεν· θν καὶ ἄνθρωπον· ἐνεργέ-
αι φέρον τα· οὐσιώδης· τῶν με-
ζῶν σοι τέθησαι· δόξα χὲ ἡ χρ
ἐ τελείας ὑπὸ τῆς σῆς θεότητος
ἀπαλή· τῶν θυρῶν ἀπέλασας· οὐ σῶν
κεκλασμένων· καὶ σαὶ ἐν μέσω
τῶν σῶν μαθητῶν· τὴν πλευ-
ρὰν ἐξετίνησας· καὶ τραύμα-
των σου χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν·
ταῖς ὠτειλαῖς δακνύων· ἀθυμίας
τῆς κατηφείας τελύων· σοφῶς
ἐφιώμησαι· ὃν τρόπον ἔμενε μοι κα-
θορᾶτε ὦ φίλοι· τῆς σαρκὸς τὴν
πρόσληψιν· οὐ πνς φέρω φύσιν·
τῷ δὲ διστάζοντι μαθητῇ· προ-
τρέπου ψηλαφῆσαι φρικτῶς· κ(αὶ)
φησὶ μὴ ἐρευνήσαι ἀπαντα· διά-
ρολοι πὸν μὴ ἀμφίβαλλε· ὁ δὲ ἐα-
μενος ἐν τῇ χειρί· τῆς σῆς δυνα-

46

οὐσίας· ἐμφόβω βοῶν ἐβόα πιστῶς·
τῇ πίστει ἑλκόμενος· ὁ Κ(ύριό)ς μου καὶ
ὁ Θ(εό)ς μου δόξα σοι:·
ἦχ(ος) ε' ἦχ(ος) δευτέρα ἑνδομάδος· πα-
ρας ις το κε ε κε / Χ(ριστ)οῦ ... ἱ κε ἑορ(τῆς) ...
τοῦ παραδόξου θαύματος· ἀ-
πιστία πίστιν βεβαίαν ἐγέ-
ννησεν· εἰπὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς· ἐ-
ὰν μὴ ἴδω, οὐ μὴ πιστεύσω· ψη-
λαφήσας δὲ τὴν πλευράν· ἐθεο-
λόγει τὸν σαρκωθέντα· τὸν αὐτ-
ὸν τοῦ Θ(εο)ῦ· ἐγνώρισεν ὡς πα(θό)ντα
θεὸν τῇ σαρκί· ἐκήρυξεν τὸν ἀνα-
στάντα Θ(εό)ν· καὶ ἐβόησεν λαμπρᾷ
τῇ φωνῇ· ὁ Κ(ύριό)ς μου καὶ ὁ Θ(εό)ς μου δόξα σοι:·
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· τοῦ
πυρὸς ὁ χόρτος ἁψάμενος ἐ-
σώθη· βαλὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς ἐν
πυρίνῃ πλευρᾷ τὰς χεῖρας· Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ
τοῦ Θ(εο)ῦ· οὐ κατεφλέχθη τῇ ψηλα-
φήσει· τῆς ψυχῆς γὰρ δυσπιστίαν
μετέβαλεν ἐκ ψυχῶν τῇ θείᾳ θερμῶς·
ἐκέκραξεν ἀπὸ βαθέων ψυχῶν

χῆς· ὁ δεσπότης· σὺν μονῇ καὶ θ(εό)ς·
ὁ ἐκ νεκρῶν μὲν ἐγηγερμένος δοξάζουσι-
τοῦ παραδόξου θαύματος· ἰω-
άννης στήθει· τοῦ λόγου ἀνέπεσεν·
θωμᾶς δὲ τὴν πλευρὰν προσψη-
λαφῆσαι κατηξιώθη· ἀλλ' ὁ μὲν
ἐκεῖθεν φρικτῶς· θεολογίας βυ-
θὸν· ἀνέλκει τὴν οἰκονομίαν·
ὁ δὲ ἠξιώθη μυσταγωγῆσαι ἡ-
μᾶς· παρίστησι τὰς ἀποδείξεις
τρανῶς· τῆς ἐγέρσεως αὐτοῦ ἐκ-
βοῶν· ὁ κ(ύριο)ς μου καὶ ὁ θ(εό)ς μου δόξα σοι·

ἦχ(ος) ... [illegible]

ἰλαμε· μέρου καὶ ἀνείκαστον τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου· ὅ-
τι ἐμακροθύμησας, ὑπὸ ἰου-
δαίων ῥαπιζόμενος· ὑπὸ ἀπο-
στόλου ψηλαφώμενος· καὶ ὑπὸ
τῶν ἀθετούντων πολυπρα-
γμονούμενος· πῶς ἐσαρκώθης·
πῶς ἐσταυρώθης ὁ ἀναμάρτητος·
ἀλλὰ συνέτισον ἡμᾶς, ὡς τὸν θω-
μᾶν βοᾶν σοι· ὁ κ(ύριο)ς μου καὶ ὁ θ(εό)ς μου
οὖν κ(ύρι)ε χ(ριστ)ὲ α ... δόξα σοι·

ρηκ του τα χ(ριστὸ)ς ἡμῶν βενίμ(εν)ος ὅτι μέος
σαρκός ὁ τοῦ σ(ταυ)ρ(ο)ς· ἐν μάτου παρ πέτου
θό τε· σωζόμεθα πάντες:·
αι ἐσπερινάς ἡμῶν εὐχάς· πρόσ
δεξαι ἅγιε κ(ύρι)ε· καὶ παράσχου ἡ
μῖν· ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὅτι
μόνος ὁ δείξας ἐν κόσμῳ τὴν ἀνά
ἡ πρεσβ(εί)α κ(ύρι)ε πάντων ...σιν:
τῶν ἁγίων· καὶ τῆς θ(εοτό)κου· τὴν σὴν
ἀγάπην ... ἡμῶν· καὶ ἐλέησον ἡ
μᾶς ὡς μόνος οἰκτίρμων:· ὁ ἀπ(όστολ)ος χ(ριστὸ)ς πβ
Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων· ἐπέ
στη ὁ χ(ριστὸ)ς πρὸς τοὺς μαθητάς· τό
τε ὁ θωμᾶς οἰκονομικῶς οὐ χ(ῶ)
ρέθη μετ᾽ αὐτῶν· ἔλεγε γάρ· οὐ μὴ
πιστεύσω· ἐὰν μὴ ἴδω καὶ τὸν
δεσπότην· ἴδω τὴν πλευράν· ὅ
θεν ἐξῆλθε τὸ αἷμα τὸ ὕδωρ τὸ βά
πτισμα· ἴδω τὴν πληγήν· ἐξ ἧς
ἰάθη τὸ μέγα τραῦμα ὁ ἄνθρωπος· ἴ
δω πῶς οὐκ ἦν ὡς πνεῦμα· ἀλλ᾽ ὡς σάρξ
καὶ ὀστέα· ὁ τὸν θάνατον πατή
σας· καὶ θωμᾶν πληροφορήσας κ(ύρι)ε δόξα σοι:

ι καὶ τοῦ σταυροῦ σου χε· μετ' αὐτοῖς μὲν κλέ-
γομεν· ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων· καὶ μία
ἐκκλησία· ὅπως καὶ ἡ τῶν ἀγγέ-
λων ταξ χε δόξα σοι:–
ὑμνοῦμέν σου χε· τὸ σωτήριον πάθος· καὶ
δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν:–
ἕτερον Τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ χυ· δεῦτε λα-
οὶ ἅπαντες τιμήσωμεν· ὕμνοις
καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· τοὺς φωστῆ-
ρας τοῦ κόσμου· καὶ κήρυκας τῆς
πίστεως· τὴν πηγὴν τὴν ἀέννα-
ον· ἐξ ἧς ἀναβλύζει· τοῖς πιστοῖς τὰ
ἰάματα· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις
χε ὁ θς ἡμῶν· τὴν εἰρήνην δώ-
ρησαι τῷ κόσμῳ σου· καὶ ταῖς ψυ-
πλ δ χαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:– Δό, καὶ νῦν· Τ
ῶν θυρῶν κεκλεισμένων· ἐπέ-
στη ὁ σωτήρ· οὗ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ
στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν λέγει τῷ θω-
μᾷ· δεῦρο ψηλάφησον· καὶ
ἴδε τοὺς τύπους τῶν ἥλων· ἔκ-
τεινόν σου τὴν χεῖρα· καὶ ἅψαι
τῆς πλευρᾶς μου· καὶ μὴ γίνου

 49

ἀλλ᾽ αὐτὴ ἐπιβόησον· τὴν ἐχθρῶν
μονὰν ἀναίρεσιν:– ἦχ(ος) πλ(άγιος) β΄ προσόμοιον:–
ἔρει Χ(ριστ)ὲ φιλάνθρωπε· καὶ τὴν ψηλά χα΄
φησιν· ὡς καὶ πρὸν προστάτης·
καὶ τὸν ἄδικον μόρον· τοῦ τάφου
τριήμερος ἐξανέστης· καὶ σφραγί
δας οὐκ ἔλυσας· καὶ τῶν θυρῶν καὶ
κεκλεισμένων τοῖς μαθηταῖς· ἐπιστὰς
ὡς παντοδύναμος:– μοιον:–
Ψ τοῦ θ(εο)ῦ μου ἀπαξίως· τὴν κοσμοσώ
τηρα· τοῦ φιλαδέλφου λόγου· τὴν ἐξά
χου κεθμόγων· ἐπερωτῶντας·
τρεῖς τὴν χάριν· καὶ πόθον πολυμερῶ
τερον· ἡ ψιλαφοῦν σαυτοῦ πλευρὰν
κος μὴ κλῖν· δέξαι αὐτὴν φιλοπρόσωπον:–
Ἐν τῇ θρὶς μένων τοῦ φόβου· τοῦ ἐκ τοῦ
πάθους σου· τὴν ἀπὸ ἄλλων λόγον
ἐκ θυρῶν καὶ κεκλεισμένων· ἀδελφῶν σὺν
ἦ σύλλογον· μέσον αὐτῶν· τὴν εἰρή
νην δωρούμενος· καὶ τῷ Θωμᾷ σωτῆρ
εἶπον ὁμόνως ψηλάφα με· τῆς σε πῆς
πλευρᾶς σου μέλλω τας:– ὁ αὐτὸς πο
ψαυθῶς μαθητῆς πλευρὰς τὴν χάριν λαβ

χ(ριστ)έ· καὶ τοῖς τύποις τῶν ἥλων μου δεῦ-
ρο ψηλάφησον· πίστει ἐρεύνησον
καὶ τεγον μου τὴν πλευράς· καὶ μὴ γέ-
νου ἄπιστος· ὁ δὲ Θωμᾶς τοῦ δακτύ-
λου ὡς ἥψατο τοῦ δεσπότου· μεγά-
λα ἀνεβόησεν· σὺ μου Θ(εὸ)ς καὶ κ(ύριο)ς βασιλεὺ-
ς χ(ριστ)έ:·

ἡ παρασκευὴ β' ἑσπέρας εἰς κ(ύρι)ε ἐκέκρ(αξα)
στιχ(ηρά) ἦχος α'
Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων· τῶν μα-
θητῶν συνηθροισμένων· εἰσῆλ-
θες αἴφνης παντοδύναμε Ἰ(ησο)ῦ ὁ
Θ(εὸ)ς ἡμῶν· καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν·
εἰρήνην δοὺς ἐπλήρωσας ἁγίου πν(εύματο)ς·
προσμένειν δὲ προσέταξας· καὶ
μηδαμοῦ χωρίζεσθαι ἀπὸ Ἱερου-
σαλήμ· ἕως οὗ ἐνδύσωνται τὴν
ἐξ ὕψους δύναμιν· διὸ βοῶμέν
σοι· ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ ἀνάστασις·
καὶ ἡ ἀφθαρσία ἡμῶν δόξα σοι:-
ἦχος α' εθ ἡμέρας ὀκτὼ τῆς ἐγέρσεώς
σου κ(ύρι)ε· ὤφθης τοῖς μαθηταῖς σου
ἐν τόπῳ οὗ ἦσαν συνηγμένοι·

καὶ ἐφωμήσας αὐτοῖς ἀρήνην ὑμῖν· 50
τῶν ἀποστόλων οἱ μαθηταί· τὰς χεῖ-
ρας ὑπέδειξας· καὶ τὴν ἄχραν-
τον πλευράν· ὁ δὲ πισθεὶς ἐβόησε·
ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι:·
ωμᾶς ὁ λεγόμενος δίδυμος· οὐ-
κ ἦν μετ' αὐτῶν· ὅτε εἰσῆλθες Χριστὲ
καὶ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν· ὅ-
θεν ἠπίστει τοῖς ῥήμασιν αὐτῶν·
ἐξ ἀπιστείας ἅς πίστιν βεβαιῶν·
οὐ κατηξίωσας δὲ ἀγαθέ· ὑπο-
δεῖξαι αὐτῷ τὴν ἄχραντον πλευ-
ράν σου· καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν
ποδῶν· τοὺς μώλωπας· ὁ δὲ ψη-
λαφήσας καὶ ἰδὼν τοὺς μώλωπας·
ὡμολόγησέν σε εἶναι θεὸν οὐ γυμνόν·
καὶ ἄνθρωπον ὑψηλόν· καὶ βοᾷ· ὁ κύριός
μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι:· ὁ, αὐτὸς χ- πα
ῶν θυρῶν καὶ κεκλεισμένων· ἐ-
πέστης Χριστὲ πρὸς τοὺς μαθητάς·
τὸ τε ὁ θωμᾶς οἰκονομικῶς οὐ-
χ εὑρέθη μετ' αὐτῶν· ἔλεγε γὰρ ὅ-
τι μὴ πιστεύσω· ἐὰν μὴ ἴδω κα

γὼ τὸν δεσπότην· ἰδοὺ τὴν πλευ-
ρὰν· ὅθεν ἐξῆλθεν τὸ αἷμα τὸ ὕ-
δωρ τὸ βάπτισμα· ἰδοὺ τὴν πλη-
γήν· ἐξ ἧς ἰάθη τὸ μέγα τραῦμα
ὁ ἄνθρωπος· ἰδοὺ πῶς οὐκ εἰμὶ ὡς πνεῦμα· ἀ-
λλ' ὡς σὰρξ καὶ ὀστέα· ὁ τὸν θάνα-
τον πατήσας· καὶ Θωμᾶν πλη-
ροφορήσας· κύριε δόξα σοι· καὶ νῦν· ἦχος α'
ἡν παγκόσμιον δόξαν· τὴν ἐξ ἀ-
νθρώπων σπαρεῖσαν· καὶ τὸν δεσπό-
την τεκοῦσαν· τὴν ἐπουράνιον
πύλην· ὑμνήσωμεν μαρίαν τὴν
παρθένον· τὴν ἀσωμάτων
τὸ ᾆσμα· καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐ-
γκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνε-
δείχθη οὐρανὸς καὶ ναὸς τῆς θεότη-
τος· αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς
ἔχθρας καθελοῦσα· εἰρήνην ἀν-
τεισῆξε· καὶ τὸ βασίλειον ἠνέῳ-
ξε· ταύτην οὖν κατέχοντες τῆς
πίστεως τὴν ἄγκυραν· ὑπέρμα-
χον ἔχομεν τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέν-
τα κύριον· θαρσείτω τοίνυν· θαρσεί-

τελεός τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολε-
μήσει τοῖς ἐχθροῖς ὡς φιλάγαθος:–
ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ' στί(χος) μακάριοι οὓς ἐξ(ελέξω)
αἱ ἑσπεριναὶ ἡμῶν εὐχαί· προσ-
δέξαι αὐτὰς ἅγιε· καὶ παράσχου
ἡμῖν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὅ-
τι μόνος εἶ ὁ δείξας ἐν κόσμῳ τὴν
ἀνάστασιν:· ὁ κ(ύριο)ς ἐβασίλευσεν
κυκλώσατε λαοὶ Σιών· καὶ πε-
ριλάβετε αὐτήν· καὶ δότε δόξαν
ἐν αὐτῇ τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν·
ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν· ὁ λυτρω-
σάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν:· καὶ γὰρ ἐστερέωσε:·
Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν· καὶ προσ-
κυνήσωμεν χ(ριστό)ν· δοξάζοντες
αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστα-
σιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν· ὁ ἐκ
τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· τὸν κόσ-
μον λυτρωσάμενος:· καὶ γὰρ ἐ:·
Τῷ πάθει σου χ(ριστ)έ· παθῶν ἠλευθε-
ρώθημεν· καὶ τῇ ἀναστάσει σου·
ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν κ(ύρι)ε δόξα σοι:·

ὁ αἱ ἦχος πλ β'

ἱλάσθητί μοι μεγάλη καὶ ἀθάνατε ἱκανόν· τὸ πλῆ
θος τῶν οἰκτιρμῶν σου· ὅτι ἐμα
κροθύμησας· ὑπὸ ἰουδαίων ὑβρι
ζόμενος· ὑπὸ ἀποστόλου ψηλα
φώμενος· καὶ ὑπὸ τῶν ἀθετούν
των σε πολλὰ ὑπεραγκαζόμενος·
πῶς ἐσαρκώθης· πῶς ἐσταυρώθης
ὁ ἀναμάρτητος· ἀλλὰ συνέ
τισόν με· ὡς τὸν Θωμᾶν βο
ᾶν σοι· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι:–

τῶν αἴνων εἰς ὄρθρον
ἑκάστου α' ... ἀναστάσιμα ἦχος
α' τὸν τάφον σου σωτὴρ::

προσηλώθης ἑκουσίως οἰ
κτίρμον· ἐν μνήματι καινῷ
ὡς θνητὸς τεθεὶς ζωοδότα· τὸ κράτος
συνέτριψας· ἀνασκευάσας τοῦ θανά
του· σὲ γὰρ ἔπτηξαν· οἱ πυλωροὶ
οἱ τοῦ ᾅδου· σὺ συνήγειρας· τοὺς
ἀπ' αἰῶνος θανέντας· ὡς μόνος
φιλάνθρωπος:– Δόξα καὶ νῦν θ
ὃν γαστρὶ ἦλθε ...ζωμένου σοὶ
παρθένε μετὰ τὸ χαῖρε:–

[illegible] β΄ ἦχ(ος) α΄ · οὐ [illegible] ::
ὁ φόβος τῶν Ἑβραίων · κεκρυμμέ-
νων τῶν μαθητῶν · καὶ ἐν τῇ Σι-
ὼν συνηγμένων · ἀπῆλθες πρὸς
αὐτοὺς ἀγαθέ · καὶ ἔστης κεκλεισ-
μένων τῶν θυρῶν · ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν χαροποιῶν · καὶ ὑπέδειξας
αὐτοῖς τὰς χεῖρας · καὶ τὴν ἄχραν-
τόν σου πλευρὰν τοῖς μέλλουσι (?) ·
λέγων τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ ·
φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρεύνα ·
ὅτι αὐτός εἰμι ὁ διὰ σὲ παθη-
τός ::- Δό(ξα) · τὸ αὐτὸ [illegible]
καὶ τοῦ [illegible] εἰς [illegible]
Ὑμνοῦμέν σε Χριστέ · τὸ σωτήριον πάθος ·
καὶ δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν ::
Σταυρὸν ὑπομείνας · καὶ τὸν θάνα-
τον καταργήσας · καὶ ἀναστὰς ἐκ
τῶν νεκρῶν · εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζω-
ὴν Κύριε · ὡς μόνος παντοδύναμος ::
Τὸν ᾅδην σκυλεύσας · καὶ τὸν ἄνθρωπον
ἀναστήσας · τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ ·
ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ·
ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ::

καὶ θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν·
λογιζόμενοι τὸν βουλόμενον σοι χ(ριστ)έ· ἐ
τέχθης ἐκ παρθένου· καὶ ἀχείρι
στως ὑπὲρ χεῖρας τὴν πρὶ· ἔπαθες ὡς ἄν
θρωπος· καὶ ἑκουσίως ὑπέμεινας
σταυρόν· ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου· ὡς ἐκ
παστοῦ δὲ προελθὼν· ἵνα σώσῃς
τὸμ κόσμον χ(ριστ)ὲ ὁ θ(εό)ς:· Δόξα καὶ νῦν ἦχ(ος) πλ.
εθημέρας ὀκτώ· τῆς ἐγέρσεως σου
ἰ(ησο)ῦ βασιλεῦ· μονογενὲς λόγε τοῦ θ(εο)ῦ·
ὤφθης τοῖς μαθηταῖς σου· κεκλεισ
μένων τῶν θυρῶν· τὴν εἰρήνην
σου δωρησάμενος· καὶ τῷ ἀπι
στῷ τῷ μαθητῇ τοὺς τύπους
ἔδειξας· δεῦρο ψηλάφησον τὰς
χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· καὶ τὴν
ἀκήρατόμ σου πλευράν· ὁ δὲ πι
στωθεὶς ἐβόησεν· ὁ κ(ύριό)ς μου καὶ ὁ θ(εό)ς μου
δόξα σοι:~ [illegible] :–
[illegible] ἐκ τάφου σου [illegible] ζω
οδότα ἔγερσιν· ὥσπερ σφραγίδας
οὐ κατέλυσας· χ(ριστ)ὲ τοῦ μνήματος·
οὕτως κεκλεισμένων θυρῶν εἰσ

πεληλυθας· πρὸς τοὺς ταμιευ
κλεεις αὐτοῦ ἀπόλοιστον· χαροποι
ῶν μαύτους· καὶ ἐνθέσον παρε
χόμενος· τούτοις πιμα· διάφα
τον ἔλεος:· ἦχ ις πασαν αι αι:
ω μακαριοῦ καὶ δίδυμος οὐ καὶ ἐν
δημοῦν ἡμίκαστου· τοῖς μαθη
ταῖς ἐφάνης κε· ὅθεν ἢ πιάσεις σε·
τὴν σκώμα πασει· καὶ τοῖς κα
ταδοῦσι σε· ἐβόα οὖν μὴ βάλλω
τὸν δάκτυλον· εἰς τὴν πλευ
ραν αὐτοῦ· καὶ τῶν ἥλων τα
τύλωματα· ὃν πάθω· ὃ τλέ
ξεστάπερ ται:· ο ὅμοιος δι ης τοῦ:·
Ὡς ἠθέλης ψηλάφησον χῦ· τὸ πάθο
καὶ ἐβόησεν· βάλε τὴν χεῖραν
καὶ στηρώθημε· ὅπερ ἔχονται·
καὶ τεκώδες σώμα· καὶ μὴ γίν
ἄπιστος· ἐπίστευσε δὲ τῶν ἄλλων
πιστόθητι· ὁ δὲ ἐβόησεν· ὁ θεὸς μου
κὲ ὁ κς· σὺ ὑπάρχεις· δόξα τῇ ἐγέρσει σου:· χοροι
τῶν θυρῶν κεκλεισμένων· τ
μαθητῶν συνηθροισμένων·

ἐπέστη ὁ σ(ωτ)ήρ· οὗ ἦσαν συνηγμέ-
νοι· καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν· λέγ(ει)
τῷ Θωμᾷ· δεῦρο ψηλάφησον·
Καὶ ἴδε τοὺς τύπους τῶν ἥλων·
ἔκτινον σου τὴν χεῖρα· καὶ ἅψαι
τῆς πλευρᾶς μου· καὶ μὴ γίνου
ἄπιστος· ἀλλὰ πιστὸς κήρυξον τ(ὴν)
ἐκ μεκρῶν μου ἀμάστασιν:- + +

Β΄· τῶν μυροφόρων·
τοῦ διακόνου· τῶν α΄:-

ἑσπέρας· εἰς τὸ Κ(ύρι)ε ἐκέκ(ραξα)· ἱστῶμεν στί(χους) ι΄
καὶ ψάλλομεν στιχ(ηρὰ)· ἀναστάσιμα
γ΄ καὶ ἀνατολικὰ γ΄ καὶ τῶν
μυροφόρων γ΄· ἦχος β΄
Ὃν προαιώνιον ἐκ π(ατ)ρ(ὸ)ς γεννηθέν-
τα· τὸν Θ(εὸ)ν λόγον σαρκωθέντα
ἐκ παρθένου Μαρίας· δεῦτε προσ-
κυνήσωμεν· σταυρὸν γὰρ ὑπομεί-
νας· τῇ ταφῇ παρεδόθη· ὡς
αὐτὸς ἠθέλησεν· καὶ ἀναστὰς ἐκ
νεκρ(ῶν)· ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον
ἄν(θρωπ)ον:

σὸ σῶτερ ἡμῶν. Τὸ καθ' ἡμῶν χει-
ρόγραφον προσηλώσας· τοῦ σταυροῦ
ἐξήλειψε· καὶ τοῦ θανάτου τὸ
κράτος κατήργησεν· προσκυ-
νοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερ-
σιν· σὺν ἀρχαγγέλοις ὑμνή- σωμ:
σωμεν Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν· αὐ-
τὸς γὰρ λυτρωτής ἐστιν καὶ σωτὴρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δό-
ξῃ φοβερᾷ καὶ κραταιᾷ δυνά-
μει· πάλιν ἔρχεται· κρῖναι κό-
σμον ὃν ἔπλασεν
Σὲ τὸν σαρκωθέντα καὶ ταφέντα·
ἄγγελος ἐκήρυξε δεσπότην καὶ ἔ-
λεγε ταῖς γυναιξί· δεῦτε ἴδετε ὅπου
ἔκειτο ὁ Χριστός· ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν ὡς
παντοδύναμος· διό σε προσκυ-
νοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον· ζω-
οδότα Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς:—
μ τοῦ σταυροῦ σου καταργήσας· τὴν τοῦ ξύ-
λου κατάραν· ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρω-
σας· τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἐν δὲ τῇ ἐ-
γέρσει σου· ἐφώτισας τὸ γένος τῶν

ἀμήν· διὰ τοῦτο σοι βοῶμεν· ζωο-
δότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.
Μοὶ γῆ σάρξ σοι Κύριε· φόβῳ πύλαι θα-
νάτου· πυλωροὶ δὲ ᾅδου· ἰδόντες
σε ἐπτήξαν· πύλας γὰρ χαλκᾶς
συνέ τρίψας· καὶ μοχλοὺς σι-
δηροῦς συνέθλασας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ ἐ-
ξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους καὶ σκι-
ᾶς θανάτου· καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν
διέρρηξας.
Σωτήριον ὕμνον ᾄδοντες· ἐκ στομά-
των ἀναπέμψωμεν· δεῦτε πάν-
τες ἐν οἴκῳ Κυρίου προσπέσωμεν λέ-
γοντες· ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθείς· καὶ
ἐκ νεκρῶν ἀναστάς· καὶ ὢν ἐν κόλ-
ποις τοῦ Πατρός· ἱλάσθητι ταῖς ἁ-
μαρτίαις ἡμῶν. ἦχος β̄
Ἴτε λαοὶ ῥάνατε τοῖς δάκρυσιν· μα-
θηταὶ κηρύξατε· ὁ λίθος κεκύ-
λισται· ὁ τάφος κεκένωται· ἴδε-
τε τὴν φθορὰν τὴν ζωὴν πα-
τήσασαν· τὰς σφραγῖδας μαρ-
τυρούσας τηλαυγῶς· ὑπουρ[γ]ῶν

ταῖς δι᾽ ἀγρῶν τοῖς φύλαξι καὶ τῶν
ἀπίστων· τὸ θνητὸν σε ἐσφράγισαν σ(ῶμα)
κ(αὶ) θ(εο)ῦ· ὁ ᾅδης κ(αὶ) θρηνῶν· δραμοῦσαι
χαρὰν· εἴπατε τοῖς ἀποστόλοις·
ὅτι ἀνέλυσε Χ(ριστὸ)ς τὸν θάνατον· πρωτό-
τοκος τῶν νεκρῶν· ἡμᾶς προάγει εἰς τὴν Γα-
αἱ μυροφόροι γυναῖκες λιλαίαν:
ὄρθρου βαθέως· ἀρώματα λα-
βοῦσαι· τοῦ κ(υρίο)υ τὸν τάφον κατέ-
λαβον· ἅπερ δὲ οὐχ ἤλπιζον εὗρου-
σαι· διελογίζοντο· εὐλαβούμε-
ναι τοῦ λίθου τὴν μετάθεσιν· κ(αὶ)
πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· ποῦ ἆ-
σιν αἱ σφραγῖδες τοῦ μνήματος· ποῦ
ἐστὶν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία·
Καὶ ἀκριβὴς ἀσφάλεια· γέγον(εν)
δὲ μνήμη τῆς τῶν ἀγνοουσῶν
γυναικῶν· ἐξαστράπτων ἄγγε-
λος καὶ φάσκων πρὸς αὐτάς· τί
μάταιοι θρηνοῦσαι ζητεῖτε τὸν ζῶντα·
καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων· ἐξηγέρθη Χ(ριστὸ)ς ὁ Θ(εὸ)ς ἡμῶν·
ἐκ νεκρῶν ὡς παντοδύναμος·

παρέχων πᾶσιν ἡμῖν ἀφθαρσίαν
καὶ ζωήν· φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος:
Αἱ μυροφόροι ὄρθριαι γενόμεναι·
καὶ τὸ μνῆμα σου μετὰ σπου
δῆς καταλαβοῦσαι· ἐπεζήτουν
σε Χ(ριστ)έ πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἄχραν
τον σῶμα σου· καὶ τοῦ ἀγγέλου
τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι· χαρο
ποιὰ σύμβολα τοῖς ἀποστόλοις ἐ
κήρυττον Χ(ριστ)έ· ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχη
γὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν· σκυλεύσας
τὸν θάνατον· τῷ δὲ κόσμῳ δωρού
μενος· ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέ
γα ἔλεος:: ἦχος πλ. β'

Αἱ μυροφόροι γυναῖκες· τὸν τάφον
σου καταλαβοῦσαι· καὶ τὰς σφρα
γῖδας τοῦ μνήματος ἰδοῦσαι·
μὴ εὑροῦσαι δὲ τὸ ἄχραντον σῶ
μά σου· ὀδυρόμεναι μετὰ σπου
δῆς ἦλθον λέγουσαι· τίς ἔκλεψεν
ἡμῶν τὴν ἐλπίδα· τίς ἦλ
θεν νεκρὸν γυμνὸν ἐσμυρνισ
μένον· τῆς μητρὸς μόνης παρα
μύθιον·

ὢ πῶς ὁ μὲ κροῖσ ζωὴν σοι τεθναμέ
του τας· ὁ τὸν ἄδην σκυλεύσας· πῶς
τέθαπται· ἀλλ' ἀμνὸς ἀνήθη σταυρὰ στε
ζουσιν ὡς· καθὼς ἔφη τὰς τρικύμερος·
σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν:-
ἀφῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου· τῆς χάρι
τος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐ κέ
καυται καυτῷ φλεγομένη· οὕτω ὁ παρ
θένος ἔτεκες· καὶ παρθένος ἔμει
νας· ἀντὶ στύλου πυρὸς δικαιοσύ
νης· ἀνέτειλεν ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως·
Χ(ριστό)ς ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν:-

αἶνος ὁ τῆς θ(εοτό)κου λέγεται

Ἐθαύμαστο καμοῦ· πάντων τῶν
πάλλα θαυμάτων· τὸ σὰρ ἔ ... μερα·
ἄνευ ἀνδρὸς τετοκέναι· καὶ ἐν ἀγκά
λαις φέρουσα· τὸν ἅπασαν τὴν
κτίσιν περιέχοντα θ(εὸ)ν ἐκ βουλῆ(ς)
τὸ κυηθέν· ὃν ὡς βρέφος ταῖς μαις με·
ταῖς ὠλέναις βαστάζουσα· καὶ μητρι
κὴν παρρησίαν· πρὸς αὐτὸν κεκτη
μένη μοι· μὴ παύσῃ δυσωποῦσα· ὑ
πὲρ τῶν σε τιμώντων· τοῦ οἰκτ(ειρῆναι)

σαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:· ὁ τὴν
τῇ σωτηρίῳ ταφῇ τοῦ σοῦ μονογενοῦς ἰυ̃ κ(αὶ)
αὐτὸν ἐτέθης ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημεί-
ῳ· ἔδειξας παρ' αὐτὸν ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἐκ
παστάδος προελθόντα· ὁ σκυλεύσας
κράτος θανάτου· καὶ ἀνοίξας τὸν
παράδεισον· ἀνοίξας λαῷ:· αἱ ψυχῶν θ(εο)-
ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου πάμμε-
γε Χριστὲ ὁ Κ(ύριο)ς· ἐκ τῆς σῆς μητρὸς προ-
ελθών· ἐμὲ ἐνδυσάμενος· τῆς πρώ-
της κατάρας τὸν ἀδὰμ ἔλυσας θερμῶς·
Διό σοι πάμμεγα ὡς τοῦ θ(εο)ῦ μ(ητ)ρί·
καὶ παρθένον ἀληθῶς· βοῶμεν
ἀεὶ ... τὸ χαῖρε τοῦ ἀγγέλου·
χαῖρε δέσποινα· προστασία καὶ σκέ-
πη· καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν:· τοῦ αὐτοῦ
ἀναστάσεώς σου Χριστὲ σωτὴρ· ἅπασαν ἐ-
φώτισας τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀνε-
καλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα· παν-
τοδύναμε Κ(ύρι)ε δόξα σοι:·
Διὰ ξύλου σταυροῦ κατῆρξας. Τὴν
ξύλον καταργήσας· κράτος θανάτου
τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας· κράτος

57

θαυμαστὸν τὴν ταφήν σου ἐν νεκροῖς· ἐ-
φρίττουσα δὲ τὸ στέμος ἡμῶν τῇ ἐγέρσει
σου· δοξολογοῦμέν σοι· ἐξεβρόντησε χριστὸς θεὸς ἡ-
μῶν τοῦ σταυροῦ χριστὲ φαεινὲς καὶ θη [illegible] λελαο
λούμενος· ἡ λῃστὴς καὶ ἄλλος κτίσμα-
των· καὶ τὸν μὲν ἀπόστολον σταυρῷ
ταῖς δυνάμεσιν... λόγχῃ πλευρὰν
σου ἐκκεντήσαντες· ἑβραῖοι δὲ σφρα-
γίσαντες τάφον ἠτίσαντο· τὴν σὴν
ἔξοδον σιγῶν οὐκ ἐπιστάμενοι· ἀλλὰ
διοίκτον σπλάγχνον σου καὶ ταῖς δεξιαῖς
μένος ταφῆ· καὶ τριήμερος ἀνέστης κύριε δό-
ξα τοῦ χριστέ· ἐκ σου σὺ ὡς παῖδας ὑποταγ-
δια ταῖς θεομητορ· ἐν ᾧ δὲ ... ἀπελθῶν μόνος
ἀθάνατος· τούτους ἐκ ... ἀπελάσαν μένον
τας ... ἀφαρπάσας ἐκ χειρὸς κρα-
ταιοῦ· παράδεισον ἀπὸ τοῦ δούλου ἀπεκάλ-
λεδώρησαι· διὸ καὶ ἡμεῖς τοῖς δοξάζου-
σι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν· δώρησαι
ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος:·
ἐν τῷ μάταια βαλλόμενον· τὸ φῶς ὡς
περὶ ἱμάτιον· καθελὼν ἰωσὴφ· ἀπὸ
τοῦ ξύλου σὺν νικοδήμῳ· καὶ θεωρή-

μὲ κρὸν τὸν υἱὸν ἄταφον· ὃν συνπαθῆ
τὸν θρῆνον ἀναλαβοῦσα ὀδυρόμενος
ἔλεγεν· οἴμοι· γλυκύτατε Ἰησοῦ· ὃν πρὸ μι-
κροῦ ὁ ἥλιος ἔμπροσθεν κρεμάμενον θεα-
σάμενος ζόφον περιεβάλλετο· καὶ
ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο· καὶ διερρά-
γη τὸ ναοῦ τὸ καταπέτασμα· ἀλλ' ἰ-
δοὺ νῦν βλέπω σε· δι' ἐμὲ ἑκουσίως ὑ-
πελθόντα θάνατον· πῶς σε κηδεύσω
Θεέ μου· ἢ πῶς σινδόσιν εἱλίσω·
ποίαις χερσὶ δὲ προσψαύσω τὸ σὸν
ἀκήρατον σῶμα· ἢ ποῖα ᾄσματα
μέλψω τῇ σῇ ἐξόδῳ οἰκτίρμον· με-
γαλύνω τὰ πάθη σου· ὑμνολογῶ καὶ
τὴν ταφήν σου· σὺν τῇ ἀναστάσει κρά-
ζων· Κύριε δόξα σοι:– Ἀπολυτίκιον ἦχος β'

τε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον· ἡ ζω-
ὴ ἡ ἀθάνατος· τότε τὸν ᾅδην ἐνέ-
κρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος·
ὅτε δὲ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν κατα-
χθονίων ἀνέστησας· πᾶσαι αἱ δυνά-
μεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· ζω-
οδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:–

όξα· ἐν σχήματι νεανίου ὤφθη· ἀγγέλων ταῖς
μυροφόροις γυναιξὶν αἱ δὲ τὸν ἀπ-
οθὲ κ(ύρι)ε· βοῶσαι αὐτ(ῷ) μεγάλῃ χ β
ὁ μὴ λίθον τοῦ μνήματος· σφραγισθέντα
μὴ κωλύσας· τὴν πέτραν τῆς πίστεως
ἀναστὰς παρέσχες κ(ύρι)ε δόξα σοι:
ὁ μὴ κόλπον τὸν ἄχραντον· ἐν ὑψίστοις
μὴ κενώσας· ταφὴν καὶ ἀνάστα-
σιν· ὑπὲρ πάντων καταδεξάμενος κ(ύρι)ε δόξα σοι:
ἀγνῶν πάντων ὑπὲρ ἔννοιαν· πάλιν:–
μετὰ τὸ β΄ καθ(ισμα) καθ(ισμα) [illegible]

Αἱ μυροφόροι ὄρθριαι πε[illegible]σμύρναι· καὶ
τὸ μνῆμα καὶ μὴ [illegible] θεασάμεναι·
τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγον· τὴν φθορὰν
καθεῖλεν ὁ κραταιός· καὶ τοὺς ἐν ᾅ-
δῃ ἥρπασε τῶν δεσμῶν· κηρύξατε
παρρησίᾳ· ὅτι ἀνέστη Χ(ριστὸ)ς ὁ Θ(εὸ)ς· δωρού-
μενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:– δόξα
Τὰ μύρα τῆς ταφῆς· αἱ γυναῖκες κο-
μίσασαι· λαθραίως πρὸς τὸ μνῆμα
παρεγένοντο ὄρθριαι· τῶν Ἰουδαίων
ὀρρωδῶσαι τὴν αὐθάδειαν· καὶ στρα-
τιωτῶν θεωροῦσαι τὴν ἀσφάλει-
αν·

αἱ ἄλλαι φύσεις αἱ δὲ μνῆς τὴν ἀνδρίαν
ἐνίκησεν· ὅτι τὴν πρόσθεσιν μεταθές·
τῶν θεῶν ἐκράτησεν· προσφόρος οἶκος ἐ
κραυζον· ἀνυμνοῦσαι κ(ύρι)ε βοῶν θνητῶν ἡμῶν·
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐν μέσει τοῦ ὀνό
ματός σου·: αἰνοῦ·:
περιδεδοξασμένη ὑπάρχεις· θ(εοτό)κε ὑ
μνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ ἄρου τοῦ υἱ
οῦ σου· καὶ ἐπόθησαν δὶς· καὶ ὁ θά
νατος τέθνηκε· νεκρωθέν τὸ ἀμέ
τρητον καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν
παράδεισον ἐλάβομεν· τὴν ἀρχαί
αν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαρίστως δοξολο
γοῦμεν· ὡς κράτιστον χ(ριστό)ν τὸν θ(εό)ν ἡμῶν
καὶ μόνον πολυέλεον·: μ καὶ νῦν τὸ μάκον·:
ἦχ(ος) β' Ἐκ τοῦ πάθους πορευθῆσαι ἐν τῷ μνή
ματι· πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμα τοῦ
ἀθανάτου χ(ριστο)ῦ ὁ θ(εό)ς· εἶδον ἀγγέλων
ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φω
νῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν· ὅτι ἀνέστη
ὁ κ(ύριο)ς· δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος·:
οἱ ἀναβαθμοί ἀντίφω(νον) α' ἦχ(ος) β'
Ἐν τῷ οὐ(ρα)νῷ τοὺς ὄμματα ἐκπέμ

59

πόθω με τῆς καρδίας· πρὸς σὲ σῶτερ αὐτοῦ σου
λέγω σου ἡ μάλιστα τοιοῦ πάσα   μετ' ἐκ βοῇ λέγω με:—
ον τὰς σοι πολλὰ· καθὲ καὶ αὐ[illegible] ὥρας ὡ
ρᾶν τοῦ ~~με~~ τοῦ χ(ριστο)ῦ μου· καὶ δὸς προτέλευ
τῆς πρὸ ποιοῦ τοῦ μετανοῆς μοι:· δόξα:·
Ἁγίῳ πν(εύματ)ι· τὸ βασιλεύειν πρέπει· τὸ ἁ
γιάζειν τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· θεὸς γὰρ
ἐστὶν ὁμοούσιος π(ατ)ρὶ καὶ λόγω:· ἀντίφω(νον) ε
ι μὴ ὅτι κ(ύριο)ς ἦν ἐν ἡμῖν· τίς ἱκανὸς σῶ
ος φυλαχθῆναι· ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα
καὶ ἀνθρωποκτόνου:—
Τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν μὴ παραδῶς σῶτερ τὸν
σὸν δοῦλον· λέοντος τρόπον· καὶ ἐπ' ἐ
μοῦ κινοῦνται καὶ [illegible] οἱ ἐχθροί μου:·
Ἁγίῳ πν(εύματ)ι· ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα τὰ
τὰ κτιστά· ὡς θεὸς ὢν δυνάμει· συντη
ρεῖ ἐν π(ατ)ρὶ δι' υἱοῦ δέ:·   ἀντίφω(νον) γ΄ ἦχ(ος) β΄
Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κ(ύριο)ν· ἐοίκασιν ὄρει
τῷ ἁγίῳ· οἳ οὐ διασαλεύονται·
πρὸς βολὰς τοῦ βελίαρ:—
ν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν· μὴ ἐκτείνα
τωσαν οἱ θεόζωοι· οὐ γὰρ ἐᾷ χ(ριστὸ)ς
τῇ ῥάβδῳ τὸν κλῆρον αὐτοῦ:—

τέκων πρίν· πρὸς τὴν τάξιν τοῦ σοῦ σοφίαν·
ἔνθεν χάρις ἀποστόλοις· καὶ τοῖς ἀθλο-
φόροις τῶν ἀθλοφόρων μαρτύρων· καὶ προ-
φητῶν ὁ ἐραστὴς ... ὁ προφήτης ἐξέγερ-
θητι κε ὁ θς μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνε-
τείλω· ... ὁ θς μου ἐν τῷ σοι ἀληθ...
ὁ τοῦ σωτῆρος ... ναγγέλιον κατὰ μάρκ.
ὁ ... θι ... κόσμον· τὸ ἅμα ... ως ...
μέρα· ... τὸν β θ ... ὁμοίων ... ἦν
... τῆς ... καὶ μεγάλη ...
... τῶν μυροφόρων ἐκ ... ε σχάτως
τὸν ... οἱ δύο χοροί· ὁ καθ' ὁ ἅμα
... νας ... ἡμέρα· ... λίθος ...
... φόρων· ποίημα
... ᾠδὴ α ἦχος β εἱρμός·
Ἡ μύροις ... ἀλαβοῦσα ...
... ψυχὴ ... θος καὶ σκε...
... μνημεῖον ... οὗτος μου θς καὶ δοξα-
... θεὶς σαρκί· ὁ ἀπολέσας ... σου
τῇ φύσει τοῦ πρς· ἔχειν τῆς θεότητος
πληρώματι· τὸν ... καὶ μου
... καὶ ὕδωρ· σὺ ἡμῶν θς καὶ δοξαζο-
μένων σε·

ὀνειδισμόν σου τιμῶ· καὶ τὴν ταφὴν
δοξάζω ἀπαθές· καὶ ὑμνῶ καὶ
προσκυνῶ· σὺν τῇ ἐγέρσει σου καὶ
ἄγαν κράτορα· σὺ ἡμῶν Θεὲ καὶ δοξάζομέν σε:
ἀπεγεύσω χολῆς· ὁ γλυκασμὸς τῆς
ἐκκλησίας· ἀλλ' ἐπήγασας ἡμῖν τὴν
ἀφθαρσίαν ἐκ τῆς πλευρᾶς σου· σὺ
ἡμῶν Θεὲ καὶ δοξάζομέν σε:
Μόνος σωτὴρ· μέσον νεκρῶν νεκρὸς ἐ-
γέρας· ἀπεγεύσω τῆς φθορᾶς· διὰ
φθορὰν δὲ ὅλως οὐκ οἶδας· σὺ ἡμῶν
Θεὲ καὶ δοξάζομέν σε:
Εὐφραίνεται Σιών· ἀγαλλιᾶται Ἱερουσαλήμ·
διὰ [illegible] ὁ Χριστὸς νεκρὸς [illegible] ἡμέρας· ὑμνολογοῦν-
τας· σὺ ἡμῶν Θεὲ καὶ δοξάζομεν
Ὀθονίοις καὶ μύροις· Ἰωσὴφ [illegible] ἐθάλψε
Χριστέ· καὶ ἐν μνημείῳ καινῷ κατέθε-
τό σε· τριήμερος δὲ ἐγέρθεις· σώζεις με
ἁγία τριάς· μία θεότης [illegible] ἁγία τρι-
τῆς ἐν ἀρχῇ μονάς· ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱός·
καὶ θεῖον πνεῦμα· σῶζε τὸν κόσμον·
σὺ γὰρ εἶ Θεὸς καὶ δοξάζομέν σε:
Ἣν ἀρχαίαν ἀράν· ἐν τῇ γαστρί σου

λύσασα σὲ μόνη· ἀνεβλάστησας ἡμῖν
τὴν ἀφθαρσίαν· βρέφος τεκοῦσα·
οὗτος καὶ θεός· ἐν καὶ σὰρξ καὶ φορᾷ:-

ᾠδὴ ς

ᾠδὴ ς

(Π)ροθέντα σε μόνον τὸν μόνον καρπο-
φόρον ὁ θεὸς ἀναδειξόμενος· γεωργεῖ τὴν
καρδίαν· φυτουργεῖ τὸν αἰτιατὸν τὴν βα-
σιλείαν ἁγίασον:-
Προθέντος σου παρθένε· Σὲ ἐσκότασε τὸ
φῶς ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ ἐκ τοῦ φόβου μοι
νεκροὶ ἐξανέστησαν πολλοί· φόβος δὲ
οὐδαμοῦ ... ος· ὢ ... κράτος σου
πλέον ... ὑπὸ λυσόμενοι·
τὸν καὶ κοῦρ... γονὴν λησάμην· ἄρον· ἄρον
σταύρωσον τὸν ἄνομον μάρτυρα τόν:·
(Π)αρεστῶσα τῷ σταυρῷ· ἡ ἀμνάς σου Ἰ(ησο)ῦ
κλαυθμὸν βρύουσα· ποῦ πορεύῃ ἔλεγε·
ποῦ ἀπέρχῃ ὁ ἀμνός· οὗπερ πάντα
ξαμένας Ἰ(ησο)ῦ· ἔσχες // σφαγάς:-
λυθὲν ὁ ἐχθρὸς ... ἐρρύσθη· καὶ
ἡ βίβλος ... τῶν δεσμῶν καὶ
τῆς φθορᾶς τὴν ἀμνάδα σου σεῖσον:-

ας πολλὰς καὶ ἐν σταυρῷ· προσηλωθεὶς ἐν
σταυρῷ· τὰ ἔθνη πάντα· ἐκ τῆς πλά-
νης συλλαβὼν· πρὸς ἐπίγνωσιν τὴν
σὴν συνεκάλεσας σωτήρ:-
υφαινέσθω σήμερον ἡμῖν· μαθητῶν μνή-
μη δώδεκα καὶ σημειοφόροις· σὺν ἀξί-
οις καὶ Ἰωσήφ· καὶ τῶν ἄλλων μαθη-
τῶν· καὶ μαθητριῶν Χ(ριστο)ῦ:-
ρος καινώσον τὸν σταυρόν· ἀνυμνῶ
καὶ τὴν ταφήν, τιμῶ τὰ πάθη·
καὶ τοὺς ἥλους τῶν χειρῶν· καὶ τὴν
λόγχην Ἰ(ησο)ῦ καὶ τὴν ἀνάστασίν σου:-
ὴν π(ατέ)ρα καὶ τὸν υἱόν· καὶ τὸ πν(εῦμ)α τὸ
ἅγιον· τὴν μίαν θεότητα προσκυνῶ
ῶ· καὶ ἀνυμνῶ· τοῖς προσώποις
διαιρῶν· καὶ τὴν οὐσίαν ἑνῶν:-
ακαρέα ἅ σε μνήμη· ἡ ἐκ ῥίζης Ἰεσσαί· ἐ-
κ τῆς ἡ ῥάβδος· καὶ τὸ ἄνθος ὁ Χ(ριστό)ς· καὶ τοῦ
σάρκα καὶ δι' ἧς μακ(αρία) ἀναβλαστήσασα:

α ἅ — χ(ορὸ)ς — β

ῶν μαθητῶν σου ὁ χορός· σημειο-
φόροις γίνεσθαι ξίν· ἀναλλάσσου σημειοφό-
μους· κοινῶς τὴν ἑορτήν· σήμερον τοῖς

ἑορτάζομεν· ἀσδοξάζομεν καὶ τιμῶμεν τὸ
ἀμίαντόν σου σκῆνος· καὶ δι' αὐτοῦ δεόμεθα
φιλάνθρωπε Χριστέ· τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ
μέγα ἔλεος·:

Ἡ μὲν ἐκ παρθένου σου γέννησις· ὁ προ
φήτης προβλέπων· ἀνεκήρυττε κα
ῶν· τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα καὶ ἐ
φοβήθην· ὅτι ἀπὸ θεμαὶ καὶ ἐ
ξ ὄρους ἁγίου κατασκίου ἐπεδήμησ
ας Ἰ(ησο)ῦ ἡ χειμάρρους· τῆς Χ(ριστ)έ·
τοῦ ᾅδου σκυλεύσας· καὶ συνήγειρ
νεκρούς· καὶ τοῦ θανάτου καταργήσας τὴν δύναμιν· ὅθεν οἱ ἐν
χαρᾷ προσκυνοῦμεν· τὴν ταφήν
σου καὶ τὴν ἔγερσιν Χ(ριστ)έ:-

Εὐδόκησας σωτὴρ ἡμῶν· διὰ σπλάγχνα
ἐλέους· προσλαβέσθαι ἐν ἀνθρώπῳ· καὶ
τῆς πρεσβείας λυτρώσασθαι ἡμᾶς κα
τάρας· λῦσόν μου τὰ δεσμά· ὦ
πολυέλεε μεγάλη δυνάμει· δύνασαι
γάρ· ὅσα θέλεις καὶ ποιεῖν:-

Ἄλλος σωτὴρ σωματωθείς σοι· ἐν τοῖς κα
ταχθονίοις· ἐπικράνθη ἐν μνημ

ὁ πόσις πάλαι κατέπιεν ἰσχύσας
ἀφῆτι· ἄκων μάγοις διδούς· ἐρημοῦ-
ται κάτω· καὶ συγχοῦνται καὶ σκυ-
λεύεται νεκροῖς:–
ἢ πῶς ἀσχέθη τεάμο μοι· ὁ Χριστὸς γὰρ
ἀνέστη· καὶ συνήγειρε νεκρούς· κρά-
ζων θαρσεῖτε· μενίκηκα ἐγὼ τὸν
κόσμον· πείσθητε οὖν αὐτῷ· ἡ σὴ
σαυτε πλάνη· ἀθετοῦνται τῶν τέως ἀ-
νάστασιν αὐτοῦ:–
δ
Αἱ μυροφόροις τὸ χαῖρε τότε ἅμα ταῖς ἐκ τοῦ
τάφου· προσφωνήσας ἀρχῶς καὶ ἀ-
ποστεῖλαι κηρύξαι σου τοῖς ἀδελφοῖς
λῦ σου μου τὴν [illegible] πολλῶν μὴν
καὶ καλῶν· δι' ἀμαρτωλῶν ἐθελ... ποιῶν:–
Ἰωσὴφ τὸ μνῆμα σχῆμα μου· βουλευτικὸν
σεβάσαι· ζηλωτὴς καὶ μαθητήν·
ταῖς μυροφόροις· τιμήσωμεν αὐτοῦ
στόλοις· χαίρων τοῖς αὐτοῖς· καὶ
τοῖς ἀσὰ ἀνυμνοῦσι τῶν· τοῦ σου τὴν
ἀνάστασιν φαιδρῶς:–
θ
Ὑπερούσιον θεὸν τῆς· τῶν αἰῶν μαρ-
πον δόξαν· πῶς ἰσχύει ἐξειπεῖν· ἐμ

γὰρ τὴν φύσιν ὑπάρχουσαι· τριὰς ὑμνουμέ-
τε· ὁ ἀνάρχως συμφυΐξις· καὶ μονὰς ἐν
τρισὶ δὲ γνοουμένη ὑποστάσεσιν ἁπλῆ:-
ὰ μεγαλεῖα κόσου ἄχραντε· τίς ὑμνεῖν
ἐξισχύσει· ἢ ἐξ οἱ πιστεύομεν· ὅτι τὸν
κτίσαντα γεννήσασα· φθορὰν μὴ γνοῦ-
σα· λῦσον τὰς ὀδύνας τῶν πολλῶν
ἐγκλημάτων· δύναται γὰρ ὅσα θέ-
λει καὶ ποιεῖν:- ᾠδὴ ε΄· εἱρμός.
Τὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς μου σωτὴρ διασκε-
δάσας· τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου·
καταύγασόν με· ὁ μόνος τῆς εἰρήνης
ντον ἀρχὲ καὶ κομόφιν· καὶ ἄλλο:-
τῶν ὅπλων τοῦ ἀρχόντου· καὶ θελῶν με
σὺ ἐπέρσας· συνέτριψας καὶ τὸ κέν-
τρον· τοῦ θανάτου Ἰ(ησο)ῦ:-
ν τῶν ἀγγέλων παρεστῶσαι· ἡ ἀνεμέμπτος
θ(εοτό)κος· μφ ικῶς ἀνεκλάλητον· κατέλι-
πές με τὴν μόνην [illegible] ἐμοῦ καὶ θε-
ϊ μυροφόροι γυναῖκες· τὸ μνῆμα
καταλαβοῦσαι· τοῦ ζωοδότου Χ(ριστο)ῦ
κάτω· φωνῆς ἤκουον ἀγγε[illegible]ης·
ἐξανέστη ὁ Χ(ριστὸ)ς:-

ιορδῶν σχήμα μεταποιούμενος· τῇ μακαρία
μαμὲ πάξιος· ὡς τὸ σῶμα τοῦ κυρίου·
ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών· καὶ ἐκήδευσε
ἐν μνημείῳ σε βοῶν μυροφόρων· πάσχα:·
τὴν μὲν ἡ μακαρία ἀπὸ τέλους αὐτοῦ· καὶ πρὸ
των τῶν μαθητῶν σου· ἐν τῇ φαιδρᾷ
σου ἐγέρσει· ἀνυμνοῦμέν σε Χριστέ:-
ἐ τὸν θεὸν καὶ πατέρα· τὸν υἱὸν καὶ τὸ πνεῦμα·
ὡς προσκυνοῦμεν τρισυπόστατον· καὶ ἐν
τριάδι τῇ ἁγίᾳ· οὐσίᾳ τῇ μιᾷ:·
ἐ τὴν ἀσπόρως κυήσει γεννήσασαν
ὑπὲρ φύσιν· τὸν καὶ μείναντα τὴν φύ
σιν· Χριστὸν τὸν μονογενῆ θεόν· ἀνυ
μνοῦμέν σοι πιστοί:·
Ῥυσθῶ ἁμαρτημάτων σοι δέομαι
σῶτερ· καὶ ἐν πελάγει τοῦ κόσμου θλί
βομαι· ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν· ἐκ τοῦ
θηρός· καὶ με τῶν παθῶν· ἀνάγα
γε καὶ διάσωσόν με:-
Νεκρὸς ἐστὶν ὁ ἅδης θανατωθεὶς ταῖς γεννήσεσι·
ὁ γὰρ Χριστὸς ἐπὶ ξύλον κρεμάμενος·
ἀπέστρεψε τὴν ῥομφαίαν καὶ ἀπέκτεινε·
καὶ κλαίει νεκρός· οἷα εἶχε γὰρ ἐσκυλεύ
θη γυμνωθείς:-

σκύλευται ὁ ᾅδης· θαρσεῖτε οἱ νε
κροί· καὶ τὰ μνημεῖα ἠνοίχθη· ἀρε
σθε· κράζει ἡ μὲν ἐκ τοῦ ᾅδου ὁ Χριστός· ὅτι
ταῖς ἐλθὼν λυτρώσασθαι ἐκ θανάτου
καὶ φθορᾶς:-
ἰμυδόμυϊ σφραγίσας· κατετέθη ὁ Χριστὸς ὁ ἡ
μῶν σχηματιζόμενον μνῆμα τὸ
καινόν· μυρίσας δὲ τὸν λίθον ἐν ταυ
μασιν· τοῦ στόματος ἐπέλασε λίθον
μέγαν τῇ σορῷ:·
μυροφόροι τί ἀσεύδετε λοι
πόν· τί δὲ τὰ μύρα ζητεῖτε· κομί
ζετε· ἀνέστη καθὼς εἶπεν ὁ Χριστός· ταῦ
τα σὺν θείᾳ ἡ μνήμη τὰ δάκρυα μετὰ λ
θόν ταῖς χαρᾶς:-
ἐκ ροιῶν οἶα περιχύσας· κατέπεσε πο
τε· μνημεῖα ποτὸν μόνος ᾅδης ἀπο
λύσαι· βοᾷ σοι ὁ ζωοδότης καὶ θεὸς
ὁ ποιῶν τοὺς ἐλθὼν λυτρώσασθαι· τὸ
ἁπλῆ καὶ πού σου σταυρός:-
ῥιζᾶ δὲ ἐμ μονάδι· ὑμνήσωμεν τῇ
νέᾳ· σκηνὴν τοῦ ἡλίου τὸν πρὸ αἰῶνος δοξάζοντα
καὶ πνεῦμα τὸ ὁμοούσιον ἡμῶν· καὶ ὁ μὲν

64

πρὶ· τὸν αἰώναρχον· καὶ ἀΐδιον θν:-
αμαρτίαι γεωργήτως ζημέλαι βεσαὶ γυμ·
τῆς ἀφθαρσίας· τὸν νεὸ πρὶν νεὸς ἀμ
πελος· ἐξ οὗ τῆς ἀναβλαστήσεως οἰκρου
μοι· ὡς οἶνον ἡμῖν πηγάζουσιν· τῆς
αἰωνίου ζωῆς:-
Ὁ χαῖρε ταῖς μυροφόροις προστάξας·
τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὔας
καταπαύσας· τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ
ὁ Θεός· τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κη
ρύττειν ὑπέταξας· ὁ σωτὴρ ἐξανέστη ἐκ τοῦ
μνήματος:· ὁ οἶκος
Ἐπὶ τὸν τάφον σου σωτὴρ αἱ μυροφό
ροι πορευόμεναι· πρὸς ἑαυτὰς δι
ηπόρουν τῷ νοΐ· κα ἐφθέγγοντο·
τίς ἡμῖν τὸν λίθον ἀποκυλήσει τοῦ
μνήματος· καὶ ἀναβλέψασαι ὁ
ρῶσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος·
τῇ μορφῇ δὲ τοῦ ἀγγέλου καὶ τῇ στο
λῇ ἐξεθαμβοῦντο· συνείχοντο δὲ
τρόμῳ· καὶ φεύγειν ἐνόμιζον· πρὸς
ἑαυτάς· ὁ δὲ νεανίσκος βοήσε· μὴ
φοβεῖσθαι ὑμεῖς· ὃν ζητεῖτε τεθνεῶτα·

Δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο
τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ· καὶ ταχὺ πορευ-
θεῖσαι, ἀπαγγείλατε τοῖς μαθηταῖς·
ὅτι ἐξανέστη τοῦ μνήματος:·
ζ Οἱ χερουβεὶμ μιμούμενοι παῖδες ἐν
τῇ καμίνῳ· ἐχόρευον κυκλοῦντες·
εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ
κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα· ταῦτα πάντα τὰ
διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ὁ ὑπερύ-
μνητος καὶ δεδοξασμένος εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας:—
Ὡς φιλάνθρωπος θέλων· πάντας σῶ-
σαι ἐκ πλάνης· οὓς ἔπλασας μέ-
σχον· προσηλωθῆναι τῷ σταυρῷ· ἵνα
τινὰς συγχωρήσῃς· ἀγνώμονας τοῖς π-
θεσιν· ταύτην τῇ σαρκί σου· ἅμα
νεκρώσῃς ὡς θεός· καὶ ᾅδου καθεῖλ.
σχεῖς ἐξαναστήσεις· καὶ τὸ σῶμα ἐν
τῷ σταυρῷ ὑψοῦμεν // τὰς σεαυτοῦ·
μος· τὸν σταυρὸν καὶ λέγομεν πρὸς ἐ-
αυτὸν τὰ ἔθνη· εὐσεβῆ ἀπαγγέλλω ἀγ-
θέ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ αὐτοῦ σῶσαι ἐλή-
λυθας· ταῦτα πάντα τὰ διὰ τὴν

παλαιὰν ἀγνωσίαν τὴν σήμερον· ὅθεν κ(αὶ) ἀλη-
θῆ· τὰς τοῦ παραδείσου πύλας
ἀνέῳξας Χ(ριστ)έ:·
ὑπόμνημα τοῦ στόματος κ(αὶ) γὰρ τὸ μ(ε)λ(λο)ν-
θέντα· τριήμερον ἐκ τάφου· ὡς
ἐπὶ [illegible] ἀρυθέ· ἱμαι ἐμαυληθὰ
αγνωρίσας τὴν δόξαν σου· καὶ
μὲν [illegible] πειρασμοῦ·
Ἀδὰμ μὲν ἀφελόμ(εν)· οἷα καπει Χ(ριστ)ὲ π-
λας· ἀδικες τεθνημένους:~
Υἱοῦ δὲ ἀμοιαι· [illegible]
[illegible] ἰδὼν [illegible] οὐκέτι [illegible]
τε Χ(ριστ)ῷ· ὁ [illegible] τοὺς [illegible] ἐν
λόγῳ οὐ κ(αὶ) ἤγειρεν ὁ [illegible] κόσ-
μον ἀστὸν οὐκ ἔσωσεν· τὴν ἀνάστα-
σιν ὑμῶν· κ(αὶ) ἀπὸ [illegible] · ἡ κ(αὶ)
ἤγερσε νεκρόν:~
Οἱ νεκροὶ θέντα φύλακες· μελετ-
ῶσιν ὅπως· ἐκλάμπει ὃν οὐκ εἶ-
δον· οἱ ἀγνώμονες [illegible] · ἃ γὰρ
ἐξαίφνης πάντα· οὐκ εἶδον οὐκ εἶ-
δον τό· πῶς κ(αὶ) λαθέντα τοῦτον μό-
νον ἀχόντα τέ· τὴν ἀνάστασιν ὑμῶν
μεν·

καὶ ὁ λίθος οὗτος· καὶ τὰ ἐντάφια Χριστοῦ·
ὡς νεκρὸν φυλάττετε· τὴν σφραγῖδα
τοῦ λίθου· τεθήκατε κραταιοί· φύλα-
κες φοβούμενοι κλοπῆς· ἰδοὺ ἐν ἀλη-
θείᾳ· ὁ τάφος ἐσφράγισται· πῶς
οὖν ἐξανέστη· Χριστὸς πρὸς [illegible]
οἱ ἐξαναστάντες· καὶ ὁραθέντες
τοῖς πολλοῖς:· δόξα
καὶ νῦν περὶ Δοξάσομεν· Τὸν υἱὸν καὶ
τὸ πνεῦμα· τὸ ἀλλόμενον τῶν· ἀκα-
ταπαύστως τὴν φωνήν· τριάδα μο-
νάδι κλῖ· ὃν [illegible] ἐλέησον· σῶσον π-
τὰς ἐν τρισ[illegible] τοῖς μονάς·
ὁ δεδοξασμένος εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·
ν τὴν [illegible] χάριτε· πῶς ἐχό-
ρισας ἱερέας· ὃν τρέμουσι δαίμο-
νες· ἀεὶ τῶν μαθητῶν ὡς θεόν· ἀμὴν
ὡς ἥκουν λήθη· ὡς οἱ δὲ μὲν σκεύεσιν·
πάντας θέλων τοὺς ἐξαναστά-
σω σταυρο τοὺς· ὁ λύσας τὸ μέσον
τῆς ἀρᾶς· ἐκ [illegible] τῆς διαμαρτίας
πικρᾶς:· ὠ η ιβ θέ
Πὸ μὲν τὴν καταπαυσιν· τῆς παρ-

τὸ θαῦμα· ἐν σημείῳ καὶ τῷ ὄρει· προ-
τύπων σαφῶς τὸ πάθος· ὑμνεῖτε εὐλο-
γεῖτε· καὶ ὑπερυψοῦτε· εἰς πάντας τοὺς αἰ:-
ι τοῦ ἡλίου αἴγλη· σκιὰ ἐπέλλον τὸ φό-
νον· τῶν Χ(ριστο)ῦ παθημάτων· καὶ ἐ-
γείνατο τὸν νεκροῖς· καὶ ὄρη ἐκλονοῦντο·
καὶ ἐδονεῖτο ἡ γῆ· καὶ ᾅδης ἐγυμνοῦτο
μᾶς ὑψώσας προτυπῶν· // το:-
τοῦ σταυροῦ τὸ σημεῖον· ἐν τῷ ὄρει ταῖς
χερσὶ· ἐκτείνας ποτέ· προτυ-
πούμενος σταυρικόν· τὸν μόνον τὸν Ἀμα-
λήκ· τῷ τύπῳ τοῦ σ(ταυρο)ῦ σου·
Ὦ Ἰουδαῖοι τοῦ φθόνου· πλῆρεις καὶ πονη-
ρίας· οἱ Χ(ριστο)ῦ τὴν ἔγερσιν ἀπειθοῦν-
τες· φθονερῶς· πιστεύσατε νῦν ὁρῶν-
τες· ὅτι ἀνέστη Χ(ριστὸ)ς ὁ τοὺς νεκροὺς ἐ-
γείρας· ὁ ἐγείρας νεκρὸν· τεταρ(ταῖον) // γείρας:-
ταῖον ἐκ τάφου· καὶ τῆς χειρὸς
τὸν νεκρὸν· πῶς οὐκ ἐφίσατε εἰς θ(εὸ)ν
παραλυτὸν ἐν κλίνῃ· ἀλλὰ Χ(ριστὸ)ς ὁ θ(εὸ)ς
ὁ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας:-
Ἰς ὁ φθονῆσαι τῶν φθόνων· καὶ λεπρο(ὺς)
καθαρίσαι· καὶ χωλοὺς ἀνορθῶσαι.

καὶ πεζεύσας ὡς ξηράν· τὴν θάλασσαν
ἀβρόχως· ἀμὴν Χριστὸς ὁ θεὸς· ὁ τοῖς νεκροῖς
ἐγείρας:·

ὑμνῶ τὸν πατέρα τὸν υἱόν· καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα· τὴν
ἁγίαν τριάδα· ἐν θεότητι μίαν· δοξά-
ζομεν νοοῦντες· ἅγιος· ἅγιος· ἅγιος ἐσαγῶ-
ν τῇ γαστρί σου ἁγνή· τὸν ἀείζωον ἄρτον·
φυραθέντα ἀφθάρτως· τῷ φυρά-
ματι ἡμῶν· ἐγέννησας ἀτρέπτως· ἕ-
να υἱὸν τὸν Χριστὸν· ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις:·

εἱρμός:·

[illegible] ὑπὲρ φύσιν [illegible]· συλλαβοῦσα
ἐν γαστρὶ τὸν ἐκ πατρὸς ἀχρόνως· προεκ-
λάμψαντα λόγον· ἐν ὕμνοις ἀσιγή-
τοις μεγαλύνομεν πιστοί:·

ὁ μὲν ὢν ἀρχόθεν λη[illegible]· ἐπιγνόντα σε ἔθνη·
κληρονομίαν εἴργεσθαι· νοητοῦ πα-
ραδείσου· τὸ μὴ αἰσθητικῶς τα-
πεινὸν τὸ δὲ καὶ μεστὴρ:·

ξένος καὶ πολλῶν σωτὴρ· ἐπιστώθης δι' ἐ-
μέ· ὁ δοὺς ἡμῖν τὸ σῶμα· καὶ τὸ
τίμιον αἷμα· εἰς βρῶσίν τε καὶ πό-
σιν· καὶ ἀπόλαυσιν ζωῆς:·

καὶ ζωοποιὸν πλευρὰν· χεὶρ τῇ θείᾳ λό-
γχῃ Χ(ριστ)έ· τὸ ἄχραντόν σου αἷμα· καὶ
τὸ τίμιον ὕδωρ· ἐπήγασας τῷ κό-
σμῳ· ὡς ἀείζωος πηγή:-
λογισθεὶς ἐν νεκροῖς· ὁ ζωώσας τοὺς
νεκρούς· ἐν τάφῳ γὰρ ἐτέθης· ἐκέ-
νωσας τοὺς τάφους· ἐσκύλευσας
τὸν ᾅδην· ἀνέστησας τὸν Ἀδάμ:-
ξαμ ἐπησίν· ἐδεσμεύθη ὁ ἐχθρός· ἐ-
σκυλεύθη ὁ ᾅδης· ἐγυμνώθησαν τοῦ
φοι· ἡπέρ θησαυροί καὶ τοῦ· προσκυνοῦσι
Τίς ὁ κλέψας τὸν νεκρ(ὸν) τὸν σὸν Χ(ριστ)έ·
μάλιστα οὐδὲ καὶ στιγμήν· αἰγομαιοι
τί πλανᾶσθε· ὁ Χ(ριστὸ)ς ἐξανέστη· καὶ
λέλυνται τοῦ ᾅδου· τὰ δεσμά· καὶ
οἱ μοχλοί:-
Ἄναρχος εἶ ὁ π(ατ)ήρ· ἀκτίστος εἶ ὁ υἱὸς· συνά-
θρονον καὶ τὸ πν(εῦ)μα· ἓν τὰ τρία τῇ
φύσει· καὶ τρία τοῖς προσώποις
εἷς Θ(εὸ)ς ἀληθινός:- ✠
Χαῖρε τῶν πιστῶν ἡ ἐλπίς· χαῖρε σκέ-
πη κραταιά· χαῖρε μ(ήτ)ηρ καὶ δού-
λη· χαῖρε νεφέλη κούφη· χαῖρε θε-
ος ἐμμήτορ

ἡ χαρὰ τῶν γηγενῶν:
κὶ ὑπηγόρευσαι: ἡ αὐτῶν μυροφόρων:
μυσταῖς κεσ αἰκοῦν τὸ σθῆτε· φθογγὴν
αἰ ταλλὶ αἴστε κες· τὸ ρῆμα γνομαῖ δῆμα π
τήσαι· φθορὰς ἐξῆ πειρασκός μου·
Δρομαῖ με τε φίλοις εἰ πάστε· τοῖς ἐ
μοῖς βοᾶ πέλιαι· βούλομαι γὰρ
τὸ πλῆθος μου μου χαρὰν ἐκεῖθεν αὖ
τοῦ σαι· ὅθεν προῆλθεν ἡ λύπη:
ἐς τὸ τὸ αἶμα ὅ, ἀμιαντὴ τοῦ θ(εο)ς καὶ δ
ατακορ ποσθῆ : πασ ἴερ ἦμα μου σὴ μοι:

[illegible] ρας εἰς Χ(ριστ)ὲ Χ(ριστ)ὲ, [illegible]
[illegible] ἐξ ὕλους:

Ταῖς μυροφόροις σε Χ(ριστ)ὲ· λίαν ὄρθρου προσ
ιέναι πεζῇ τοῦ· τὴν τοῦ μνήματος τὸν
ζωήν· μύρα καὶ ἀρώματα· ἔχον
σαι ἦλθον τὸ καὶ τὸ πόθου δακρύ
σαι· ὅμως τὴν ἡμῶν σωτηρίαν· χαίρου
σαι κοινώσατε πᾶσιν· ὅτι ἐξεγήγερται
σαι ἐν ὄβραχ μυ ἰωσὴφ· // ὁ κ(ύριο)ς:
σε χεροῦν νεκρὸν καθωσὰρ μα· τὸν βα
σιλέα Χ(ριστὸ)ν· ὑμνοῦσι σου προσφέροντες·

ρ̄ου κατάγομ τα μακαρίζομε(ν)
χ(ρι)στὲ σου· καὶ ὅμματα θεῖα· σὲ κο
μεμ παλαι μας σου· διὰ μομ τα ἥλιομ·
λόγομ καὶ θ(εό)μ ἐπὶ τα φου· φέρομ κατα
τέθη καὶ ὅθεν· καὶ τίμαμ ἥμαν πό
θω σου γεραίρομεν:–
φθη ἡ πηγὴ γῦρις ἡμῖν· τῶν θεο
πρεπῶν μυροφόρων· καὶ ἰωσὴφ
τοῦ σοφοῦ· ἄλλος ὡς παράδεισος,
πηγὴ παρέχων ζωῆς· ταύτης χάρι
τος μυστικά· ὁ μυρεζων οἶκος μυ
βρύει τῆς ἐγέρσεως· χ(ριστο)ῦ παρ ὑθροι θερ
μῶς· ἠχή φη· τῶν μυστικῶν ἑορτάζειν
κραυγάζει δόξα τῶ δόντι πλουσίως
τοῦ ἀμαρτάνουσιν τοῖς πέρασιν:–
αἱ τοῦ μνημείου [illegible] δόξα [illegible] χ α
υροφόροι γυναῖκες· τῶ τάφω [illegible]
σελθοῦσαι· ζητεῖτε τὸν ζῶντα ἐν νε
κροῖς· ἀνέστη ὁ κ(ύριο)ς· θαρσεῖτε [illegible]
τέλος:– [illegible] τῆς η΄ [illegible] χ(ριστο)ῦ β :
ομ προσάγομεν [illegible] μυστικὸν [illegible]
[illegible] μαρτυρικὸν [illegible]
[illegible]

Τῷ φόβῳ οὖν ἤλθομεν αἱ γυναῖκες· ἐπὶ
τὸ μνῆμα· ἀφικόμεναι τὸ σῶμα σου
μυρίσαι ... δεῖξον σοι· καὶ τοῦτο
μὴ εὑροῦσαι· διηπορούμεναι ἀλλήλαις·
αἰτιώμεναι τὴν ἀνάστασιν· ἀλλ' ἐ-
πέτασε ... τέλος καὶ εἰπεῖν·
ἀνέστη Χριστὸς δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέ-
γα ἔλεος·: ἦχος β' [illegible]
[illegible] χ β

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος σφραγισθέν-
τα μὴ κωλύσαι τὴν ἔγερσιν τῆς
... ἀλλὰ παρέσχες Κύριε Χριστὲ
σκύλα τῷ θανάτῳ ... ἐπὶ μέγε-
... ἀνομιῶν ...
καὶ φόβος ἐμπελάζει· ... Χριστὲ μα-
ζομεν· ... πολλῶν·
ἀλλ' ... ὁ δὴ ... με
κε· ... σῶσον με·:
Τὸν περιβόλαιον ... ἐμμε
φέλες· ἔχομεν οἱ ἅγιοι περὶ κόλπων
ἐν τῷ κόσμῳ· ... σῶμα ...
ἀμώμων ὑπὲρ ... καὶ τὴν ...
ψυχὴ τῶν ... δούλων κατήρτισεν·

αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις· καὶ ἡμᾶς ἐλευ-
θέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ· σῶτερ κ(αὶ)
σῶσον ἡμᾶς:- θ
υ πάλαι τῇ χειρὶ ὑπάρχων ἐκ τῆς γῆς·
σοῦ μεταπαθεῖ ἀσ ἀξίως σον ἡμᾶς.
ἀνέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα
ἐδόξασαν ὡς ἄξ τὴν δικαιοσύνην σου·
τὸ χαῖρε κοινὸν μέν σοι· ὡς πρέπει ὅ καὶ
κρινῆ· ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστρά-
τηγος:- Οἱ καινὸν τῆς ἑορτῆς ἐκ
τῆς ἀρχῆς εἰς ἡ κ(αὶ) τοῦ μεσονυκτίου δ
εἰς τ(ὸν) ς κ(αὶ) α θ(εοτοκίον) ἦχ(ος) β ταῖς αἰνέσεσιν:-
Τὰ μύρα θερμῶς τῷ τάφῳ προσ-
κομίζουσαι· τί κλαίετε σῶτερ· ἄγγε-
λον τῇ λαμπρότητι· τὰς ψυχὰς κατα-
λάμποντα· καὶ θ(εὸ)ν σε τὸν λόγον ἐκ νεκρῶν
τὸν· καὶ μαθηταῖς βοῶν πάντως·
ἀνέστη ἐκ τάφου· ἡ πάντων ζωή:-
εἰς τοῖς αἴνοις ἦχ β
Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις· σὲ δο-
ξάζειν κ(ύρι)ε· ὅτι δι' αὐτοῦ σταυροῦ τὸν
θάνατον κατήργησας· ἵνα δείξῃς
τοῖς λαοῖς· τὴν ἐκ νεκρῶν [illegible]

ἀπαθῆ· ὡς μόνος φιλάνθρωπος:- [illegible]
ὧν πε προσπταιόμενων μοι δεινῶν· ἐμμό-
νων τῶν αὐτοπτῶν· ἐπὶ τοῖς σοῖς κατα-
φρονῶ ποῖκτιρμοῖς· τελῶ μεταμελό-
μενος· καὶ πόρνης τῆς δακρύσα-
σαν· καὶ τὸν ἄσωτον υἱόν· διὸ καὶ
πρὸς σὲ ταπεινῶς ἐλεῆμον· πρὶν
με καταδικάσῃς· φεῖσαί μου ὁ
θεὸς καὶ ἐλέησόν με:· μαρτυρικὸν

Ὑπὲρ χριστοῦ παθόντες μέχρι θανά-
του· ὦ ἀθλοφόροι μάρτυρες τὴν
χάριν ἔχετε εἰς ὅμοιον ἐν χειρὶ θεοῦ·
καὶ κατὰ κόσμον ὅλον δορυφορεῖ-
τε ὑμᾶς τὰ λάλται μοναχοὶ ἱερεῖς καὶ
βασιλεῖς προσκυνοῦσιν· καὶ λα-
οὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι· σὺν
μήθω ὑμνοῦμεν· ὕμνος τίμιος ἐ-
γαμ τίον χριστοῦ· ὁ θαυμαστὸς τῶν μόστ-
ιμ αὐτοῦ:· [illegible]

Ἦλθομεν ἐπὶ τὸ μνῆμα καθὸ ἡ Μαγδα-
ληνὴ Μαρία· ζητοῦσα τὸν χριστὸν
καὶ τὸν ἄγγελον εὗρον· ὡς ἀστραπὴν
καθεζόμενον ἐπὶ τὸν λί[illegible]

πορθούμενον τοῦτον· ὡς ὅπλον μεγάλης δόξης
πολλῆς· αὐτῷ δὲ προσκυνήσωμεν τὸν λαόν· δό-
ξα αὐθέντῃ τῷ ἀναληφθέντι:~
ὑμᾶς ὀρφανούς· οὐ περιγόμενος συνῆξα· ὁ κς
τοῖς φίλοις ἐβόα ἀναλαμπόμενος· ἤκουεν πνα
τοδίον:~
τέλοι τῆς σοφοῖς· ἐβόων ὁ μάκαρ ἀποστόλοις· ὡς ἄν-
δρες γαλιλαῖοι· ὃν τρόπον καθεωράκατε· αὐ-
τὸς πάλιν ἐλεύσεται:~
ἀνελήφθη ἐν χαρᾷ· ἀπὸ τοῦ ἐλαιῶνος· οἱ
μαθηταί σου χριστέ· δοξάζοντες ὑμνοῦν-
τες· τὴν θείαν σου ἀνάληψιν:~

καθορώντων τῶν θείων σου μαθητῶν
μετ᾽ ἀνελήφθης ἐν δεξιᾷ εἰς τὰ ἐπουράνια
καθίσας ἐν δεξιᾷ τοῦ γεννήτορος· ὁ τοῦ
...ριτος· ὑπερούσιε λόγε· καὶ ὡς εἶ πεσα ἀ-
...λας· τὸν παράκλητον· ὁ ὅπλον ἐπι-
...τελοῦντας· τοὺς σοφοὺς καθη-
γητὰς ... σου κε:~
... ἦχ. ... τὴν σε.

καὶ ἄτρον καὶ θαύματον ὁ ἀθαύματος· ἔθε-
λουσίως ὑπέμεινας· καὶ ἐτάφης τριήμερος· ἀ-
ναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν· μεθ' ἡμέρας τεσσα-
ράκοντα· ἀνελήλυθας ὅθεν πρώην
κατῆλθες εἰρήνην βραβεύσας· τοῖς ἐπὶ γῆς
καὶ πᾶσιν τοῖς· προσκυνοῦσι τὸν τῆς πεντηκοστῆς:—
νεφέλαις ὡς εἶδόν σε· ἐπαιρόμενον Χριστὲ·
οἱ σοφοὶ ἀπόστολοι· θρῆνον σὺν δάκρυσιν·
μὴ ἐάσῃς ὀρφανούς· οὓς δι' οἶκτον ἠγά-
πησας· ἀλλ' ἀπόστειλον· ἐφ' ἡμᾶς
ὡς ὑπέσχου παμοικτίρμον· τὸ πανά-
γιόν σου πνεῦμα· φωταγωγοῦν τὰς ψυχὰς
ἡμῶν:·

Ὅτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα· τοῖς
μόνας μιμηθέντας τῶν μαθητῶν τοῦ
Χριστοῦ· ἀλήκτον ὕμνον εἴπωμεν· ...
ἔλαμψαν ὡς οἱ ἀπόστολοι μετὰ δοῦ· βοῶ-
μεν· ἀναβλέψωμεν ἐν ἀλαλαγμῷ
φωνῆς ἐλπίζος ἵνα ῥύσωνται τὰ
τῶν βροτῶν· ἐκ τῶν σκανδάλων [illegible]
λάμπρος· καὶ φω[illegible] ἡμῶν:

αἶ μαι Καὶ μο πρε πει σοι ὑ βρό πεισ σαρ κώσις·
εἰς ὁ μοιο σαν ἀ χθη· ἤ ἐ μοι θεῖ σα. Γέ νω. θεοῦ
παν το κρά τορι:
λαμ ψεν ἡ φαι δρα· καὶ παμ φι τος ἡ με
ρα· τῆς τοῦ δε σπό του θεί ας· προς ὁ μῶν
ἐμ ὁ δου· λαμ πρύ νου σα ταοῦ μαθη τα·:
χι
σοτι
σπερ τοῖς μαθη ταῖς· ἀ πέ στει λας ἐξ ὕ
ψους· τὸ σύμ φυές σου πνα· καὶ τὸ λα
μ(ἐ)σσου πέ μψον· Χριστὲ σῶτερ τὴν χάριν σου:
ε΄
Ἐ ἀ μαι λαι μμαι νο μεν ὅ σου· ὅ θεν οὐ κέ
χω ρί σθεις· αἱ στρα τιαὶ τῶν ἀγ γέ λων·
καὶ πάν των τῶν ἀ σω μά των· ἐ μάλα
λαι Γενο ὦν τοῖς σαῖς μοι πέ ρας δυ ὠ α με
σιν· ἀρ χαγ γε λοι ἄρ χον τῶν ἡ μῶν·
αἱ ἀ σελ ... ὁ βα σι λεῦ τῆς δό ξης
... δρό μος ὁ χε ρου βι κός· ἀ νέ λα βέ σε
... σαρ κος κὲ δό ξα σοι:–

ρος ... ορα πά λιν δρο μέως.

παντουργὲ τοῖς δούλοις σου μὴ καταλί
πῃς ὀρφανούς· οἱ μαθηταί σε κατεῖδον
σε· ἀναληφθέντα πρὸς πατέρα ὡς φιλάνθρωπε·
ἰκλῖμοι δ' οἶκος μοι τῶν θείων μόνων· τὸν τῆς
δόξης κύριον· ἀναληφθέντα σε ἐκ φάραγγος·
μετὰ σαρκὸς θεασάμενοι· πύλας ἄρω μά
ἀλλήλοις ἐπάρθητε·
ληρώσας ἀγαθέ· πρὸς τὴν εὐδοκίαν· ἐν μῶσα
σθαι τοῖς ἄνω· τοῖς κάτω ὁμελήφθης ἐν δόξῃ
ὡς τὸ πρότερον·
ἦλθες πρὸς τὸν σὸν γεννήτορα οἰκτίρμον· ὁ
θεμοῦ κεχωρίσθης· καὶ ὕψωσας τὴν κάτω
κειμένην φύσιν δέσποτα·
ἐφελκύσε φωτός· ἀνελάβε νεφέλας ὅρος· καὶ ἄγγε
λοι ἐμφόβως· καὶ πρὸ μαθητῶν κόψονται ὅτι θεῖ
αν σου ἀνάληψιν·
μελήφθης ἐν δόξῃ· ἐν τῷ ὄρει τῶν ἐλαι
ῶν Χριστὲ ὁ θεὸς· ἐνώπιον τῶν σῶν μαθη
καὶ ἐκάθισας ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς ὁ τ[illegible]
τα πληρῶν τῇ θεότητι· καὶ ἀπέστειλας [illegible]
ἡμῖν πνεῦμα ἅγιον· τὸ [illegible] καὶ στη
ρίζον· καὶ ἁγιάζοντας [illegible] ἡμᾶς [illegible]

ἣν ὑπὲρ πάντων τελέσας σφαγήν· τὸ
ὄρος κατέλαβες· τοῦ ἐλαιῶνος Χριστέ· ὅθεν
ἀφέστηκε ἐμῶ πιον τῶν μαθητῶν σου·
εἰς οὐρανοὺς ἐνδόξως ἀναφερόμενος· διὸ τὸ μυ-
στήριον καταπληττόμεναι· ταῖς ἀνωτέ-
ραις ἐκραύγαζον· αἱ κατωτάταις· ἄρατε
πύλας καὶ εἰσελεύσεται· ὅθεν ἐξῆλθεν τῶν
ἀπάντων ὁ βασιλεὺς ὃν θεὸς ὡς εὐδόκησεν·
παράδοξος τοῦ κόσμου σωτηρίαν ἐργασάμενος:–
[illegible] ὧν μαθητῶν ὁ χορός σε ὡς ἑώρα· ἀνα-
λαμβανόμενον ἔλεγε δέσποτα· ποῦ μένων
ἀπαρεῖς τῶν φίλων σου καὶ ποῦ πορεύῃ·
ὁ ἐν χερσὶ σοῖς ἔχων τὰς ὑμετέρας του· ὑμᾶς
[illegible] λείψαντες· ἀπάντων σοῦ τοῦ θεοῦ· ἢ
[illegible] θήσαμεν χαίροντες εἰς τὸν αἰῶνα·
[illegible] ἐλπίδας ἔχοντες ἔσεσθαι· μὴ
[illegible] λίπῃς· ὀρφανοὺς ἡμᾶς· ὡς ὑπέσχου
[illegible] ἡμῖν βασιλεῦ ἀγαθέ· τὸν παράκλητον
[illegible] ὃν ψυχῶν ἡμῶν:–

ἐλέῳ ταύτην παρέχομεν πολυχρόνιαν·
τοῖς φίλοις σου δέσποτα· ἐμοῦ ἀπογνόσ·
ὁρᾶτε φίλοι πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὑ
μῖν δὲ πέμψω πνεῦμα παράκλητον· ὑμεῖς
δὲ κατήφειαν παῖδων ἐκρύψατε· οὐκ κα
ταλείψω τὰ πρόβατα ἀπεροίμενα· οὐ
κέτι πλήσσομαι ὅσω ἠγάπησα· θείαν ἐξ ὕψους
ἐνδυνάμενος· δυναστείαν πορεύεσθε ἐ
λάρον· ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη κηρύσατε εὐαγγέλια:·

γέγονε ὅθεν ἐν αὐλαῖς ταῖς κενοῖς· ἦχος ἐν φωνὴ σάλ
πιγγος· τοῦ ἀνυψῶσαι· τὴν πεσοῦσαν ἐκ ὁ
ματοῦ ἀδάμ· καὶ ἀποστεῖλαι πνεῦμα πα
ράκλητον· τοῦ ἁγιάσαι καὶ φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν:·
λάμψεν ἡ φαιδρά· καὶ πανέορτος ἡμέ
ρα· τῆς τοῦ δεσπότου θείας· πρὸς οὐρα
ἀνόδου· λαμπρέων οὐσα τὰ σύμπαν τα

στι

ἀεὶ μου καὶ μονοπρεπής· ἡ βροτ...
φίως· εἰς ὄνομα ἀνήχθη· ἤνενώ θει...
λόγια θεοῦ τὴν το...

ς περ τοῖς μαθηταῖς· ὃ ἀπέστειλας ἐξ ὕψους
τὸ συμφυές σου πνεῦμα· καὶ τῷ λαῷ σου ὑπερ-
φον· χριστὲ σῶτερ τὴν χάριν σου·
ἐν ἀναλάμψαι μεταμμορφούμενος σου· ὅθεν οὐκ ἐ-
χωρίσθης· αἱ στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων· καὶ
πᾶν τῶν τῶν μαθητῶν σου· ἐναγαλλιά-
σεις κόσμων ταῖς ἄνω τέραις δυνάμεσιν· ἀ-
ράτε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν· καὶ ἐσε-
λεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης· ὁ γὰρ θρό-
νος ὁ χερουβικὸς ἀνέλαβεν τὴν σάρ-
κας κὲ δόξασοι·

ρος τὸν σὸν γεννήτορα πάλιν δραμοι-
σας· παντουργὲ τοὺς δούλους σου μὴ
καταλίπῃς ὀρφανούς· οἱ μαθηταὶ ὡς
κατεῖδον σε ἀναληφθέντα ταῖς ὄρων φιλάμε·

... τοῦ ὄρους ἀπελθόντι τοῦ ἐλαιῶνος· ὁ ἐ-
λεημοσύνης αὐτὸ θεοχάρηκε· φωτεινὴ
γὰρ νεφέλη ἐκ τῆς γῆς ὑπέλαβεν· ὁρῶν-
των τῶν μαθητῶν σου θαυμαζόντων κα-
βοώντων πύλας ἐπάρθητε ταῖς ἀ-
μοτέραις στρατιαῖς·

μεθ' ὧν σε βασιλέα ὑμνεῖ· πᾶσα κτίσις
τὸν πάντων θεόν:-

ὧν μνείαν ποιοῦμεν σήμερον νεκρῶν· ὅπλαν τ
κατ' ὄνομα καὶ ἐν πίστει ὡς ζήσαντας βίον
σεβῶς· μὴ ἐν μέμψει τελέσαντες οἱ πιστοὶ τ
σραι καὶ Χριστοῦ· ἀμνημόνευτοι μείναντες τῶν
ἐκ νεκρῶν· τούτοις ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως ἀ
πολογίαν αἰτοῦμεν θεέ· δοῦναι αὐτοῖς τῷ
κ… τῶν πάντων κριτῇ … τῆς
δεξιᾶς αὐτοῦ παραστῆσαι τοὺς [illegible]
ἐν χαρᾷ· ἐν μερίδι δικαίων· καὶ ἐν
πίστει κληροφορίαν … καὶ ἀξίους γενέ
σθαι τῆς οὐρανίου βασιλείας σου:-
τῷ οἰκείῳ … ματι [illegible] … ἐκ

ἀ(μ)νήμος· καὶ θαυμάσας σου θαυμάσια τοῦ
πικροῦ ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς· καὶ ζωὴν
τὴν αἰώνιον· παρασχὼν τὴν ἄνω βασιλείαν
Χριστὲ πάντας τοὺς ἀναπαυσομένους Χριστὲ· τοὺς κοιμη-
θέντας ἄρρενας· ἢ θηλείας· ἢ ἐν ἐρήμοις καὶ πόλεσιν·
ἢ ἐν θαλάσσῃ ἢ ἐν γῇ· ἢ ἐν παντὶ τόπῳ·
βασιλεῖς ἱερεῖς ἀρχιερεῖς· μοναχοὺς καὶ
μιγάδας· ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ παυθέντας· καὶ
ἀξίωσον τούτους· τῆς οὐρανίου βασιλείας σου:–
Ἡ ἐκ μὲν χρόνων ἑτέρου σου Χριστὲ· οὐκ ἔστι ὁ θαύματος
κύριε ἐκ τῶν θαυμένων ... βῶς· διὸ αἰτοῦ μὴν
ἐκτενῶς· τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον· ἐν αὐ-
λαῖς σου καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ· τοὺς διὰ
παντὸς μέχρι σήμερον· λατρεύοντάς σοι
καθαρῶς· πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν· φί-
λους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς· ἅπαν τὸ ἀξίον ταῖς
τοῦ βίου λειτουργήσαντας πιστῶς· καὶ πρὸς
σὲ ἀποδημήσαντας πολυειδῶς καὶ πολυτρό-
πως ὁ θεός· καὶ ἀξίωσον τυχεῖν· τῆς οὐρανίου
βασιλείας σου:–

σάμ τε· δι' ὅσα πίστα μετὰ Χ(ριστο)ῦ· τελουμένων τῶν μνή-
μην ποιούμεθα· τῶν μετὰ πίστεως ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν· [illegible]
τοῦ αἰωνίου πυρὸς αὐτοὺς ῥῦσαι· τοὺς πίστει
κοιμημένους καὶ ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου·
ἀθεωρήτων κριμάτων σου Χ(ριστ)έ· πάνσοφος σὺ ὁ προ-
ορίσας ἑκάστου τέλος ζωῆς· τὸν ὅρον καὶ τὸν
τρόπον· διὸ οὓς ἐκάλυψε τάφος ἐν πάσῃ χώ-
ρᾳ· ἐν τῇ κρίσει σου σῶσον παμοικτίρμον·
ρους τῆς ζωῆς ἀκλεῶν ὁδούς· πάντας τοὺς ἀ-
φυπνώσαντας· ἐκ τῆς τοῦ βίου νῦν κατό-
ἡμέρας ἀμετρήτου· ὅσους δεῖ χρόνους· ἱερεῖς ὀρ-
θοδόξους· βασιλεῖς τε καὶ τὸν [illegible]λλομένους·
ὅσουσπερ κατεκάλυψεν ὕγρον· καὶ πόλεμος
ἐθέρισεν· σεισμὸς δὲ οὓς συνέσχε· καὶ ἐκ
μάλ φονμῶν τῶν· καὶ πυρὸς ἐκ θηρὸς [illegible]
τῆς ὧν ἐλέησον· ἐν μερίδι τάξον [illegible] δικαί-
ων ταῖς [illegible]ρῶν ταύτης ἀρκοὺς· [illegible]

του ὑπὲρ ἡμῶν· ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ παντὸς
γένους ἀνθρώπων· πρὸ τοῦ κριτηρίου σου· ἀπη
σον ἀκατακρίτους· σοὶ τῷ κτίσαντι ἀπολογη
ρίαν μίαν φύσεως ὑμνῶ· πρόσω ; μένουσ:-
παράκληθι τὸ ἄχραντε· φέρμη τὸν πρὸ αἰώνων τοῦ
γεννηθέντα· καὶ πνεύματα τὸ ἅγιον· ἀναρχομένα
σελείαν· δροσισθὲν θεότητα ταμίαν:-
ν τοῖς· σὺ ἐφάνης ὁ ὤν· ἐπὶ τῆς γῆς μεγαλό
τερος· τοῦ ἀμνοῦ ταὐτοῦ ποιμένος· ἀμύνα φωτε
παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν· ἥλιος ἐν
τῷ κόσμῳ· ὁ δεσπότης ζῶν τῆς δικαιοσύνης:-

ἀρεύσαις ἐν τῇ χειρί σου λόγε τὸ σῶμα
ἐν τῷ φωτισμῷ τῆς ἀληθείας ἐπιγνώσεως·
ἀρέσωσιν καὶ ἡμεῖς πνεῦμα ποιῶμεν ποιθότα χρ
ιστοῦ διαμύσαντας τὸν τοῦ βίου δρόμον διὰ:
ἐν δόξῃ· ἀσεβῆ· τῆς δικαιοσύνης ἀναδύ
σαντες στέφανον· ἀξίους ὁ θεὸς· καὶ αἰωνί
ας θεῶν ἀπολαῦσαι:-
πάσας φύσις τῶν ἐμαλίων Κ... πεσεῖν·
ἔλαβε καταφρονήματοις τοῖς κρίμασιν· ἀ
μαρτων ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρα
δόξης:-

οὓς ἐφ' ἡμῖν [illegible] ἀφαρπασθέντας· κατα-
φλεχθέντας ὡς ἀρνία· καὶ ἐναποψύξαν-
τας ἐν κρίοις· καὶ πάσχοντας τῆς ἀνάπαυ-
σον ὁ θεός· ὅτε τὰ πάντα τὰ ἐμπυρίδια [illegible]
ἦν ἅξει ταύρων χρόνον τοῦ βίου θάλασσαν· [illegible]
των Χριστέ· ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτου σου ζωῆς ἀξίω-
σον· χειμῶνι [illegible] δραμεῖν· τὴν ὀρθόδοξον
ζωὴν κυβερνηθέντας:-

Ὁ ἡ τῆς θεοῦ θεῖαν μονάδα· εἰς τριάδα πρό-
σωπα ἁπλῶν· ἀλλὰ τῇ μιᾷ ἐπουσιώ-
τητι ταὐτὸν μένει· ὡς φῶς γὰρ ἀπαράλλακτον·
[illegible] ὁρᾶται εἰς μονάδα:-
Καὶ τὸ μόνον τὸ θαῦμα· πλὴν γὰρ ἀν-
δρὸς κυοφορεῖς τίκτουσα· δι' ὃ ἀγγέλων
πληθεῖς καὶ βροτῶν γένος ὑμνεῖ [illegible]
[illegible]:-
Δεῖ ἡμᾶς ὑπομνήματα πρὸς καὶ θαυμα-
καὶ νεκρώσας τὸν ᾅδην καὶ ἐξεγείρας
βροτούς· τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν
ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος θεός· ἐν τῇ φρικτῇ
καὶ φοβερᾷ ἐλεύσει σου ζωοδότα· ὡς ἔ-
χων [illegible] ἐλέους καὶ βασιλείας ἀ-
ξίωσον:-

ἐθῶν προπατόρων· πάντων καὶ πορθ[illegible]
των· ἐκ τῶν πορθούντων ἐχθρῶν καὶ μέχρι τοῦ με-
σχάτου· ἐν δυμονίαι θανάτου τῶν καὶ ὑπὲρ πα-
σι· [illegible] των μνημονεύομεν πατέρων ἡμῶν:-
Μόρκῃ μονάδι· ἐν τῷ ποικέρχειας τὸν βίον κα-
ταλύσας ἀφθάρτων ἐν τῇ Ἀσίᾳ μονάδι εἰκο-
τε μονάδας μέσον πρεσβύτας· μετὰ
[illegible]ων Χριστὲ σχίσωσον:-
Ὃν ὤμειλε ψυχὴ καὶ ἵππος σὺν ἁρπάσας·
χείλη ζαχύων· καὶ ὄμβρους πλεονάσας·
οὓς δὲ ἐπέπληκε πλῆθος· καὶ χοῦς συνέσχε·
Χριστὲ σῶτερ ἀνάπαυσον:-
Ἡ λύπης καὶ χαρᾶς ἐλθούσης παρ' ἐλπίδα·
τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ παρευθὺ ἀλλάξαντας τὸν
βίον· ἐν ἡμέρᾳ παθόντας ἢ δὲ ὁ πάλα-
παι· Χριστὲ σῶτερ ἀνάπαυσον:-
Ἑνὸς ὁ τ' ἐν· καὶ τριὰς ἡ θεότης· ὁ λη[illegible] τρισὶ
προσώποις ἀμερίστως· πατὴρ γὰρ υἱὸς καὶ πνεῦμα
ἀδιαίρετον· ὃν προσκυνοῦμεν ἐν φόβῳ μία:-
Θεῖον ἡ μήτηρ ὑπὲρ χάρις σου θεέ· κλυδωνιζομένους
ὅλους ἁμαρτίαις· ἐς ὅρμας λιμένα με-
κυβερνήσας.

ἐκ λύτρου μεγάλου κἐκ τῶν τοῖς ᾠδεῖ μῶν:~

καὶ τοῦ μνημόσυνα τῶν θανέντων
εὐσεβῶς· ἐκ τοῦ αἰωνίου σήμερον· ποι
ούμενοι κ(ύρι)ε· ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· πάν
τας ἀνάπαυσον μετὰ τῶν μαρτύρων σου:~
κ πάσης οὓς ἔλαβες πένητας καὶ πένητας·
ἐν βασιλεῦσιν ἢ ἄρχουσιν· ἢ ἐν μονάζου
σιν· ὀρθοδόξους οἰκτίρμον· τῆς αἰωνί
ου σου λύτρωσαι κολάσεως:~
πάντων ὅσους ἔπλασας· τὰ συμφέροντα
εἰδὼς· οἷς παρεχώρησας κ(ύρι)ε· ἀθρόοις συμ
πτώμασιν· παρ' ἐλπίδα τεθνάναι· ῥῦσαι
κολάσεως πάσης ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν:~
υρος φλέγοντος· καὶ ἐκ σκότους ἀφεγγοῦς·
βρυγμοῦ ὀδόντων· σκώληκος ἀλήκτως κολά
ζοντος· καὶ πάσης τιμωρίας· ῥῦσαι σῶτερ ἡμῶν
πάντας τοὺς θανόντας πιστῶς:~
μόθρομεαι μαρχε· τρὶ σοῦ πόθω τεμομαι·
ἢ διαιρέσει τῶν ἐμῶν σῶν· καὶ ἐκπολί
ἔχουσα· τοῖς προπόποις τῶν φωτῶν
ἐγκώμιας σύσσωμον· θέλημα τ... ...:

ὑπὲρ τὰ πυρίμορφα σεραφεὶμ ὑψώθης
σὺ ἁγνή· τιμιωτέρα λογισθεῖσα πάντων· τῶν
τούτοις ἀπροσίτων· ἣν τὸν οὐρανόν· σαρκώ 77
σει θεώσαντα· τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα:-

75

οὐ θαυμάσ...
θευσισσ·
ἐν

σὺ εἶ θεέ μου· ὁ παντοκράτωρ ... ἀσώνευσε
κ(αὶ) τῆς ῥίζης ἀμβλεῖ λέ· σοῦ ἄνθος ... χωμ...
ζωῆς· Ἰεσσαὶ προπάτορ ἀμακάρ ... ἐμ·
ὁ σωζόμενος μου ἐκ τῆς αὐγῆς μετ' ἀνθρώ(πων)
Χ(ριστ)ὸς ὁ Θ(εὸ)ς ἡμῶν·:

ὕπνος μόνος ὕπαρ χεῖσα ἀθάνατος· ὁ ...
... ἄρασα τὸν μ(ε)γ(ά)λ(ου)· οἱ βρο(τοὶ)
... ω ... ω ... σαβεῖς ...
ἐλεεῖσθε
...ῆκρ

σταις λωλεῖν παρεσκεύασεν· ὅθεν τὸ παρά-
δοξον· τοῖς μὲν ἀπίστοις μέθηκε μομέζου·
τοῖς δὲ πιστοῖς πρόξενος· ὅντης ἐλλάμψεως·
καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον θεὸ μεθαφιλάνε:-

Βασιλεῦ οὐράνιε παράκλητε τὸ πνεῦμα τῆς ἀ-
ληθείας· ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάν-
τα πληρῶν· ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζω-
ῆς χορηγός· ἐλθὲ καὶ ἐνσκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος· καὶ
σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν:-

Γλώσσαις ποτὲ συνεχέθησαν· διὰ τὴν τόλ-
μαν τῆς πυργοποιΐας· γλώσσαις δὲ νῦν
ἐσοφίσθησαν· διὰ τὴν δόξαν τῆς θεο-
γνωσίας· ἐκεῖ κατεδίκασε τοὺς ἀσεβεῖς
τῷ πταίσματι· ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τοὺς
ἁλιεῖς τῷ πνεύματι· τότε κατειργεῖτο ἡ ἀφω-
νία πρὸς τιμωρίαν· ἄρτι καινουργεῖται ἡ
συμφωνία· πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν:- εὐ-
λογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν· ~~ὁ πανσόφους~~
ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας·
καταπέμψας αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ δι᾽ αὐ-
τῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας Χριστὲ δόξα σοι:

ἣν μεθέορτον πᾶσι· καὶ τελευταίαν ἑορτῶν·
ἑορτάσωμεν φαιδρῶς αὐτὴν ἐπὶ πεντηκοστῇ·
ἐπὶ τελείας συμπληρώσεις καὶ προθεσμίας·
ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ τοῦ παρακλήτου· κατέ
βη ἐπὶ γῆς ὥσπερ ἐν εἴδει γλωσσῶν· καὶ μα
θητὰς ἐφώτισε· καὶ οὐρανομύστας ἐφώτισε·
τὸ φῶς ἐπέστη τοῦ παρακλήτου· καὶ τὸν
κόσμον ἐφώτισεν :-
τοῦ πατρὸς πηγῆ· ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῇ θε
πυρφόρους ποταμούς· μεριζομένη μονὴ τοῖς·
τοὺς ἀποστόλους ἐδρόσισε φωτίζουσα· καὶ
γέγονε μὲν αὐτοῖς μέ φως δροσῶδες τὸ πῦρ· φω
τίζουσα αὐτοὺς καὶ αἰτίζουσα φλόξ· δι᾽ ἧς
ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν χάριν· διὰ πυρός τε καὶ
ὕδατος· τὸ φῶς ἐπέστη τοῦ παρακλήτου·
καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν :-
καρμαβ αθμη τοσα αμ τιφ σ μομ τον σι
Ἦ πρὸ τὸ πρᾶσσον τὸ ἀγαθὸν τὰ :-

ὃν τοῖς καὶ λύψεσι φαραὼ συναρμόσει· ὁ
σύντριβον πολέμους ἐν ὑψηλῷ βρα
χίονι· ᾄσωμεν αὐτῷ ὅτι δεδόξασται:-
ῥήτωρ ὡς Παῦλε· τοῖς μαθηταῖς ἐπιστεί
λας· ὃ παρὰ κληκ τὸν πνα· ὥσπερ ἀπόστολος
χε· ἐλάμπρυνας τοῦ κόσμου φῶς φιλάνθρωπε:-
ὁ μὲν τὸ πάλαι· προκηρυχθὲν καὶ προ
φήταις· ἐπληρώθη τοῦ θείου πνς σή
μερον· πᾶσι γὰρ πιστοῖς χάρις ἐκκέχυται:-
ετε χαμ ιαμι ηχος ουκα χο παραι
ιερως ελεγει ων θεογενεν λογον πνα παρα
κλητομαλλον πλο εκγεμβυ υκολ πευ η
κασ ετ πιχθονιοις οι απυρους γλωσσαι
υρερο θεο τυ τοσαμλους ο η αυτη εισφι
τλη και χαριν μμμυ τα μετ λω σιχο δλ
ετεω καιληφθεις ὁ ιερουδις γλωσσοτος σιμώ
φω· ἐρητορβοσε ωμ θεο γραι φωμμομως·
ὅλην γὰρ ἐκπειράζαι ὁ ὑμνητὸς μόγ·

ρα αὐτονόμ ται καὶ μένει τοῖς πνς· γνῶσιν γε
ραίρομεν θέοις τοῖς ᾄσμασιν·
φωτὸς ἐπὶ τὸν καὶ σεβάσμιον τὸ μαι· ὁ σοφὶς
μος ὑμνῶν ὁ συγγενὴς ὅσται φίλοι· μελῳδριά
ζομεν χρεὼν τοῦ πνς· ἀμαρτίαν ποθοῦσιν
χάριν τὴν ἀίφθονον:~
ρουσε κεκλικὼς ἀντρεκέστατος λόγος·
ἀλιμόνων φορέκτ ελῆ τὴν καρδίαν·
ρ τὸ ἐκπεραίνων εὐφραινε φίλους·
μονὴ βίαια· καὶ πυρὸς γλῶσσ τῇ κενώσει·
μείναν τὸ πνα Χς ὡς ὑπέσχετο:~
Ἰῶ ἐξ ὕψους οἰκοδομῶν· τοῖς μαθηταῖς Χς·
ἕως οὗ ἐνδύσασθαι ἔφης καθίσατε ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ· ἔτως δὲ ὡς ἐμὲ παράκλητον ἄλλο
πνα τὸ ἐμόν τε καὶ πρς ἄλλο στελῶ ἐν ᾧ στε-
ρεωθήσεσθαι:
Ἡ τοῦ θείου πνς ἐπιδημία σαρκοπώλαν
πνς ἡ ἐνέργεια· τὴν μερισθεῖσαν φωνήν
καινῶς ὁμόνον ἤσαντων· εἰς μίαν
μίαν· θείως συνῆψε πρὸς σὴν σω
πίστιν· τῆς τριάδος ἐν ᾗ ἐστερεώθημεν

ρρήξεται ὁ ταρος ἡ τεκνουμένη παῖδας·
κρειμπτεδ ἴοκ καὶ θεκτὸν εὐτεκνουμένης·
ὁ νόμον προσευχὴν τῆς προφήτιδος πάλαι·
μνήμης φερούσης πτῆσιν τετριμμένον·
ρος τὸν δικαιοῦντα καὶ θεὸν τὸν προσφω-
λη τοῖς ἐπὶ μνήμης θεαρχικῆς ταύτῃ·
ἡ τρας γὰρ ἐξέφηνε τοῦ αὐτοῦ μιᾶς ἡδύ·
λῆς σοφίας οὐ ποιμένων τὰς λόγων·
αἱ τῆς βουθείας μυκτος ἐξαιρουμένης·
ἀοῦ ἀπείρου ἀρραπη τοῦ πνεύματος
μένη πορβωτον ἐξουσεμμήτου φαίου·
ὁ τὴν δημιουργὸ φωτὸν αἰθίου τὸν τέλ·
ὃ δι᾿ ἡμῶν πρὶ κηνόζουσα αμ·
... ἐκφαίνει ζει συνεφυῆ ἱερίου ... ἀμ·
... ῥώδεσι Χριστοῦ ἐν στόμα τοῖς ἔθνεσι· —

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

...ὶ μεθέορτον πάνσεπτον καὶ τελεσώμεν
...ορτὴν· ἑορτάσωμεν πιστοὶ αὐτῇ ...
ἐν τῇ κοσμικῇ· ἐπαγγελίας σύμπλη-
ρωσις καὶ προθεσμίας· ἐν ταύτῃ γὰρ
τὸ πῦρ τοῦ παρακλήτου κατέβη ἐ-
πὶ τοὺς ὡσπερεὶ ἐν εἴδει γλωσσῶν·

καὶ μαθητὰς ἐφώτισας καὶ τούτοις
ὁ ἐμὸς μύστας ἀνέδειξε· τὸ θεῖον σε πέμψαντ
παράκλητον· καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν·
αἰνοῦμεν ὁ προφήτης· Ἰωὴλ ἐπαισχά-
τον μου χάριτος ἔλεγεν ἀναβόα· Ἰωὴλ σημεῖ-
σαι καὶ κοινὲ δεικνύναι ἀξίαν· ὅτι πάντας
τοὺς πιστοὺς σου χριστιανοὺς σου ἐλήλυθας·
ἐν προφήταις λαλήσας· καὶ διὰ νόμου
κηρυχθεὶς πρώην τοῖς ἀποστόλοις· θεὸς ἀλη-
θεὶς ὁ παράκλητος· πάσαις τοῦ λόγου ὑπη-
ρέταις· καὶ μάρτυσι γνωρίζεται σήμερον·
ἡ μία θεότης φέρουσα· τοῖς ἀποστόλοις ἐν
πυρί· πνεῦμα καταμερισθέν· καὶ ξέναις
γλώσσαις ἐμφαίνειν· ὡς παρὰ θεῶν θεῖον
σθένος· ἐρχόμενον μετὰ [illegible] κελάδον·
μαξαμάκτον υἱὸς ἐξοίου μόνος·
ὅτος προελθὼν πρὸς ἐξαμαίτιου·
σου θέμες σου πνεῦμα· τοῖς ἀποστόλοις·
ἡμέρας ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης·
δοξάζω δόξαι τῷ κράτει σου Χριστὲ
οὐ τρόπον τὸ θεῖον πνεῦμα πάλιν πέμψας
ὁ τοῖς κεραμὶς συντεθηκμένη φύσει·

εμυ με μηκεσου πλευρᾶς ἐκ τῶ θῦ λόγε· τοῦ
σφαγιάζων τῇ ζέσει τοῦ πνς:–

ἀμέριστα τὰ πάντα ταυτοῦ παρακλήτου τὸ ὁμ-
όμωστε πρὸς πρὶ συμφυεστάτω· μ γὰρ
προσώποις εἶδε τρι τὴν οὐσίαν·
ἣν μὲν τῶν αὐτοπρόσωπον αὐχρονον λίαν·
λαμψεν φῶς γὰρ ἢ χάρις τοῦ πνς:–
ἐλεῖσθε πόθω τῆς θεαρχικῆς ταύτης:
σοι λατρεύοντας τρισσοφεγγοῦς οὐσίας·
περφυῶς τελεῖ γὰρ εἰς ... θεϊκῆς·
αὐ πυρσομορφεῖ χριστὲ εἰς σοφίαν·
λιμπορίζουν τῇ ζέσει τοῦ πνς:–

ἐπεφοίτησας ἰσχυσόμενον· αὐτὴν
πνα ἀγαθὸν· πνα σοφίας θῦ· πνα
ἐκ πρς ἐκπορευθὲν· καὶ δι' ὑοῦ πιστοῖς
ἡμῖν πεφηνὸς· μυ θῶ τις ἐμοὶ καθα
ρὸς κίζεται φύσει·

τῆς ἐμῆς καὶ τὸ πνεῦμα ἀλλ᾽ ὡς τη τοῖς:~

ὑπήριον καὶ θαρσοῦμαι μου [illegible] κημάτων·

υρὶ τὴν μοσον δέξασθαι τὴν δρόσον· τέκμαρ

φωτόμορφα τῆς ἐκκλησίας· τῶν ἐξ ἱ

ὡμ γὰρ ἐξελήλυθε μόνος· γλωσσ

πυρσόμορφος τῆς χάρις:~

αἰθοῦς περ εὐδόκησεν αὐτὸ ζωοποιὲ σ·

ζβέσον τὸν κάτοι σοῦ τῆς πατρῴ θεμ·

οφίζωμεν πλείστοις ὁσίοις ἀποστόλοις·

πιστοὶ φημίζων τὸν φερέσβιον λόγον·

πνεῦ θεμόξυμορφον ὅστις ἔφη:~

ἤτοι τὰς φρένας με μέξω μαρτίας·

αὐτοῦ κατεσκέφζε τῶν μὰ ποτόλογον·

Ἑλόγος πάντα παρχος αὐχρὰν τὸν δόμον

μοσθεμοίως δὲ καὶ συμμοιτουμένοι·

τὴν ἀρχαιοτικίζεται τῆς φάοις:~

λω· τῶν μυστῶν πνικῶν

μελημάτων· συμπλόκους τῶν τοὺς ὡς

ἁμαρτίας καὶ ψυχοφθόρως θύρι προσερι

πούμενος· ὡς ὁ ἰ(ησο)ῦ μαθητὰς χ(ριστό)ς βαρουτη· ἐκ

θαυματηφόρου μεγάλου θοῦ αὐμαίωνγε:

Ἐκ τοῦ τῆς σου σάρκα δὲ τὸ παῦ δν ὡς ἐπ

πλουσίως ἐξέχεας· καὶ ἐπλήσθη τὰ πάν
τα τῆς γνώσεως Χριστέ· ὅπερ ἐκ πρὶν ἀρβακουε
φης· καὶ τὸ πρὶν ὁ μερίμνας προεῖπεν:-

λαὸς ὁ κ ἡμῶν Χριστὲ καὶ σωρία· δέσποτης ἐλάμ
ψας ἐκ τῆς παρθένου· ὡς προφήτην
θηρὸς ἐκ θαλαττίου· τέρμων ἰωνᾶν τῆς
φθορᾶς διάρπασας· λόγον τὸν Ἀδὰμ ἀπ
πενὴ πεπτωκότα:-
μερ τὸν ἡμῶν βίον θεὸν ἐν τοῖς ἐσχάτοις· ἰωμί
ὡς ἔχουσι πρωὶ καὶ μῆσοι· ἀπροπροβολῆ
τως ὥραν τὸ τέξη μυ... λῆς ὑπεχθρ
καὶ ... κυρίων μολυσμάτων· ὑπὸ ὑφρεν
δέ· ῥυπῖ χοῶν μολυσμάτων:-
ρεκ τὸν ἄξιον ... τοῖς ἀποστόλοις· ἰωμί
τῆς ... μιου σου παρουσίαν· μώριε
καὶ πρωτογεννή τοῦ λόγου· ἔσχεν
ἀγεννή τῶν μέθμων ποντίων ματων:-

τε καὶ ... γλῶσσαι ... ἔχεε·
δε ... ρὲ ζενέθηκον ὑ... ὅτε τοῦ ...
ρος ... γλῶσσας διένειμεν ... εμό
τη ... τας ἐκάλεσε

καὶ σὺν μεθ' ὕμνοις δοξάζομεν τὸ πανά-
γιον πν(εῦμ)α:-

[Ε]ὐχέτιαν καὶ ἀπαθῆ ῥαν· δίδου παραμυ-
θίαν τοῖς δούλοις σου Ἰ(ησο)ῦ· ἐν τῷ ἀκηδι-
άσαι τὸ πνεῦμα ἡμῶν· μὴ χωρίζου
τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσιν· μὴ μα-
κρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστά-
σεσιν· ἀλλ' ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον· ἔγγι-
σον ἡμῖν ὁ πανταχοῦ· ὥσπερ καὶ τοῖς
ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς οὕτω
καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν· ἕνωσον σεαυτὸν
οἰκτίρμον· ἵνα σοι ἑνωμένοι ὑμνοῦ-
μεν καὶ δοξολογοῦμεν· τὸ πανάγιόν σου πν(εῦμ)α·

[Ἐ]ν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθέντας·
ὁσίους παῖδας· ὁ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταβα-
λών· διὰ τῆς ὑμνῳδίας οὕτως βοών-
των· εὐλογητὸς εἶ κ(ύρι)ε:-

[Ρ]ήτορα βαρβάρων τῶν τὰ θεῖα μεγαλεῖα τῶν
ἀποστόλων· τοῦ πν(εῦματο)ς ἡ ἐνέργεια διεφημί-
ζετο μέθη τοῖς ἀπιστοῦσι· δι' ἧς τριὰς
κεκήρυκται· ὁ ... προφ·

ἣν ᾄδει ἀόριστον φύσιν· ὀρθοδόξως θεολο-
γοῦμεν θ(εό)ν· πρὸς τὸ μόναρχον· τῆς
αὐτῆς ἐξουσίας λόγον καὶ π(νεῦ)μα· εὐλογη-
τὸς εἶ κράζομεν·
Ὑμφωνοῦμεν ἐθρόνησεν ὀργάνων μέλος·
ἔχειν τὸ χριστοῦ τοῦ κτίστου νοῦν ψυχὴν εὑρέσας·
τοῦ παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις·
ἐβαπτίζειν τοῦ ἁγίου τριὰς μόνη-
σου θεαρχικὸς ἄναρχος εὐλογητὸς εἶ:–
Ὧν ἡ προφητόφθεκτον μὴν γνώκοτες·
φάσκον οἱ μόνον κτιστὸν ἄφρονες μάθην·
ἤσθεις χρεμηκοῦ σθησαν τοῖς ἀποστόλοις·
οἱ εὐσεβεῖς δέ σοι βοῶμεν ἐμμαθέως·
ἐουργὲ τοῦ σύμπαντος εὐλογητὸς εἶ:–
Ἐσπεῖν καταπειρὸν τῆς ἐνώ(σεως) λέπομον ὀπα-
μθοσι ἰωὴλ τοῦ θεαρχικῶς ταύτου·
ἰς ἐκχεῶ φέσαντος οἱ ἀπερίλογον·
ὅτι προς κοινοῦ συμμονήσου στὴ φύσεις·
Τρισσοφεγγοφώτος εὐλογητὸς εἶ:–
Ρι... μὲν μὴ ἀρρησεμόρφων τὴν χάριν·
προσεμφαίνει τρεῖς ὑποστάσεις·
ἔχειν ἐν ἁπλότητι τῆς οὐσίας·

ἀλλ᾽ ἐν μιᾷ μνήμῃ ἡ μεγάλων τὴν κυρίαν·
ὅς πατὴρ καὶ πνεῦμα θεῖον λογικὴν τοι…

ὠτικῆς ἐξ ὕψους μίας φερομένη κε-
ἡ χριστικὸς τοῦ πατρὸς τοῦ παναγίου ἀλλ᾽
ἀλλ᾽ ἐπὶ προνοίας· πυρίμορφον ἡ θεῖα γλῶσσα· τῶν
μεγαλείων τοῦ θεοῦ ἐρρήτορευσεν τὸ πνεῦμα τὸ
τῶν ἔργων τὸν κύριον ὑμνεῖ·
σεμνὴ θεοτόκε μένος προβάλλομεν τὸ ἐν ὄρει·
καὶ πεφρικότες τὴν θείαν μαρτυρίαν· ἀλλ᾽
τε καὶ τὸ μὲν ἐν τῷ ὄρει σιών· ἐν πόλει
ζῶντος θεοῦ· πνευματοφόροις μαθηταῖς
μυστηριωδῶς ἐνεργήσαντα· πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖ τὰ δὲ καὶ καταδροσίζει τὴν φλό-
γα· τρισσοφεγγὴς τῆς θεαρχίας τύπος
ἐκ μονοουσίου δὲ εὐλογεῖτε τὸν μόνον
φαινόμενον ὡς βροντὴν
δημιουργεῖ θεότητα σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ·
μηκέτι ὁ Χριστὸς τῶν βροτῶν ἐν πᾶσιν·
πατρικῶς καὶ τοῖς ἀποστόλοις ἐφ᾽
ὃ πνεῦμα τεύχει γλῶσσα πυρὸς θέα
φωτίζον εὐλογητὴ τὸν οἶκον μου

ἤλλο τρι ο μέ νη δὲ με λ λπει ψαὶ ξίως·
ω τη ρί ω ὑς ἑαυτὸ δεσπό τως εἰ ον·
ὡς ἑαυτὸ λάμ πες καὶ παρέ χ τι κὸν ἐφ άνως·
ὑπάρ χον ἢ κ ς ἐμφο ρουν αὐτο πό λοις·
τι μὴ ἐμ ψυ ὡσαὶ ἠματοις τοῖς οἰκέταις·
ἐλιπαρί μου ον τε πημα προς μέ ναι σ:~
σε προ φη των πημα τέ μφο ρον σώ μα·
μου σώ ματος δὲ σω μέ δο μεν δη μί αν·
καὶ πημα κό λπον πρὶ κὼν προκ Γμ ον·
κτί σον σύμ πλα σου ργο σου θρο νον σέθ·
ἄςε μαν ἤ σεως τι σοις σέβου σι:~
Η τῆς φθορᾶς δι' ἀπειραν κυοφορήσα
σα καὶ πᾶν τεχνημονι λόγω σαν κα
δαρί σα σα μηρ ἀπειραν ἀνε παρεε
με

ιρο

ππου φλά ζον τος πάλαι·
υρίν ωάρ μα τι· ὁ ζηλω της καὶ τν
ρί πμοισ χάε ρων ὁ χού με νος· τεῖων
ἐκλά φασαν ἐ τι πνοιαν ἐ δή λου· ἐ
ξ ὑ φουσ ἀποσο λοις· ὑφ ῆς καταλαμ
φθέν τες· τεῖς τριάδαν ἄσι μὲ πυ ωρισ:

ὁμοῦ τῶν φώτων δίχουσε ἐν μυρηκού-
σω· τῶν μαθητῶν τῆς μεγάλης φορμῆς
ἀπηχουμένης· τῆς χάριτος· ποικίλως
ἐνηχοῦντος· λαοὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι·
τοῦ θείου ἀναβαλλεία· τῆς τριάδος γνῶ-
σιν μυούμενοι:-
αἴρουσι ὕμνον σοι μετὰ παρθένων κλέ-
ος· πᾶν γὰρ εὐδύνητον εὔλαλον στό-
μα· ῥήτορεύει μοῦσα θεῖα σε μέλπειν
ἀξίως· λογίων δὲ μόνων· ἅπασα σοῦ τ-
τόκου μορφήν· θεῖον σε συμφώνως δοξάζομεν:·
Δεῖν ἔοικε τὴν φωτοζωον κόρην·
ὅμη γὰρ ἐνδείκνυσι κεκρυφει λόγον·
ὅσον ὅσαν ἀληθῶς μονογενῆ τὴν μητρὸς τῶν φώτων·
ἐδέξω ἰοῖς κλάσμοῖς ὑμνῶν ἰθυνόμενος·
τῆς πεπόνθε τὴν χάριν τοῦ πνς:-
σοις ἐπιβαστεν ἡ θεοπιβαστος χάρις
ἄμεπτον τῷ αὐ παράπτον τῆς ἡ λλοιώμενης
θμεῖαν ἀλλοιώσιν εὐπρεπείαν· ἰσο-
σθενοῦσαν τὴν ἄπειρον μεῖδος
ὀφθεὶν πρὸς φθορὸν ὁμοίαν δοξάζομεν:·

ὁ πανάγιον πνα· τὸ προϊὸν ἐκ
πρς· καὶ δι' υἱοῦ ἐκδημῆσαν· τοῖς ἀγρα
μμάτοις μαθηταῖς· τοῦτο σε θν ἐπιγνόν
τας· σῶσον ἅγιασον πάντας:·
ῶς ὁ πηρ φῶς ὁ λόγος· φῶς καὶ τὸ ἅγιον πνα
ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίναις· τοῖς ἀπο
στόλοις ἐπέστη· καὶ δι' αὐτοῦ πάντα
κόσμον· φωταγωγοῦνται· πρὸς θεογνω
σίαν προσφέρει:-
αράδοξα σήμερον· εἴδομεν τὰ ἔθνη
πάντα τὰ ἐν πόλει δαδ· ὅτε τὸ πνα
κατῆλθε τὸ ἅγιον· ἐν πυρίναις γλώσσαις·
καθὼς ὁ θεηγόρος λουκᾶς ἀπεγράψατο·
φησὶ γὰρ συνηγμένων τῶν μα
θητῶν τοῦ χῦ· ἐγένετο ἦχος· καθά
περ φερομένης βιαίας πνοῆς· καὶ ἐ
πλήρωσε τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι.
καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι· ξέ
νοις ῥήμασιν· ξένοις δόγμασι· ξένοις
διδάγμασι τῆς ἁγίας τριάδος:-
ὁ πνα τὸ ἅγιον· ἦν μὲν ἀεὶ καὶ ἔστιν
καὶ ἔσται· οὔτε ἀρξάμενον οὔτε παυσόμενον.

ἀλλ' ἀεὶ πρὶ καὶ υἱῷ συντεταγμένον·
καὶ συναριθμούμενον· ζωὴ καὶ ζωοποι-
οῦν· φῶς καὶ φωτὸς χορηγόν· αὐτάγα-
θον· καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ πὴρ
γνωρίζεται· καὶ υἱὸς δοξάζεται· καὶ πα-
ρὰ πάντων γινώσκεται· μία δύναμις·
μία σύνταξις· μία προσκύνησις· τῆς
ἁγίας τριάδος·

ὁ πνα τὸ ἅγιον· φῶς καὶ ζωή· καὶ ζῶ-
σα πηγὴ νοερά· πνα σοφίας· πνα συ-
νέσεως· ἀγαθὸν εὐθὲς νοερόν· ἡγεμονεῦον
καθαῖρον τὰ πταίσματα· θεὸν· καὶ θε-
οποιοῦν· πῦρ ἐκ πυρὸς προϊόν· λα-
λοῦν ἐνεργοῦν διαιροῦν τὰ χαρίσμα-
τα· δι' οὗ προφῆται ἅπαντες καὶ θῦ ἀ-
πόστολοι μετὰ μαρτύρων ἐστέφθησαν·
ξένον ἄκουσμα· ξένον θέαμα· πῦρ διαι-
ρούμενον εἰς νομὰς χαρισμάτων:-

γνώρι
σας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου: αι εἰ
που μεγάλα ἡμῖν ἐξ ἐνεργείας ἀπαντῶν: μή
σθην τῶν ἐρ... κύ(ριο)ν:
καὶ εἰς σκηνὰς ὅμως τοῖς πᾶσιν. ἐμφα-
νῶς αἱ γλῶσσαι τὰ μεγαλεῖα τοῦ θ(εο)ῦ. ἰουδαῖοι
γὰρ Χ(ριστό)ν ἐξ ἐθνῶν κατὰ σάρκα Χ(ριστό)ν, ἀπιστ...
μορφώσαντες τῷ θείῳ κ(αὶ) ἐξ ἐπίπνοον χάριτος.
καὶ τοῦ θείου φωτὸς [illegible] θημένοι. αὐ-
τίκα θέντες τὸν λόγον τὸν μαθητ...
... μένων τὴν δόξαν τοῦ ὑψίστου
... λόγον θ(εο)ῦ. μεθ' ὧν τὰς καρδίας
... σώμασι κλίνωμεν ἐν πν(εύματ)ι ἀεὶ προσ-
κυνήσωμεν τῷ ἁγίῳ πν(εύματ)ι. κηρυχθὲν
... ψυχῶν ἡμῶν:
καὶ τὸ παράκλητον πν(εῦμ)α. ἐπὶ πᾶσαν
σάρκα ἐκκέχυται. ἀποστόλων γὰρ χορείας

ἀρξάμενον· ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν·
τοῖς πιστοῖς γὰρ τὴν χάριν με[...]ρη πλουσε·
καὶ πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπι-
φοίτησιν· ἐν πυρὶ μὲν τῷ ἤδει τοῖς
μαθηταῖς· διαμεμερισμένον ταῖς γλώσσαις
ἐν ὑμνῳδίαν καὶ δόξαν θῦ· διὸ τὰς καρ-
δίας νοερῶς ἐλλαμπόμενοι· καὶ στη-
ριχθέντες τῷ ἁγίῳ πνι· δυσωποῦ-
μεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.~
τὴν περιβάλλον τὰ κράτος· οἱ χῦ ἀφθό-
ρου ἀπόστολοι· βλύζει γὰρ αὐτοῖς ὁ πα-
ράκλητος· ἐν αὐτοῖς κενιζόμενος· μία
κἀν καινότητι πνεύματος· ἐν ταῖς ξέναις
φωναῖς· καὶ [...]ις κηρύττουσιν τὸ·
τὴν ἀΐδιον φύσιν τε καὶ ἁπλῆν· τριυ-
πόστατον σέβειν τοῦ ἀορίστου μό-
νου θῦ· διὸ φωτισθέντες· τοῖς ἐκείνων
διδάγμασιν· πρα προσκυνοῦμεν
σὺν υἱῷ καὶ πνι· δυσωποῦντες σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:-

ων ἀρκαὶ μίζονται γλώσσαι· τὰ μεγα-
λεῖα τοῦ θεοῦ· ἑτεροφθόγγοις λόγοις· καὶ
πυρὸς ὡς ἐν εἴδει εἰς πάσαν σὴν ἀπάν-
των· τῶν μὲν πίστις δείκνυσθαι τραυμάτα
ται· μὴ ὡς ἐπισημασμένοις τοῖς ἔθνεσιν ἀληθῶς·
υρίω ἐπεδήμησεν:-
ν κατὰ τὴν πεντηκοστὴν ἢ μέσον τοῖς μαθη-
ταῖς σου Χριστὲ ἐξ ὕψους διὰ ἱερατείαν· ἐκ-
πληρώσας ἐκπέμψεις· δοξάζομέν σου τὴν με-
γάλην ἡμέραν· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀλήθεια·
καὶ ἐπὶ σοὶ ἐλπίζομεν τῷ θεῷ ἀλη-
θῶς σου κατηχούμενοι:·
ἣν προθεσμίαν πληρώσας· ὁ σωτὴρ τὸν
παράκλητον· ὡσεὶ πυρὸς ἐν γλώσσαις·
ἐξαπέστειλας κόσμου· τὰς πάντων
ἁμαρτίας θείῳ πυρὶ ἀναχωνεῦσαι
καὶ δοῦναι ἡμῖν τὴν πρὸς αὐτὸν κοινωνί-
αν εἰλικρινεῖ· τοῖς πιστῶς θεολογοῦσιν αὐτόν:-

εν τῃ κοστὴν ἑορτάσωμεν· καὶ πνς

ἐπιδημίαν· καὶ προθεσμίαν ἀπαγγε-

λίας καὶ ἐλπίδος συμπλήρωσιν· καὶ τὸ

μυστήριον ὅσον· ὡς μέγα τε καὶ σεβά-

σμιον· διὸ βοῶμέν σοι· δημιουργὲ τοῦ

παντὸς κε δόξα σοι:–

ρ γας τοῖς μαθηταῖς· ὡς ἐπηγγείλω

λόγε· ἀπέστειλας τὸ θεῖον· καὶ ἅγιόν σου

πνα· καὶ τούτους κατεφώτισας:

μ ὡς ἐξ ὁμοῦ τοῖς ἀποστόλοις πάσ-

τοῦ θείου παρακλήτου ἡ δύναμις

παντοσόφους· καὶ θεολόγους ἔδειξεν:

ἐνος ἀλλογενές· ἀκοῦον τοὺς ἤπ[...]

ταῖς γλώσσαις ταῖς ἰδίαις· τοὺς θείους

ἀποστόλους· τριάδα μεγαλύνον τα[...]

λώσσαις ἀλλογενῶν ἐκαινούργησας

χε τοῖς σοῖς μαθηταῖς [...] δι' αὐ-

τῶν σε κηρύξωσι τὸν [...] χθ[...]

τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος·

ω ταύτης ὑμνῶ· σπουδάζωσι
σέβοντες· πατέρα καὶ τὸν υἱόν· τὸ πανάγιον πνεῦμα·
ἑνῶν τῇ θεότητι· διαιρῶν ἰδιότησιν·
οὕτω τοῦτο γάρ· τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολοι·
ἐμφορηθέντες· αὐτὸν τὸν σύμπαντα
κόσμον· κηρύττειν ἐσόφησεν·

Δοῦ προφητικαί· παροιμίαι καὶ προ-
ρρήσεις· ὁ τούτοις γὰρ αὐταῖς· ἀρμόδιον
ἐκκαλύψαι· μέλλον τὸ πνεῦμα δηλῶσ-
ειν· ὡς θεὸς ὁ παράκλητος· νῦν ἐκκέχυ-
ται· τοῖς ἀποστόλοις πλουσίως· διὰ τοῦ-
το μὲν δέ· καὶ τοῖς πιστοῖς προσκυνοῦσι·
τριάδα ἄκτιστον·

... φύσει οἰκεῖον· τοῖς λογικοῖς οὐ-
ρανοῖς·

ἐμ πῦρι μόρφοις γλώσσαις· τοῦ Χ(ριστο)ῦ κατα-
γγέλλειν· τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν· τοῦτο
πῦρι· ὅμοιος ὡραΐσαντος· καὶ καταυ-
γάσαντος κόσμον τὸν ἄσθητον· σὺν π(ατ)ρὶ
ῷ τε καὶ τῷ π(νεύματ)ι:-
Μυστικοῖς ὕμνοις σεμνοῖς κλεΐζωμεν· τῶν τοῦ Χ(ριστο)ῦ μα-
θητῶν· ὡς ἡ ἐπαγγελία· τὸ παμμέγιστον
π(νεῦ)μα· ἐν τούτο ἐφηζήσαν· εἴδει πυρός·
πυρίπνοος ἀπέδειξαν· ἐκφαντορί-
ας τὰ δόγματα μυστικῶς· τῆς Τριάδος
ῥήτορα βάρβαρον:-
Μονοχάλκευτον ξίφει· τοὺς ἱεροὺς μαθη-
τάς· τὸ ἱερόν φοιτήσαν· ἐκπεπέλεκε
π(νεῦ)μα· σὺν τῆς ἐγκαθιερῶσαι τῷ ποιητῇ·
ἀνιέρους συγκόψαντας· ὡς ἐκλείπειν
τὰς ῥομφαίας τοῦ πονηροῦ· καὶ σφαθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν:-
Ἴδωμεν τὸ φῶς τὸ ἀλιθϊμὸν· ἔλαμψε
π(νεῦ)μα ἐπουράνιον· εὕραμεν πίστιν ἀλη-
θῆ ἀδιαίρετον· Τριάδα προσκυνοῦμεν·
αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν:-

ἱεράρχαι χ(ριστο)ῦ κη(ρύκων)· τὸν μόνον καταλαμφθέν-
των· ... μαθηταί σου λόγε· ὅθεν ὠδὰς ἐξ-
υμνῶν· τὸν λόγον μελωδοῦμεν ἐδέξαντο:
γλῶσσαι μυστικαὶ πυρὸς· ἀφύρτως ὡραθεῖ-
σαι· ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους· κατῆλθον
μερισθεῖσαι· φωτίζουσαι οὐ φλέγουσαι:

μωθὲν πρὸς ἡμᾶς· παράκλητε φη-
τίσας· ὡς πρὶν τοὺς ἀποστόλους· ἁγία-
σον καὶ σῶσον· τοὺς σὲ θ(εὸ)ν κηρύττοντας:

ν τοῖς προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν
ὁδὸν σωτηρίας· καὶ ἐν ἀποστόλοις ἔλαμψεν
σῶτερ ἡμῶν ἡ χάρις τοῦ π(νεύματό)ς σου· σὺ εἶ θ(εὸ)ς
πρῶτος σὺ καὶ μετὰ ταῦτα· καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα σὺ εἶ θ(εὸ)ς ἡμῶν:-

ιθώσπερ ἐπηγγείλατο ἀπ' ἐξουσίας
μαθητῶν· τὸ πν(εῦμ)α τὸ ἅγιον· τοῖς ἀποστό-
λοις χ(ριστο)ῦ· ὡς μέσον ἐκάθισεν· ἐπὶ ...
συνεφώνησαν· τῆς αὐτοῦ ... διὰ τῆς
γλώσσαις ταῖς διαφόροις· τῆς ἔθνη τῶν
ἑρμηνείας.

ἀλλ' οἴκησον καὶ ἡμῖν αὐταῦθε φι[...]τε δε-
όμεθα·

ὡς ἦκες ἐμόρφει τὸν ὄντα· πυρὶ τεθέασαι·
ἀλλὰ καὶ τοῖς θεόπταις· καὶ σοφοῖς ἀ-
ποστόλοις· τὸ πν(εῦμ)α πυριμόρφως κα-
τεισηγμένον· ὡς σαφῶς ὑπεμφαίνειν· ὡς
εἰς θ(εὸ)ν ὁλοκλήσας τὸ τεκόμενον· ἐν ταυ-
τότητι τῆς φύσεως·
Ν πυριμόρφοις ταῖς γλώσσαις οἱ θεοκή-
ρυκες· ἐβαπτίσαντο τοῦ θείου· οἱ πρὸς
ὕδωρ ἀλλαλοῦν τὸ ῥητόρων φλήναφεί-
ας· οὐ θέων πυρί· τὸ τοῦ πν(εύματο)ς ἐφλέξαν·
ἀλλὰ φωτίσας παράκλητε καὶ ἡμᾶς·
τοὺς πιστῶς θεολογοῦντάς σε·
αὐτοὺς ἐμυλήθητε ἐμοῦ· σοὶ λειτουργήσ-
ας· προσλαμβανόμενος πάχος· τὸ ς
ὕλης ἀρρήτως· ὡς πάλαι τοὺς ἀΰλους·
πυρὶ καινουργεῖς· φλογεροὺς τοὺς τοῦ
πν(εύματο)ς ὡς πολυΰμνητος· τελεῖς καθαι-
ρομένους· ἐν τοῖς λόγοις σου φιλάνθρωπε·

ν ταῖς [...]λαῖς σου Χριστὲ οἱ πιστοί· τὸ γόνυ
τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναν
τες· ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ἄναρχον πατέρα·
καὶ τὸν συνάναρχον υἱόν· καὶ τὸ συναΐ
διον καὶ πανάγιον πνεῦμα· τὸ φωτίζον καὶ ἁ
γιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:-

Ὁ πνεῦμα τὸ παναγιώτατον· τὸ φῶς τὸ ἐκ φω
τὸς προϊόν· ἐν πυρίναις γλώσσαις ἐλ
θεῖν ἐπὶ γῆς· φλέξαι τὰς ἁμαρτίας
τῶν πιστῶς ἀεὶ προσκυνούντων· τὴν
τρισυπόστατον θεότητα:·
Ὁ πνεῦμα τὸ πανάγιον ὃ πιστῶς θεολο
γήσωμεν· ἐκβοῶντες· ἄφεσιν ἡμῖν
ἁμαρτιῶν· παράκλητε ὁ πᾶσι· παρέχ
ων σωτηρίαν· καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον· ἐγκαίνισον ἐν ἡμῖν
ὁ θεός· ὅπερ πάλαι πέμψας σου τοῖς μαθη
ταῖς· ἐνίσχυσας οἰκτίρμον· πληρῶ
σαι ἐν τῷ κόσμῳ· σου τὰ σωτήρια θελήματα:-

ν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσωμέν σε [...] ὁ μυστα-
τοῦ κόσμου· καὶ κλίμασι τὸ μυστ[...] κηρύ-
σσουσι τελειωθέντα τὴν τοῦ διαβ[...]μ· ἐν ἑσπέ-
ρου καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίᾳ· καὶ ἐν παντὶ
καιρῷ δοξολογήσωμέν σε Χριστέ·

Ἣν μεθέορτον παλαιὰν καὶ τελευταίαν
ἑορτὴν· ἑορτάσωμεν φαιδρῶς οἱ πιστοὶ τὴν πεντη-
κοστήν· ἐπαγγελίας συνεπλήρωσε καὶ
προθεσμίας· ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ τοῦ παρα-
κλήτου· κατέβη ἐπὶ γῆς ὥσπερ ἐν εἴδει
γλωσσῶν· καὶ μαθητὰς ἐφώτισε· καὶ οὐρανο-
μύστας ἀνέδειξε· τὸ φῶς ἐστι τὸ τοῦ παρα-
κλήτου· καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν·

Τοῦ πνεύματος ἐπιδημοῦντος τοῦ ἁγίου ἐν
γῇ· εἰς πυρφόρους ποταμοὺς μερίζο-
μενον μυστικῶς· τοῖς ἀποστόλοις ἐφώ-
τιζε φωταυγοῦσα· καὶ γέγονεν αὐ-
τοῖς νεφέλη δροσοβόλος τὸ πῦρ· φωτί-
ζουσα αὐτοὺς καὶ ὑετίζουσα [...] λόγῳ·
Δι' οὗ ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν χάριν διὰ
πυρός τε ξὺν ὕδατος· Τὸ φῶς ἐστι [...]

τοῦ παρακλήτου· καὶ τὸν κόσμον ἐφώτι-
σεν:~

[Κ]αὶ ἀπειροδύναμον τοῦ πνε-
ύματος ἐνέργειαν καὶ ἰσχύν· οἱ ἀπό-
στολοι σαφῶς μυηθέντες δεξάμενοι· πανσθε-
νουργῶς ἐζώγρησαν τὸν κόσμον:~
[Τ]ὸ καὶ προφήταις προκηρυχθέν·
πνεῦμα τὸ πανάγιον ὡς θεός· ἐπιστὰς ἐκ
πατρικῶν κόλπων σήμερον· διὰ τοῦ
υἱοῦ ἐφώτισεν ἀρρήτως:~
[Τ]οῦ θείου δαψιλῶς πνεύματος· χάρισμα ἐκ-
κέχυται τοῖς πιστοῖς· τρισυπόστατον
ὑμνοῦσι θεότητα· ὡς Ἰωὴλ προέφησεν
ὄμβρας:~

[Π]αράκλητον ἔχοντες· πρὸς τὸν πατέρα
Χριστὸν τὸν θεόν· παράκλητον ἄλλον ἐπι-
δημήσαντα τῇ γῇ σήμερον· τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας· ἐν πίστει προσκυνή-
σωμεν:~

[Π]λησθέντες ἀρχικῷ· τὸν μονὰν καταλαμ-
φθέντες· οἱ μαθηταί σου λόγε·

οὗ στι ὡς θεὸς πνα τὸ ἅγιον ἐνεδέξατο:·

λῶσσαι μὲν αἱ πυρὸς· ἀφ' ὕψους ὡραθεῖ
σαι· ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους· κατῆλ
θον μερισθεῖσαι· φωτίζουσαι οὐ φλέ
γουσαι:·
μόθεν πρὸς ὑμᾶς· παράκλητε φοιτή
σας· ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους· κατῆλθο
μερι ἅγιασον καὶ σῶσον· τοὺς σὲ θν
ἐπιγνώσκοντας:·
ἅπαντα χορηγεῖ τὸ πνα τὸ ἅγιον· βρύει
προφητείας· ἱερέας τελειοῖ· ἀγραμμά
τους σοφίαν ἐδίδαξεν· ἁλιεῖς θεολό
γους ἀνέδειξεν· ὅλον συγκροτεῖ τὸν
θεσμὸν τῆς ἐκκλησίας· ὁμοούσιε καὶ
ὁμόθρονε τῷ πρὶ καὶ τῷ υἱῷ· φιλάνθρωπε
δόξα σοι:·

βασιλεῦ ἐπουράνιε χε τὴν ἐκ τοῦ πατρὸς
καὶ τὴν πρὸς υἱὸν ὁμοούσιον θεί αν ἀναμάρτη
γῆν· τοῖς θεόπταις τὴν δόξαν σου κα
ταπέμψας οἰκτίρμον· πνα ἅγιον θεο

ἐσκαινίσας τοῖς μαθηταῖς· ὅθεν ὥς
περ κι[θ]άραν μουσουργικήν· πᾶσι ἡμέρα
μολότησα[ν] τῷ θείῳ πλήκτρῳ μυστι
κῶς· σπέρματα ἀπηχήματα· καὶ τῆς οἰ
κονομίας σου:-

ισημβω μαστο ῥήτορες· οἱ μαθηταὶ τ
σρς· τοῦ πρς ὄργανα μά· πᾶσι χρημα
τίσαντες διεσπάρησαν· εἰς αὐτὰ τὰ πέ
ρατα· τοῦ ἐπουρανίου κηρύγματα· ὀρθοδό
ξως καὶ ταπεινῶς [illegible] ἐξ ὧν μὲ

βλαστήσαν· θεία περιωπῇ καὶ χάριτι κ(αὶ)
μαρτύρων τεσσαρακοντάδι μακάρων· πάθος
ὃ σε ὑπομείναντες· διὰ πολυτρό-
πων· ἀρεβλώσεων μαστίγων καὶ πυ-
ρὸς· ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντες· ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν:–
υρὶ ἐκκεόμενοι· τῇ τοῦ κ(υρίο)υ ἀγάπης·
πυρὸς κατεφρόνησαν· καὶ ὡς θεῖοι ἄνθρ-
κες ὀνομαστόμενοι· οἱ σεπτοὶ μάρτυρες·
ἐν Χ(ριστ)ῷ ἔφλεξαν· φρυγανώδες πλάνης
φρύαγμα· θυρεῶν δὲ ἔφραξαν· στόμα-
τα σοφὰς ἐπικλήσεσι· καὶ κάρας ἐκ-
τεμνόμενοι· ἔτεμον ἐχθροῦ πάσας
φάλαγγας· καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων
προχέοντες κρουνοὺς διὰ παντὸς τὴν
ἐκκλησίαν κατήρδευσαν· πίστει ὡμα-
θάλλουσαν:–
ηρσὶ προσπαλαίοντες· συμπαμιζό-
μενοι ξίφει· ὄνυξι ξεόμενοι· καὶ περι-
βαλλόμενοι· οἱ ἀεθλοὶ μάρτυρες· καὶ πυ-
ρὶ ἐν ὕλῳ· ἀνενδότως φλογιζόμενοι·
καὶ ἐκκεντούμενοι· καὶ τὰς ἁρμονί-

τετμημένοι· ὑπέφερον ἀεῤῥό τατα·
λῆξιν τοῦ ὁρῶντος τὴν μέλλουσαν· καὶ
τοὺς ἀκηράτους στεφάνους καὶ τὴν δό-
ξαν τοῦ θεοῦ· ὧν παρρησίαν πρεσβεύοντες ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ναοῖς τοῖς πέρασι τοῖς ἐναθλήσασι τοῖς
πᾶσι· ἀποστόλους μάρτυρας ἱερεῖς θεό-
φρονας· σεμνὰς γυναῖκας· ἱερὸν ἄθροι-
σμα· ἱεροῖς ᾄσμασιν· καταγεραίρωμεν ὡς ἀθλη-
μνήσωμεν· ὅτι συνήχθησαν· τοῖς ἐπουρανί-
οις οἱ γήινοι· καὶ πάθη τὰ ἀπάθειαν· χά-
ριτι Χριστοῦ κομισάμενοι· καὶ νῦν ὡς φωστῆ-
ρες· φαιδροὶ περιαυγάζουσι τὸν ναόν· ὧν
παρρησίαν πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν:·

Μαρτύρων θεῖος χορὸς· τῆς ἐκκλησίας ἡ
βάσις· τοῦ εὐαγγελίου ἡ τελείωσις· ὑ-
μεῖς ἔργον τοῦ σωτῆρος· τὰ ῥηθέντα ἐπληρώσα-
τε· ἐν ὑμῖν γὰρ αἱ πύλαι τοῦ ᾅδου κα-
τὰ τῆς ἐκκλησίας ἀνεῳχθεῖσαι ἐκλεί-
σθησαν· ἡ τοῦ αἵματος ὑμῶν χύσις τὰς
εἰδωλικὰς σπονδὰς ἐξήρανεν· ἡ

σφαγῆ ὑμῶν ἀντέ... κ(αὶ) τῶν [illegible] τὸν
τὸ πλήρωμα· τοῖς αὐτοῦ μάρτυσιν ἐξε-
πλήξατε· τῷ θ(ε)ῷ ἀεξ... [illegible] φόροι παρί-
στασθαι· πρὸς ὃν ἀπαύστως πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

τάδε λέγει κ(ύριο)ς· πάντα τὰ ἔθνη συ-
νήχθησαν ἅμα· καὶ συναχθήσον-
ται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγε-
λεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς· ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς·
τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν· ἀγαγέτωσαν
τοὺς μάρτυρας αὐτῶν· καὶ δικαιωθή-
τωσαν· καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ· γένεσθέ
μοι μάρτυρες· καὶ ἐγὼ μάρτυς κ(ύριο)ς ὁ θ(εό)ς·
καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ
πιστεύσητέ μοι· καὶ συνῆτε ὅτι ἐγώ εἰμι·
ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θ(εό)ς· καὶ μετ'
ἐμὲ οὐκ ἔσται· ἐγὼ ὁ θ(εό)ς· καὶ οὐκ ἔστιν
πάρεξ ἐμοῦ σῴζων· ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα·
ὠνείδισα· καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος·
ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες· κἀγὼ κ(ύριο)ς ὁ θ(εό)ς ἔτι ἀπ' ἀρχῆς·

χῆς ἐγώ εἰμι· καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν
μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω· καὶ τίς ἀ
ποστρέψει αὐτό· οὕτως λέγει κύριος ὁ θεός· ὁ λυτρω
σάμενος ἡμᾶς ὁ ἅγιος Ἰσραήλ:~

ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ θεοῦ· καὶ οὐ μὴ ἅ
ψηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀ
φθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι· καὶ
ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν· καὶ
ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ
δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων
ἐὰν κολασθῶσιν· ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθα
νασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέν
τες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ θεὸς
ἐπείρασεν αὐτούς· καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀ
ξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ
ἐδοκίμασεν αὐτούς· καὶ ὡς ὁλοκάρπω
μα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν
καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψου
σι· καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ δια
δραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη· καὶ κρα
τήσουσι λαῶν· καὶ βασιλεύσει αὐτῶν

κ(ύριο)ς εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐ-
τῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ
ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χά-
ρις καὶ ἔλεος, ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ· καὶ ἐ-
πισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:-

ίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι· καὶ ἐν κ(υρί)ῳ
ὁ μισθὸς αὐτῶν· καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν
παρὰ ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήψονται
τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας· καὶ τὸ
διάδημα τοῦ κάλλους, ἐκ χειρὸς κ(υρίο)υ·
ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς· καὶ
τῷ βραχίονι, ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· λή-
ψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ·
καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν, εἰς ἄμυ-
ναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικ-
αιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα· κρί-
σιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀ-
καταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ
ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συν-
εκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς
παράφρονας· πορεύσονται εὔστοχοι

λίδες ἀστραπῶμ· καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύ
κλου τόξου τῶμ νεφῶμ· ἐπὶ σκοπὸμ
ἁλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ
πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανα
κτήσει κατ᾽ αὐτῶμ ὕδωρ θαλάσσης· πο
ταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως·
ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως
καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς·
καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία· καὶ ἡ
κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυ
ναστῶμ· ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύ
νετε· μάθετε δικασταὶ περάτωμ γῆς· ἐνω
τίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους· καὶ
γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶμ· ὅτι ἐ
δόθη παρὰ κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν· καὶ ἡ
δυναστεία παρὰ ὑψίστου:-

δεῦτε πιστοί· σήμερον χορείαν ἐπικρο
τήσωμεν· δεῦτε βοήσωμεν κυρίῳ σῶσον ἡμᾶς.
καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων τὴν ἔνδοξον καὶ
σεβάσμιον μνήμην· ἐν δόξαις τιμή
σωμεν λέγοντες· χαίρετε ἀπόστολοι ἔν
δοξοι.

καὶ προφῆται καὶ μάρτυρες· καὶ ἱε
ράρχαι· χαίρετε ὁ σύλλογος ἀποστόλων καὶ τῶν
δικαίων· χαίρετε ὁ σύλλογος γυναικῶν μονό
χορος· καὶ Χριστὸν ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύ
σατε· νίκας τῷ βασιλεῖ κατὰ βαρ
βάρων δωρήσασθαι· καὶ ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:-

ὧν σῶν μαρτύρων ἀνυμνοῦμεν τὰ στί
γματα· τῶν σῶν φώτισον τὴν ψυχὴν
ταῖς προσευχαῖς τούτων· ἀναστῆ
ναι δέομαι· σὺ γὰρ εἶ φῶς ἀστράπ
τον· τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον· διώ
κων τοῖς σοῖς πυρσεύμασιν· λόγε τοῦ
θεοῦ φωτοδότα Χριστέ:-
σὲ τὸ ξύλον ἀνυψωθεὶς εἵλκυσας· πρὸς

σὴν μετὲ γνῶσιν· τὴν πανέρημον πόσ-
κληρουχίαν δὲ ἄσσοντα· καὶ φωτὶ καταυ-
λάμπρυνας· τῆς σάρκας τρίβους διαπο-
σὸ λῶν μόχθων σου· δι' ὧν τὴν ἀπάθειαν
ἐκλάμψας :~

ὁ μαθητεύσας σου Χριστὲ τυπούμενοι· οἱ ὅσιοι ἀ-
πόστολοι· τὰ ἐπὶ γῆς πάντα· ὡς εὐκλεῶς ἀπώ-
σαντο· καὶ τῷ φωτὶ τῆς χάριτος· κατε-
φαίδρυναν ... σαν· τὴν οἰκουμένην
οἱ ἔνδοξοι· δι' ὧν ἀγγελικῶς σε κηρύττομεν θεόν :·
τ' ἀλγεινὰ μεμοιραμένοι οἱ μάρτυρες· τὸν σ-
ἀράμενοι· καὶ τὸ σὸν πάθος· ἀκλι-
νῶς μιμούμενοι· τυραννικὴν οὐκ ἔπτη-
ξαν· ἀπειλὴν οἱ γενναῖοι· οὐ πῦρ οὐ ξίφος
οὐ μάστιγας· οὐ λιμὸν οὐδὲ θάνατον:·
μεθ' ὧν ἀνδρείαν αἱ παρθένοι πᾶσαι γυ-
ναι ἀναλαβοῦσαι θερμῶς· μαρτυρικοῖς ἄ-
θλοις· καρτερῶς ἐνήθλησαν· καὶ φαυλί-
κῶς ὀπίσω σου· τῷ υἱῷ σου παρθένε· ἐνθέ-
ως συναγαλλόμεναι· τῷ παμμεγίστῳ λάμ-
πη ἐδέχθησαν :·
ἱερουργίαν ἱεράν· οἱ ἱερεῖς καὶ ποιμένες·

ἐνδυσάμενοι· καὶ ταύτην ἐμφρόνως κ(υρί)ου
θερμίσαντες Χ(ριστ)έ· τῶν ἄνω κατεκόσμη-
σαν· διδασκαλίας λόγον· ἄνωθεν ὃν τοῖς
πλουτίσαντες:~

ρακωθέντες καλλονῆς· τῆς πρὸ τῆς κα-
λλοποιίας· καὶ φανέντες ἐπὶ γῆς ὡς φω-
στῆρες· ὁσίως σώσαντες Χ(ριστο)ῦ τὴν ἐκκλησίαν ἐπ-
οι· ἄλλοθεν ἄλλως πάντες· ταύτην ποι-
κίλως κοσμήσαντες:·

ὁμοιοπαθόμενοι τὸν σω(τῆ)ρα· τῶν μακαρί-
ων μονοειδῆ μοι· πολυτρόπως ἀρεταῖς φαιδρυν-
θέντες· ἐκληρώσαντο μονάς· ταύτῃ ὅσι-
ας δ' ἔχοντες· ἄλλοι γὰρ ἄλλως πάντες
ταύτης ἀξίως ἐπλήρωσαν:·

αρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς· τὸν ἐκ θ(εο)ῦ θ(εὸ)ν λόγον
ἀπεγέννησας ἡμῖν θεομῆτορ· ὃν ψαλμίδι ἐ-
αὐγάσαι· θεοπρεπῶς ἐπόθησαν· καὶ τοῦ σ-
τῆ ὅσα πάθαι· τούτου σοφῶς ἠκολούθησαν

ο θ' πρώην πρώτων πριαρχῶν ἀποστόλων
τύρων καὶ προφητῶν· ἱεραρχῶν
δικαίων ... ὁσίων καὶ πάντων

τὸς πρ(εσβεία)ς· ἀγγέ(λων) γραμμα(τ)έων ἐν βίβλῳ ζωῆς·
τὴν αὐτῶν ἁπάντων μνήμην τελοῦντες χ(ριστ)ὲ ὁ θ(εὸ)ς· π
τας οἰκουμένης εἰς πρεσβείαν δεχόμενοι·
εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον σου· ὁ γὰρ αὐτῶν ὡς
φιλάνθρωπος· ἵνα πάντοτε ὑμνοῦμέν σοι· ὁ ἐν
δοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων σου· σὺ ὑ
πάρχεις ἀληθῶς ὁ δοξάσας ἀξίως τὴν
μνήμην αὐτῶν:–
καὶ κραταιούμενος· ὅτι τῶν ὁσίων σου·
[illegible] καὶ σοῦ ἐνδυόμενος· εἰλι
κρινῶς [illegible] καὶ θαρρὸς· ἐν [illegible] ἀγαλλιάσει
χορεύειν τὴν [illegible] μεγαλαυχοῦν· ἄγγελος σου
χορεύει· περὶ σὲ [illegible] τὸν θν
[illegible] καὶ κ(ύριο)ν:–
ταμιακῶς· ἔνδοξοι ἱερομάρτυρες· τῶν
μαρτύρων· ἀξίως ἐνεδύσασθαι τὴν
θεουργόν· χρίσματι τὸ πρίν· τὴν ἱερω
σύνην [illegible] πανόλβιοι· διὸ δι
πλοῦν στέφανον· ἐπαξίως λαβόντες·
[illegible] ἀξίως αἰτοῦ λέγεσθαι:
ὁ [illegible] φρόνημα ἁπάντων [illegible]
θεοφόροι· ὁμοῦ [illegible] ἀσκητικῶς

τούτου τὰς ὁρμάς· τὰς αὐ καὶ τὰς χεῖρας
μηνας ἐξίας καὶ τὰ μακραίω μάρτυρες· καὶ μνῆ
ἀπαθείας· τῷ φωτὶ τῷ πυρσωθέντι· ἀ-
μοιβάς τε τῶν πόνων μείζους λήψατε:-
Νυμφὴ θεοῦ· γέγονας θεοπρεπὴς μήτηρ· τὸν γὰρ
τούτου λόγον προαιώνιον· σωματικῶς
τέτοκας ἡμῖν· ἐμφύσας καὶ γῆν αἰκῶς· ἅμως
πολιτευσαμένη· καὶ ἄθλοις παντοι-
κίλοις· διὰ σοῦ κοσμηθεῖσα· τῆς προμήτο-
ρος πτῶσιν ἀνόρθωσαν:-
Προορᾶν ὡς προφῆται· θεῖοι τὰ ἐσόμενα
κατηξιώθητε· τῷ ἐπιπροσθοῦντι τῆς
ψυχῆς εὐγενεῖ καθαρότητι· διὰ πο-
λιτείας εἰλικρινοῦς· ὅθεν γόροι φωτι-
ζόμενοι σθένει τοῦ πατρός:-
Χορὸς τῶν μαρτύρων· μετὰ ἐμοῦ γλαίζεται θείοις
χαρίσμασιν· οἱ πρόμοι μου πατέρες·
πατριάρχαι προφῆται ἀπόστολοι καὶ μαρτύ-
ρων δῆμοι· καὶ ἀσκητῶν καὶ διδασκά-
λων· καὶ δικαίων ὁσίων ἱερομαρτύρων:-
ἀναπομένων ὁρῶντες· τὴν τῶν ἁγί-
ων ὁμότιμον γῦριν σήμερον· τὰ ἐκ σοῦ σπέρ αι

γλη· καὶ λαμπτῆρσιν ἀστράπτουσι τῇ χάρι-
τι· τὸν σὸν θεῖον πλοῦτον· τῶν ἀγαθῶν καὶ
δῶ. ψαλλίαν· ἀνυμνοῦμεν χαρμονικῶς φιλάγαθε:–
περ θαυμαστὸν τὸν κόλπον· τὸν σὸν ἀγαπή-
σαντες γεννάδαι καὶ θεόληπτοι· ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ ὕψου
εἰς οὐδὲν ἐμελογίσαντο πάθημα ἀγῶνος. τῆς αὐτοῦ
καὶ μόνης ἐρωτικῶς ἐπιθυμοῦσιν αἴγλ-
αις καὶ θείας ἐλλάμψεως:–
σὲ μὲν τίμιον ἐκλεκτὸν· τεθέντα λίθον ἀ-
κρογωνιαῖον οἱ ἱεροὶ ἐν Σιὼν εὑρόντες σου
ἀθλοφόροι· κρηπῖδα ἀσάλευτον· ἐκλεκτοὶ ὡς
ζῶντες λίθοι· ἑαυτοὺς ἐποικοδόμησαν:–
νύξεως σου τῆς πλευρᾶς· ῥανίδες αἱ μα-
τος στάζουσαι· σὺν ὕδατι θεουργῷ· τὸν μαρτύ-
ρων ἀμπελῶνα· καὶ θείαν ὁμοῦ μὲν γύριν· ἀ-
θλ... αἱμάτων· ἀρτισπάρτων προσεκάλεσαν:–
μου· ἐν παμβασιλέως· μαρτύρων
μέθος τὸ ἔνθεον· τὸ χάριτι πολλαπλασιασθ-
καὶ λάμψαν φαιδρότητα· πορφύρ-
του αἵματος· καὶ τῇ ἁλουργίδι· τῆς αὐ-
τῶν μαρτύρων ἀθλήσεως:–
ῥαὶ παμμακάριστοι· θῦσε πάντως τὸν γνῶσκω

κε.

Διῆς φωτὸς τῶν ἀκτίνων· ῥωσθεῖσα πα-
μάμασομε· χ(ριστο)ῦ ὑπὲρ ἤθλησε· ἀρετῆς τε πά-
σης· ὥστε βοᾷς τε γεγονέμεν ἐμπλέος·
σ ἀπαρχὰς τῆς φύσεως· τῷ φυτουργῷ τῆς
κτίσεως· ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι κ(ύρι)ε
τοὺς θεοφόρους μάρτυρας· ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ·
τὴν ἐκκλησίαν σου τὴν πολιτείαν σου· διὰ τῆς
θεοτόκου σῶν τήρησον πολυέλεε·
ιεν πάσῃ τῇ γῇ μαρτυρήσαντες· καὶ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς μετοικήσαντες· οἱ τὰ πάθη
χ(ριστο)ῦ μιμησάμενοι· ἐν ταῖς θείαις μεταρομα-
θροίζονται· πρωτοτόκων δῆμον ὄντα τῶν
ἐκκλησίαν· ὡς τῆς ἄνω τὸν τύπον ἐπέ-
χουσαν· καὶ χ(ριστ)ῷ ἐκβοῶσαν θ(εό)ς μου εἶ σύ·
ολυέλεε·
σίων ταπεινὴ εἰκάζεται· τὸ μὲν ναοῖς σοὶ
μαρταιόμενον· αὐτῆς τοὺς ὑμνοῦσιν τὰ
τρυφῆς ἐν μεθέξουν μεῖζον ἀπολαύουσι· καὶ
γεγηθότως χορεύουσι ψάλλοντες· ὅτι προσκυ-
νῆς θείας σέλας ἀπήλθον· τῆς τρισηλίου φω-
τοχυσίας σεπτοί· τῶν ἀγγέλων οἱ δῆμοι·
περιλαμφθέντες τῇ τριάδι ἀκτῖσιν·

ὁ μαί...

μαι παις...

ὁ ... ὁ χ(ριστό)ς.

τοῦ αὐτοῦ σαρκί...

του. ἐν τῇ σαρκὶ ἀπε...

κοσμούμενος...

μ... ἀπέφεπο...

... ἐν. ὥσ...

ἀστέρας. ἀπλανεῖ...

λόθ υπαθύ...

...προσθήκαις ...

διδάσκαλοι. συνιερο...

τῦρες. καὶ τῶν...

καὶ πόθω αὐθλή...

τῶν ...

ὁ ... ἐ...

...

...

...